

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

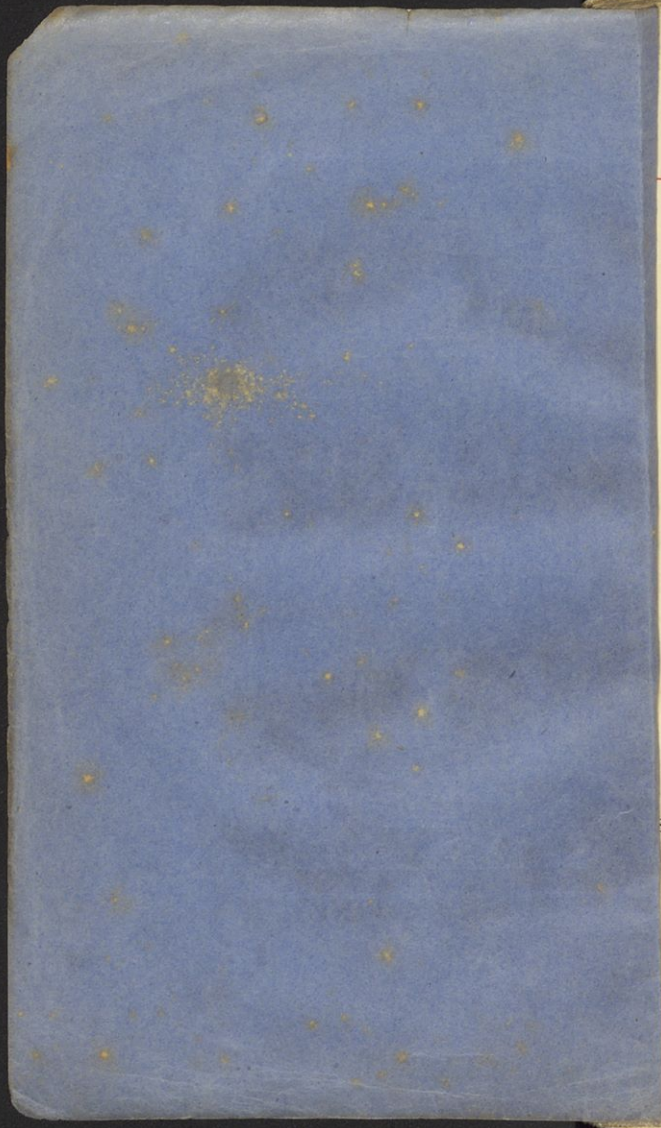
105771

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM
DIÆCESIS LABACENSIS.

RATISBONÆ.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET SACR. RIT. CONGR. TYPOGR.
MDCCCIC.

Labaci in Carniolia, Libraria catholica.

OR

DIEC

CELS

P

SUMPTIE

S. SEI

Lab

7

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM
DIÆCESIS LABACENSIS.

CUM APPROBATIONE
CELSISSIMI AC REVERENDISSIMI
DOMINI DOMINI

ANTONII BONAVENTURÆ,
PRINCIPIS - EPISCOPI LABACENSIS,
SS. THEOLOGIÆ DOCTORIS etc. etc.

1770

RATISBONÆ.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET SACR. RIT. CONGR. TYPOGR.
MDCCCIC.

Labaci in Carniolia, Libraria catholica.

Imprimatur.

Ex Curia Episcopali Labacensi
die 14. Februarii 1899.

✠ Antonius Bonaventura,
Princeps-Episcopus.

105771

D. 8958 / 1950

DI

Brev
edan
bus
facu
bus
Bibl
S. R
Uda
„Off

post
orig
appr
mus

Nost

JACOBUS

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA
PRINCEPS - EPISCOPUS LABACENSIS,
SS. THEOLOGIÆ DOCTOR, etc.

Quum Bulla incip. „Divinam Psalmodyam“ Urbani P. P. VIII. d. 25. Januarii 1631 cautum sit, ne Breviarium Rom. et quæ ab eo ortum habent in lucem edantur, nisi de perfecta novæ editionis cum originali- bus constet concordia, et ab Ordinario loci imprimendi facultas in scriptis sit obtenta, Nos, verificatis omni- bus in hac Bulla contentis, DD. Friderico Pustet Bibliopolæ Ratisbonen. et S. Sedis Apost. nec non S. Rit. Cong. Typographo, et J. Meyerhoff (quondam Udalr. Moser) Bibliopolæ Græcen. dedimus licentiam, „Officia propria Diœcesis Labacen.“ typis mandandi.

Jamvero ex diligenti scientes collatione, excusum posthac libellum, hæc officia continentem, cum suo originali, a S. Rit. Cong. die 7. Maji 1847 et 14. Jan. 1848 approbato, in omnibus convenire, illum et approba- mus et evulgari permittimus.

In quorum fidem hasce dedimus litteras manu Nostra subscriptas et sigillo Nostro munitas.

Datum Labaci die 13. Februarii 1888.

(L. S.)

✠ Jacobus
Princeps-Episcopus.

Index alphabeticus.

Anastasiæ Mart. 6. Febr.	pag. 19*
Barbaræ Virg. et Mart. 4. Dec.	9*
Blasii Episc. Mart. 3. Febr.	19*
Chromatii Episc. Conf. 2. Dec.	5*
Chrysanthiani et Soc. Mart. 17. Febr.	29*
Julianæ Virg. et Mart. 16. Febr.	27*
Juliani de Bono Albergo Conf. 19. Febr.	30*
Juventii Episc. Conf. 8. Febr.	22*
Marcelli Papæ, Mart. 15. Febr.	27*
Marci Evang. Translat. 31. Jan.	19*
Margaritæ de Cortona Pœnit. 25. Febr.	30*
Martyrum omnium Commem. 26. Dec.	15*
Mauri Mart. 12. Dec.	11*
Nicephori Mart. 30. Dec.	15*
Nicolai Episc. Conf. Titul. Eccles. Cathedr. 6. Dec.	9*
— — Octava. 13. Dec.	12*
Orationis D. N. J. C. Feria III. post Dom. Septuag.	19*
Passionis D. N. J. C. Feria III. post Dom. Sexag.	19*
Paulini Episc. Conf. 9. Febr.	23*
Petri Nolasci Conf. 12. Febr.	25*
Raymundi de Peñafort Conf. 18. Febr.	29*
Spineæ Coronæ D. N. J. C. Feria VI. post Cineres.	30*
Syri Episc. Conf. 9. Dec.	9*
Titiani Episc. Conf. 16. Jan.	17*
Valentini Presb. Mart. 14. Febr.	25*
Valeriani Episc. Conf. 27. Nov.	5*
Zoili Conf. 26. Febr.	30*
* * *	
Commemoratio S. Nicolai.	31*

OFFICIA PROPRIA DIECESIS LABACENSIS.

PARS HIEMALIS.

Die 27. Novembris.

S. Valeriani Episc. Conf.

Duplex.

Ant. et V. in utrisque Vesp.
et Laud. de Comm. Conf. Pont.

Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beati Valeriani, Confessoris tui atque Pontificis, solemnitate deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedentibus méritis ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum.

Die 2. Decembris.

S. Chromatii Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.
Pont., præter sequentia.

Oratio. Exaudi. de eodem
Communi.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Chromátius una cum Eusébio, non tam nátura, quam morum æqualitate germáno, a téneris annis Aquilejénsi clero adscriptus est. Egrégiiis ornátus móribus, totum se Deo atque ecclesiásticis stúdiis consecrávit, in quibus ita

profécit, ut inter Aquilejénses cléricos doctrína et sanctitate eminéret, ad quorum privátam glóriam, ut scribit sanctus Hierónymus, pública hæc accessit et apérta conféssio, quod per eos ab urbe Aquilejénsi Ariáni dógmatis virus exclúsum fuit. Présbyter a sancto Valeriáno ordinátus, in ejus locum sufféctus est, atque a sancto Ambrósio consecrátus fuisse perhibétur.

R. Invéni David.

Lectio v.

Factus episcopus Nicænam fidem, et disciplinam ecclesiasticam acerrime deféndit. Origeniános errores ab omni tam Oriéntis, quam Occidéntis Catholicórum Sýnodo proscriptos, pari et ipse sententia cum sancto Anastasio Romano Pontífice damnávit: exortisque inde simultatibus inter eúmdem doctórem máximum, et Rufinum presbýterum, ut finis silentio imponerétur, diligentissime curávit. Sed piam sanctíssimi præsulis sollicitúdinem in primis agnó-

vit sanctus Joánnes Chrysóstomus, cujus causam apud Honórium imperatórem tanta fide ac religióne defendendam suscepit, ut sincéram illius, ac ferventem erga se caritatem demirátus Chrysóstomus, datis ad eum litteris vehementer gratulátus sit.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Sacrarum Litterarum stúdiu cæteris, quæ pastóre digna sunt, munéribus adjúnxit semper: Vir, beáti Hierónymi sententia episcopórum sanctíssimus atque doctíssimus. Ejus potíssimum hortátu idem sanctus Doctor Hebræa volúmina latíno sermóne tránstulit, ac Prophetárum libros cómentáriis illustrávit, quorum áliquot Chromátii nómini inscripsit. Tractátus et ipse édedit in Evangélium Matthæi eruditióné ac pietáte insignes. Dénique cum Aquilejensem ecclésiám annos duodeviginti sanctíssime rexisset, ad cœlestem vitam quarto nonas Decémbris migrávit.

R. Iste est.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Ex Tractatu S. Chromatii Episcopi.

Tract. 4. in cap. 5. S. Matth.

Dominus Apostolos suos sal terræ cognominat. Et videamus, quid sub hujus vocabuli comparatione de Apostolis suis Dominus velit intelligi. Quod ut plenius possimus advertere, primum sollicite requirendum est, quid hoc sal sit, et cujus terræ, et in quam deinde rem utilitatemque proficiat. Jam enim salis ipsius naturam usumque tractare debemus, ut his cognitis, Domini dicti virtutem spiritali intelligentia facilius assequamur. Natura igitur salis per aquam, per calorem solis, per flatum venti constat; et ex eo quod fuit, in aliam speciem generatur. Sic et Apó-

stoli atque omnes credentes, per aquam baptismi, per fidem Christi (qui in comparatione sol justitiæ dictus est), et per inspirationem Sancti Spiritus Deo renati, ex terræ in cælestem nativitatem transierunt. Unde non immerito sancti Apostoli sal terræ a Domino nuncupantur. Et cujus terræ? promptum est noscere: id est terræ corporis nostri, quam dudum insipientem ac sensu vanitatis insulsam, evangelicæ prædicationis sapientia salierunt. Ipsi enim sal terræ nostræ facti sunt, quia per ipsos et verba sapientiæ accepimus, et per cælestem nativitatem in spiritalem sumus demutati naturam.

R. Amavit eum.

Lectio viii.

Sed quia de natura vel gratia salis secundum intelligentiam spiritualem jam dictum est, nunc quoque de ipsa salis virtute tractemus. Vos ergo, inquit, estis sal terræ. Itaque sicut sal, cum operatur in carne quolibet, corruptelam non admittit, fœ-

tóres aufert, sordes expúrgat, vermes non sinit generári, ita et cœléstis grátia ac fides, quæ per Apóstolos data est, simili exémplo in nobis operátur. Aufert enim carnális concupiscéntiæ corruptélam, peccatórum sordes expúrgat, odórem malæ conversatiónis exclúdit, vermes delictórum non sinit generári, id est de córpore libidinósas et mortíferas voluptátes exsúrgere: consérvans córpora nostra étiam ab illo immortáli verme, qui indeféssa pœna peccatóres excrúciat, de quo scriptum est: Vermis eórum non moriétur, et ignis eórum non exstinguétur. Et sicut sales a foris quidem apponúntur, intrínsecus vero operántur per virtútem natúræ suæ, ita et cœléstis grátia exterióra hómínis atque interióra perpéntrat, et totum hómínem íntegrum a peccáto incorruptúmque consérvat. Hos autem Deo dignos esse, qui sale cœléstis sapiéntiæ condiúntur, étiam dudum præcedénte figúra legis osténsus est, quia omne sacri-

ficium offeréndum Deo sale saliebátur. Quod ipsum Evangelista commemorávit dicéndo: Omne, inquit, sacrificium sale saliétur: osténdens, eum hómínem dignum vere sacrificium Deo fieri, qui cœléstis sapiéntiæ virtúte esset infúsus.

R. Sint lumbi.

Lectio ix.

Vos ergo, inquit, estis sal terræ: si autem sal infatuátum fúerit, in quo condiétur? ad níhilum valet, nisi ut projiciátur foras, et conculcétur ab homínibus. Infatuári autem eos osténdit, qui cum semel per fidem et sapiéntiam cœléstem erudíti, fidéles ac stábiles débeant permanére, relicta fide et sapiéntia divína, aut in hæresim ruunt, aut ad stultítiam gentílium rédeunt. Et idcirco ait: Si autem sal infatuátum fúerit, in quo condiétur? Quia infatuáti fraude diabóli hujúsmodi hómínes, amíssa fidei grátia, evanescunt. Qui cum potuíssent étiam álios non credétes, adhuc a fide aliénos, divínæ prædicatiónis verbo condíre, étiam sibi inútiles

exstiterunt. Dénique Judas Iscariótes de hujúsmodi sálibus fúerat: sed posteaquam divínam sapiéntiam reprobávit, et de Apóstolo apóstata factus est, non solum áliis prodésse non pótuit, sed et sibi miser et inútilis factus est. Et ídeo áddidit Dóminus dicens: ad níhilum valet, nisi ut projiciátur foras, et conculcétur ab homínibus: quia hujúsmodi non fidéles ac doméstici, sed proyécti ab Ecclesiá, ut extráni et fidei hostes habéndi sunt. Unde et Judas de doméstico fidei, inimícus factus est veritátis. Proyécti itaque hujúsmodi extra Ecclesiám, necesse est ut divérsis vítiis carnis et váriis voluptátibus sáeculi conculcéntur: et hoc est quod ait: ad níhilum valet, nisi ut projiciátur foras, et conculcétur ab homínibus.

Te Deum laudámus.

Die 4. Decembris.

S. Barbaræ Virg. et Mart.

Duplex.

**Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.**

Die 6. Decembris.

S. Nicolai Episc. Conf.
**Patroni titularis Ecclesiæ
Cathedralis.**

Duplex 1. class. cum Oct.
in hac Diocesi.

**In I. Nocturno Lect. Fidélis
sermo. de Comm. Conf. Pont.**
**1. loco. Reliqua ut in Brev.
hac die.**

Die 9. Decembris.

S. Syri Episc. Confess.
Duplex.

Omnia de Communi Conf.
Pont., præter sequentia.

Oratio. Exaúdi. de Comm.
**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Syrus natione Galilæus, a pueritia sectator Christi, dein discipulus Apóstoli Petri, Ticinúmque ad disseminandum Christi Evangélium missus, primus illic fidei et religionis Christiánæ eleménta una cum sancto Juvéntio cómite trádedit, et totam urbem cum vicína ad veri Dei agnitióem Christique cultum convértit statúta ibidem sede episcopáli. Is ergo dum per injúctum

sibi opus per agrum Veronensem próperat, Verónæ primus ómnium Missam célebrat, ibidémque adole-scéntem mórtuum ad vitam revocávit filium únicum matris víduæ. Quo facto innumera civium multitúdo, tum in primis ipse adolés-cens cum matre et tota fam-ília, suscepto baptísmate, legem et doctrinam Evan-gélii amplexáti sunt. Quare præcurrénte fama signó-rum et advéntus boni Pa-tris, Syrus honorífice et magna spe præsentis salú-tis a Ticinénsibus excéptus est, crevíque magnópere noví præsulis apud eos venerátio, ubi ex solo con-táctu vestimentórum ejus visi sunt infirmi sanitáti integerrime restitúti.

R. Invéni David.

Lectio v.

Igitur Syrus officii sui mi-nistéria aggressus, inces-sánte verbum Dei non so-lum per Ticinensem regi-ónem, sed étiam per Insú-briam totam et per Ligú-riam deferébat, Verbi in-carnáti mystéria áliaque Divinitátis Sacraménta apé-

riens, et unívrsos ad legis divínæ observántiam co-hórtans. Tráditur étiam alpes Rhætiórum transcen-dísse, et Lauríacum præ-cípuum Noricórum óppi-dum ad Christiánæ fidei lucem excitásse; ejus sane dictis máximum addébant pondus crebro édita signa et mirácula. Nam inter ália dum prædicándo rura pér-agrat, viro cum dolo ad-eúnti episcopum, ac pro-ptérea omni loquéla desti-túto, fandi facultátem ora-tióne sua restituit. Surdo simul et muto loquélam cum audítu impertívit, ad-híbito super os et aures il-líus signo Crucis: Laude Pompéjæ cæco a nativítate lucis usúram impetrávit: Bríxiæ et álibi sæpe dæ-mónia de corpóribus ob-séssis fugávit. Curávit au-tem in primis, ut sæviénte Medioláni persecutióne in Christifidéles Mártyrum córpora honésto et tuto lo-co conderéntur, ne mórtua furóri gentílium patérent, appóni jubens eórum capi-tibus libéllum certáminis ad posterórum notítiam et glóriam ipsórum Márty-

rum. Ipse reliquias sanctorum Gervásii et Protásii collocávit in templo a se ad mœnia Ticíni extrúcto, ad cuius aram, rite prius sacrátam, quotidíanas preces, Sacrificia, conciónes et Ordines sacros solébat cum suis cléricis perágere, ubi étiam pérfidum Judæum accéptæ Eucharistiæ illúdere molíentem, sed vñdice Deo, ignibus in gúture diríssime excruciatum, rogántibus fidélibus cleménter a cruciatu liberávit, dígitis reverénter extrácto Sacraménto, quod neque paláto neque linguæ adhærébat, sed in ore illius quasi in áère suspénsus manébat.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Dénique fundáta et bene confirmáta fide populórum nec non ecclesiástica disciplína, in suo Pontificáli honóre glorióso fine quiévit, octogenáριο major, laudabíliter insúmptis añis quinquagínta et ultra in episcopáli magistério. Martýrio non est sublátus, quia ipse pótius benignitáte sua

et elóquio divíno aggressóres infidéles jugo fidei súdidit. Sepúltus jácuit in basilica sanctorum Gervásii et Protásii a se constrúcta, donec post septingéntos annos per sanctum Adeódatum, ejúsdem civitátis antístitem, ad eámdem cathedrám sancti Stéphaní fuit translátus solémni pompa, et in crypta Chori repósitus. Successóres hábuit juxta suam prophetíam primo loco Pompéjum discipulum, a quo vita sancti Syri conscrípta créditur, secúndo Juvéntium páriter discipulum, itinerisque ac labóris amantíssimum sócium.

R. Iste est.

In III. Nocturno Lectiones de Homil. in Evang. Vigiláte. de Comm. 2. loco.

Die 12. Decembris.

S. Mauri Martyris.

Duplex.

(Dies assignata ex 26. Nov.)

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Præsta quæsumus, omnipotens Deus, ut qui. **de Communi.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Maurus Afer ab infántia Christiánus fuit, oratióibus et jejúniis vacans. Hic sub Numeriáno imperatóre, et Celeriño præfécito divérsis pœnis macerátus, hoc est: primum fústibus nodósis cæsus, deínde plumbátis jussum est maxillas ejus contúndi: póstea in equúleo suspéndi, atque úngulis radi, et lámpades ardéntes latéribus ejus applicári, ad extrémum vero caput ejus amputári. **R.** Honéstum.

Lectio v.

Hujus sancti Mártiris corpus nautæ Africáni, cognoscéntes ex sua pátria ortum, et volvéntes eum linteamínibus mundis cum aromátibus, posuérunt in sarcóphagum, et scripsérunt ad caput ejus: Dei et Christi Jesu fámulus Maurus hoc sáeculum pro Christi fide relínquens, vitam ætérnam acquisívit.

R. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Hoc cum audisset Celeriñus præfécus, nautas jussit comprehéndi: at illi

omnes fugérunt. Tunc jussit navem, in qua Mártiris corpus erat, sarméntis impléri, et igne suppósito in médio mari combúri. Sed gubernánte Dómino Mártirem suum, ubi voluit ad salutis portum perdúxit.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Si quis vult post me veníre. **de Comm. 2. loco.**

Die 13. Decembris.

Octava

S. Nicolai Episc. Conf.

Duplex.

Officium ut in festo, die 6. hujus, præter sequentia.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Part. 2. Pastoral. cap. 1.

Lectio iv.

Tantum debet actió-nem pópuli áctio transcendere præsulis, quantum distáre solet a grege vita pastóris. Opórtet namque, ut metíri sollícite stúdeat, quanta tenéndæ rectitúdinis necessitáte constríngitur, sub cujus æstimatióne pópulus grex

vocatur. Sit ergo (necesse est) cogitatione mundus, actione precipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis in compassione proximus, praecunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum iustitiae erectus, internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiorum sollicitudine non relinquens.

R. Inveni David.

Lectio v.

Part. 1. Past. cap. 9. et 10.

Considerandum quoque est, quia cum causam populi electus praesul suscipit, quasi ad aegrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus opere passiones vivunt, qua praesumptione percussum mederi prope- rat, qui in facie vulnus portat? Ille igitur modis omnibus debet ad exemplum vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens jam spiritaliter vivit, qui nulla adversa per- timescit, qui sola interna

desiderat. Cujus intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus: qui ad aliena capienda non ducitur, sed propria largitur. **R.** Posui adjutorium.

Lectio vi.

Ibidem cap. 8. ad finem.

Unde ipsum quoque episcopatus officium boni operis expressione definitur, cum dicitur: Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quaerit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis ceterorum subjectione pascitur, laude propria laetatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quaeritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerunt.

R. Iste est.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolum hanc: Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

De Homilia S. Ambrósii Episcopi.**Lib. 2. de voc. gen. c. 2.**

Datur unicuique hic sine merito, unde tendat ad meritum, et datur ante ullum laborem, unde quisque mercedem accipiat secundum suum laborem: quod ita esse, Evangelicæ veritatis testimonio agnoscitur; ubi per comparationem dicitur, quod homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis substantiam suam, et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, id est, secundum propriam et naturalem possibilitatem, non autem secundum proprium meritum: quia aliud est posse ope-

rari, aliud operari; et aliud est posse habere caritatem, aliud habere caritatem.

R. Amavit eum.

Lectio viii.

Non itaque omnis reparabilis reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est; quia reparabilem et sanabilem esse de natura est: reparatum autem et sanatum esse de gratia est. Denique isti, quibus secundum modulum capacitatis suæ, quem in eis distributor substantiæ prævidebat, dispar creditus est numerus talentorum, non meriti remunerationem, sed operis accipere materiam.

R. Sint lumbi.

Lectio ix.

In qua duorum servorum vigilantissima industria non solum gloriosis laudibus honestatur, sed etiam in æterna Domini sui gaudia intrare præcipitur. Tertii vero pigrum otium et desidiosa nequitia sic punitur, ut et vituperationis dedecoretur opprobrio et portione, quam acciperat,

exuátur. Dignus enim erat, pérdere inútilem fidem, qui non exercúerat caritátem.

Te Deum laudámus.

Die 26. Decembris.

Commemoratio

Omnium Ss. Martyrum.

In I. Vesperis.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine agni.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R̄.** Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Laudes.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt; nolíte timére, multis passéribus meliôres estis vos.

Ÿ. Exsultábunt sancti in glória. **R̄.** Lætábuntur in cubilibus suis.

In II. Vesperis.

Ant. Gaudent in cœlis animæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

Ÿ. Exsultábunt sancti in glória. **R̄.** Lætábuntur in cubilibus suis.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum commemoratióne lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Die 30. Decembris.

S. Nicephori Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui beáti Nicéphori Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones ex Dominica infra Octavam Nativitatis Domini.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sub império Valeriáni célebre in Oriénte fuit Nicéphori nomen, qui aliquándo íntimam cum Sapritio presbýtero amici-

tiam cóluit, donec subínde, instigánte dæmone, tanta inter eos orirétur discórdia, ut mútuo se ódio prosequeréntur, et alter alterius fáciem sustinére non posset. Nicéphorus tamen paulo post in se revérsus, tum interpósitis amicis, tum ipse coram accédens, véniam pétiit a Saprítio, sed incásum; numquam enim ei vóluit reconciliári. Intérea exórta in Christiános persecutióne, Saprítius ad tribúnal júdicis raptus, magna ánimi fortitúdine et libertáte Christum confitétur, et cum nullo modo addúci posset, ut diis immoláret, constrictus cóchlea, in equúleo disténtus, dirísimis cruciátibus constantissime superátis, ad mortem damnátur.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Hanc Saprítii constantiam cum intellexisset Nicéphorus, lætus accúrrit, certo confidens véniam sibi non denegáturum, qui jamjam Christi Martyr erat futúrus. Infélix tamen sacerdos, ne in ipso quidem supplicii loco fratri vóluit re-

conciliári: quo factum est, ut Dei misericórdia indignum se reddens, et supérna grátia destitútus, súbito mutáta senténtia, supplicio térritus Christo palam renuntiárit, et a Nicéphoro, qui eum vehementer hortabátur, ne præmium sibi parátum amitteret, aures avértens, diis sacrificáverit. Tum Nicéphorus: Ego quoque, inclamáre cœpit, Christiánus sum, et quem iste túrpiter negávit, Christum Deum colo; me loco ejus occídite. Mirántibus vero lictóribus, quod se ultro morti tráderet, se et Christiánum esse, et deos géntium detestári, clarióri voce profiteri non déstitit.

R. Desidérium animæ.

Lectio vi.

Quod cum præsidi nuntiátum esset, Nicéphorum blandítiis licet, et verbéribus pertentátum, mandátis imperatórum parére detrectántem, lata mortis senténtia, cápite plecti jubet. Itaque Nicéphorus, quam sua fide, humilitáte et caritáte proméruiť martýrii palmam, Saprítio jam destinátam, cápitis obtruncatióne

reportávit anno Christi circiter ducentésimo quinquagésimo nono. Sacra ejus ossa, ut vetus fert traditio, Deo mirabiliter disponente, in Istriam delata, Petenæ debito cum honore asservantur, ubi eidem Mátyri tamquam principáli diocesis Petenensis Patróno solémnis cultus usque ad suppressiónem illius episcopátus hábitus est, ejusque festum die trigésima Decémbris celebrátum. Cum vero diocesis Petenensis a Pio Papa sexto Tergestínæ fuérit attributa, ibi quoque idem Martyr magna cum veneratióne coli cœpit, eádem die ejusdem festo consecrata.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Si quis vult. de Comm. 2. loco.

Die 16. Januarii.

S. Titiani Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus. **de eodem Communi.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Titiánus Heraclæa nobili génere natus, voluptátum spretis illécebris, eo tēpore diáconus est ordinátus, quo Opitergiénsi Ecclésiæ præerat episcopus Floriánus, cujus vitæ integritatem cum percepisset Titianus, Opitérgium pétiit, ut episcopi se tradens disciplinæ, ipsius vitæ institútum imitaretur. Libenter illum suscepit Floriánus, et multis præditum esse virtutibus animadvértens, suprénum Ecclésiæ œconomum constituit, ac presbyterum ordinavit. Múnere œconomi egrégie functus est Titianus, cujus mira elucébat in rebus gerendis prudentia, mira caritas in sublevanda illórum miséria, qui egestate et calamitate aliqua laborabant. Quamóbrem cum Floriánus desiderio martyrii flagraret, et Opitérgium propterea relinquens, episcopátu se abdicasset, Opitergiensium communi consensu dignus judicatus est episcopátu Titianus; nec eos fefellit opinio: nam fa-

ctus episcopus, veri Pastóris officio in ómnibus fungebátur, exémplo et doctrína oves suas páscere non desístens, donec præmium labóris receptúrus in cœlis ex hac vita migrávit.

R. Invéni David.

Lectio v.

Ejus post óbitum sánctitas multis est comprobáta miraculis: étenim ipsíus méritis non solum effugabántur immúndi spíritus, quibus multórum córpora tenebántur obséssa, sed cæcis visus, surdis audítus, ægris sánitas reddebátur; quorum miraculórum fama ejus paréntes vel propínqui moti Opitérgium accédunt, spécie quidem, qua tanti viri amissionem dolérent, sed révera, ut corpus illíus per flumen Liquéntiam Heracléam asportárent. Opportúnam itaque aliquándo occasionem nacti, noctu clam surripiéntes, Heracléam deferébant, quod ubi percépérunt Opitérgienses, accúrrunt, ut sibi pastóris corpus redderétur. Una igitur illis altercántibus, senis cujúsdam consílio cuncti

stetérunt, qui, re prius præcibus Deo commendáta, consulébat, ut parva illa navícula, qua sancti viri corpus vehebátur, dimíssa, Dei nútui committerétur; quare navícula, cum aliquámdu per flumen sursum advérsis undis deláta esset, et ad locum quemdam, dictum Séptimum, pervénisset, haud lóngius est progréssa, sed súbstitit.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio vi.

Igitur cum inde ad álium locum corpus esset dedúctum, et omnis adhiberétur conátus, quo ad própriam sedem Opitérgium reducerétur, dimoveri numquam pótuit, quamvis hujus rei grátia multa animália essent addúcta, non sine Dei providéntia, ut éxitus probávit. Nam non longe post Opitérgium fuit destrúctum. At vero hómines illi tanto miraculo permóti, cum quid agéndum esset, minus habérent explorátum, divínitus patefactum est, ad quem locum corpus sancti epíscopi Deus vellet deférri, et Cénetam, præter ómnium expectatiónem

mirabiliter est delátum; ad quam civitátem cum appropinquáret, immúndus spíritus, quo nobilíssimi cujúsdam viri filia vexabátur, vociferári cœpit, se sancti Titiáni advéntu mirífice torquéri, et de sede sua expélli. Múlier vero ad sacras relíquias própius addúcta, líbera prorsus remánsit. Ceneténses autem óbviám procedétes, et corpus beáti episcopi suscipiétes, Cénetae in loco honestíssimo collocárunť, ac ejus nómine ecclésiám construxérunt, ad quam deínde episcopátus Opitergiénsis, post ejus devastatióne, est translátus.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo pégre. de Comm. Conf. Pont. 1. loco.

Die 31. Januarii.

In Transl. S. Marci Evang.

Duplex.

Omnia de Comuni Apost. cum Lectionibus de Comuni Evangelist. et sequ. Orat.

Oratio.

Deus, qui gloriósa beáti Marci Evangelístæ membra nobis fámulis tuis

reveláre dignátus es, concede propítius: ut qui ejus Córporis TranslatiÓnem hódie venerádo cólimus, ipsíus beatitúdini, te concedéte, adjúngi mereámur. Per Dóminum.

Feria III.

post Domin. Septuages.

Orationis D. N. J. C.
in monte Oliveti.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem feria.

Feria III.

post Domin. Sexagesimæ.

In Commemoratione
Passionis D. N. J. C.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem feria.

Die 3. Februarii.

S. Blasii Episc. Mart.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem die.

In II. Nocturno Lectiones Blásius Cápodox. cum reliq.

Die 6. Februarii.

S. Anastasiæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Comuni Mart. non Virg. præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátam Anastásiam Mártyrem tuam in flammis tibi canéntem glorióso coronásti triúmpho: concéde, nos ejus intercessióne caritátis igne ita incéndi in terris, ut in coelis tuas laudes perpétuo cánere mereámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occur. In Quadrages. de Comm. Confitébor.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anastásia Romæ nobílibus paréntibus progénita est, et ut ejus virtus ex mollióris vitæ gloriæque contéptu illústrior fieret, puéllula a Fausta matre fémina ceteróquin nobilitáte ac pietáte insígni, fidem edócta, adolescentiam ad omne Christiánæ religiónis officium ita transégit, ut sancti Mártyris Chrysógoni, quo institutore utebátur, piam expectatióne superáret. Patris voluntáti óbsequens, Públio viro idolórum cultóri se adjúnxit, et in connúbio ardentióri ánimo pietátem

excóluit, ut quantum Públius impietáte, tantum ipsa innocéntia et mansuetúdine præstáret. Oratióne enim semper inténta, et caritátis opéribus egénos juvans, Christiánam religióne et ad Dei cultum et ad humanigéneris emoluméntum plúrimum conférre evicit. Hæc vir ejus male passus, eam doméstico pressit cárcere, ubi a Chrysógono, qui et ipse Romæ tunc téporis pro Christo vinctus erat, missis ívicem acceptisque epístolis magno afficiebátur solátio.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

Viro in Pérsica legatióne interémpto, Anastásia e custódia egrédiens ingéntem in paúperes opum vim effúdit, multoque fuit præsidio Christifidélium in cárceribus delitescéntium inópiæ ac solitúdini. Aquiléjam Chrysógonum secúta, velut agna pastórem, ibi ad ipsius martýrium usque permánsit, mortémque ejus non dolóre, sed desidério prosequébátur. In Oriéntem póstea se cóntulit, ac dein in Occidéntem revérsa,

innumeras peragravit urbes, ubique debiles roborans, nudos vestiens, esuriens alens, et pro Christo vexatos omnibus eximiae caritatis officiis fovébat. Tandem Syrmium se contulit, unde de more gementium Christianorum ærumnas qua ære, qua consilio et exhortationibus levabat.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

Vidua hanc illustrem teterrimo Syrmii inclusam carcere, fame sitique laborantem, per multos dies Deus ipse enutrivit, eamque pudore insignem ab Ulpiani idolorum sacerdotis nefandis conatibus Dominus, innocentiae custos, servavit illaesam. Ad praefectum vero Florum pertractam, minas ac tormenta blanditiasque tormentis ipsis terribiliores alacri spernere animo miratae sunt Romanorum pariter et Illyricorum gentes. Quae itaque Confessorum pectora ad martyrium ubique inflammaverat, etiam in passione sua Apostolicis emicuit virtutibus: septuaginta

namque feminas, ducentosque viros omnigena feritatis immanitate excruciatos solari, atque ad tormenta fortiter perferenda hortari meruit. Postrimo ipsa manibus pedibusque ad palos revinctis, succensis circumquaque sarmensis, crudelissime exuritur, martyriumque consummavit in insula Palmaria, ac prima inter gloriosissimos Martyres, qui variis dein interfectionibus martyrium celebrarunt, caelum conscendit octavo Kalendas Januarii natali Domini nostri Jesu Christi die, imperante Diocletiano. Cineres et semiustulata ossa ejus civitas Constantinopolitana saeculo quinto gaudens excipit, quae Dalmatis saeculo nono in gratiam Nicéphori imperatoris restituta fuere, in pacis ac regiae dilectionis pignus.

R. Fallax gratia.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Simile est . . . thesauro. de Communi.

Lect. ix. et comm. S. Dorotheae Virg. et Mart. ut in Brev.

Die 8. Februarii.

S. Juvéntii Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Adjuvet familiam tuam, quæsumus, Dómine, sancti Confessoris tui, atque Episcopi Juvéntii intercessio gloriósa: ut pius exorátor evadat, qui tui nóminis egrégius éxstitit prædicátor. Qui vivis.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Fidélis sermo. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Juvéntius Aquiléjæ ortus, beáti Syri discípulus, a beáto Hermágora Aquilejénsi episcopo una cum eodem Syro Ticínium diréctus est. Ad illius ecclésiæ régimen semel et íterum vocátus, ita divíno cúltoi inténtus fuit, ut cœléstem vitam in terris ágere viderétur. Pater pauperum, et viduárum patrónus miris ipsos allevávit subsidiis. Impius fœnerátor, qui ejus súplici prece viduæ pauperculæ placári

nequibat, ære, quod ultra débitum ab illa exigébat, a sancto episcopo accépto, horréndo éxitu exspirávit. Magnum pecúniæ pondus in Ticíni profúndum casu collápsum, Juvéntii jussu ad summam undam supérnatans, suo possessóri restituit.

R. Invéni David.

Lectio v.

Trajánus cum Porphýri-um ducem Ticínium misisset, ut Christícolas omnes gládio confóderet, pópulum Missæ Sacrificio inténtum in suño vitæ discrimine non desperáre, óptimus pastor hortátus est, nec a divíno cultu discédere. Templo ínterim múltiplice mílite compléto, gládios, quos contra innóxium gregem ímpii evaginant, in se ipsos convértunt, et multis se plagis confodiéntes, extra templum extrúduunt, paviménto hostili sángine infécto, et fidei osóribus exímio timóre afféctis: qui et magnum Christianórum Deum, et inánia idóla geminátis vócbus conclamántes, una cum Porphýrio in Christi baptísmate gentíli-

tiam superstitionem abluérunt et exstinxérunt.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Cum aliquándo Mediolánum divérteret, infidèles Juvéntium ut díro vérberare pulsárent aggrediéntes, ventórum procélla et tempestáte sunt percússi; sed sancti præsulis ope imploráta, et ejus oratióne incólumes evasérunt, et idólorum impietáte abjuráta, Christiánam religióne ampléxi, in eádem urbe Christum annuntiántes Fidélium militiam auxérunt. Ibi cléricis et sacerdotibus constitútis, Ticinum rédiens, in ejus subúrbiis paralyticum sanitáti restítuit; plures vicos et castélla inferioris Ligúriæ, et Placentíno agro finítimos apostólicis signis Christi vexillo súbdidit. Demum in oratióne pernóctans, a sanctis Syro, Nazário et Celso admónitus, peréndie se ad cœlestem glóriam transitúrum, convocáto clero et pópulo, omnésque ad Christiánas virtútes adhortátus, cunctis benedicéndo, ad Deum glorióse evolávit. **R.** Iste.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Homo pégre. de Comm. Conf. Pont. 1. loco.

Die 9. Februarii.

S. Paulini Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

In Hymno Iste Confessor mutatur tertius versus.

Oratio. Da quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Fidélis sermo.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paulínus patriárcha Aquilejénsis ob morum integritátem et doctrinam Cárolo Magno imperatóri apprime carus, eo potíssimum auctóre, eidem ecclésiæ præpónitur. Tantam in hoc múnere prudentiæ et sacerdotális constantiæ sibi famam adéptus est, ut mérito in hæréticis expugnándis, ac públicis rebus componéndis in Itália, Gállia et Germánia illius ópera adhiberétur. In generáli convéntu Aquis celebráto Hadriáni Primi, Summi Pontíficis vices gessit: mox in concilio Reimbúrgi coácto Felicem epí-

scopum Urgellitánum de hæresi convictum et damnátum suáriter coëgit, ut Romæ coram Pontifice errórem suum ejuráret; quem iterum ópera Elipándi episcopi Toletáni ab eódem Felíce excitátum, iterum in plenário Francofordiénsi concilio profligándum curávit.

R. Invéni David.

Lectio v.

In Aquénsi concilio imperatóri persuásit, ut sancta Ecclésiæ Dei jura sarta tecta serváret. Cathólicam fidem, quam viva voce advérsus hæreticos vindicáverat, egrégiis étiam scriptis deféndit. A Pátribus Francofordiénsis concilii rogátus, et Libéllum sacrosýllabum, et álios tres cœlestis doctrínæ sale condítos advérsus Elipándi Toletáni et Felicis Urgellitáni nefários erróres conscripsit, quos ad Gállia et Hispaniæ provincias diréxit. Exímii ejus zeli amóre captus imperátor, Aquilejénsi ecclésiæ donatiónes jampridem factas probávit, amplioribusque collátis privi-

légiis atque immunitátibus auxit.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio vi.

Ecclésiasticam disciplinam, quam ipse, forma factus gregis ex ánimo, sibi prius exactíssime observándam indíxerat, in áliis ardentíssime instaurándam suscepit. Forojúlii et Altíni provinciálibus sýnodos coáctis, cathólicum dogma advérsus Feliciános erróres iterum assérui, canonésque édidit ad disciplinam morésque informándos sanctíssimos. Miræ constántiæ, et præparáti ad martyrium ánimo, effúsæ item in Deum et próximum caritátis, oratiónis et contemplatiónis dono ádeo illústris fuit, ut príncipes viri, qui præcípua dilectiόνis affectu eum prosequébantur, se ejus précibus multum commendáverint. His aliisque virtútibus, ac Sanctórum sciéntia clarus, plúrimis pro Ecclésiá Dei tolerátis labóribus, in bona senectúte migrávit ad Dóminum; ejúsque corpus Forojúlii in célebrí colle-

giata ecclésia summa veneratióne cólitur.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo pégre. de Comm. Conf. Pontif. 1. loco cum ix. Lect. et coñ. S. Apolloniæ Virg. et Mart. ut in Brev.

Die 12. Februarii.

S. Petri Nolasci Conf. Duplex.

Ex Breviario Romano die 31. Januarii.

Omnia ut ibi. In Quadrag. in I. Noct. Lect. Beátus vir. de Comm. 2. loco.

Die 14. Februarii.

S. Valentini Presb. Mart. Duplex.

Omnia de Coñ. unius Mart. præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui beáti Valentini Mátyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Fratres: Debitóres. de Comm. plur. Mart. cum R̄R̄. de Comuni unius Martyris.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Quo témpore Claúdius Imperátor insequébatur Christiános, Valentinus Présbyter magna virtúte et singulári morum castitáte Romæ florébat. Hunc ergo jussit Imperátor comprehénderi et in cárcerem trudi, caténis et compédibus vinctum. Bíduo autem post eum coram se accersítum summa excépit humanitáte, magni illum se factúrum pollicítus, si Christiáno cultu abdicáto, ad cultum idolórum accessisset. At rénuens Valentinus aurem præbere Imperatóris illécebris, et magna ánimi constántia veritátem Christiánæ Religiónis propúgnans, tráditus est Astério júdici, qui in ipsum inquireret.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Incredibile dictu est, quibus ártibus curárit Astérius constántem ejus ánimu vincere, ut ad suas partes eum addúceret. Quumque illum in propósito obfirmátum vidéret,

magna eloquentia Christum tamquam veram mundi lucem predicantem, tunc se Christo crediturum promisit, quum sua quedam adoptiva filia, quae duos jam annos capta erat oculis, lucem aspiceret. Quo audito laetus Valentinus enixe Deum rogavit, ut qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, clausos puellae oculos aperiret.

R. Desiderium animae.

Lectio vi.

Quumque illico per signum Crucis visum nacta esset puella, ad Deum se convertit Asterius, ejusque est fidem amplexus tum ipse, tum familia tota, quae idolorum ejuratis erroribus, per ejus manus sacro baptismatis fonte abluere voluit. Sed iratus hoc nuntio Imperator jussit Valentinum fustibus caedi, et via Flaminia extra Urbem capite obtruncari, ut decimo sexto Kalendas Martias factum est. Cujus sancti viri corpus collectum a quadam muliere, ibique ubi decollatum fuerat reconditum, postea a Julio

Papa magnifice habitum fuit, nobili extructa in ejus honorem Ecclesia.

R. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. 10.

Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est: unaquaque domus et infideles et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumperetur pax mala. Qui autem antea praemisera: Non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere homines adversus patrem et matrem, nurum et socrum, ne quis pietatem religioni anteferreret, subjecit, dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cantico

Canticórum légimus: Ordinate in me caritatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est. Ama post Deum patrem, ama matrem ac filios.

R. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Si autem necessitas venerit, ut amor parentum ac filiorum Dei amóri comparétur, et non possit utrúmque servári, ódium in suos, pietas in Deum sit. Non ergo prohibuit amare patrem aut matrem, sed signanter áddidit: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et qui non áccipit crucem suam et séquitur me, non est me dignus. In álio Evangélio légitur: Qui non récipit crucem suam quotidie. Ne semel putémus ardórem fidei posse sufficere: semper crux portánda est, ut semper nos Christum amare doceámus.

R. Hic est vere.

Lectio ix.

Qui récipit vos, me récipit. Ordo pulcherrimus. Ad prædicatiónem mittit, docet perícula non timénda, affectum súbjicit religióni. Aurum supra túlerat, æs

de zona excússerat. Dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spectemperat promissorum. Qui récipit, inquit, vos, me récipit, ut in suscipiendis Apóstolis unusquisque credentium se suscepisse arbitretur: dicit enim non personas suscipiendas esse, sed nómína; et mercédem non pèrdere suscipientes, licet indignus fúerit, qui susceptus sit.

Te Deum laudámus.

Die 15. Februarii.

S. Marcelli Papæ, Mart.

Semiduplex.

Ex Brev. die 16. Januarii.

**In Quadrag. in I. Nocturno
Lectiones A Miléto. de Comuni unius Martyris. Reliqua
ibi, cum ix. Lect. et Commem.
Ss. Faustini et Jovitæ Mm.**

Die 16. Februarii.

S. Julianæ Virg. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comuni Virg. et Mart., præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque

confúndas: concéde propítius, ut qui beátæ Juliánæ Vírginis et Mártiris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Confitébor. de eodem Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Juliána, nobilíssima Nicomediénsis virgo, témpore Maxiáni imperatóris a patre cuídám senatóri Eleúσιο desponsáta, numquam pótuít neque blandítiis, neque minis addúci, ut sponsum acceptáret, nisi is Deum adoráret, quem ipsa adórat, et cóleret Dóminum, quem ipsa colit. Eaprópter a patre gráviter cæsa, ipsi sponso torméntis affligénda egrégia virgo tráditur; quæ mox a quátuor locis exténsa, áridis quidem nervis, virídibus autem vimínibus, diu capíllis in equúleo suspénsa verberátur: magna autem diéi parte pendens, propter violéntam extensiónem pellis a cápíte vírginis avéllitur, et super

frontem trahúntur supercília. Ipsa vero hílari ánimo súfferens ómnia, et lætabúnda benedícens semper Dóminum, ære liquefacto toto córpore perfúnditur, sed illæsa evádens in cárcerem trúditur, ubi palam cum diabólo egrégie conflictáit.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

Póstera die e cárcere edúcta, in fornácem ardéntem injícitur; sed terríbilis flamma piis vírginis lácrimis, cum indicíbili spectántis pópuli admiratióne extinguitur. Quo miraculo commóti viri número círciter quingénti, una voce et mente exclamavére: Unus est Deus, unus, qui est Deus mártiris Juliánæ; quos et secútæ sunt centum et trigínta mulieres. Súperans tandem ollam fervéntem, gloriósa victrix Juliána cápíte pléctitur. Cujus ánima cœlum in ætérnum triumphátúra conscéndit, corpus vero a Sophía, nóbili matróna Romána, Romam transportátum, ibídem condígnó honóre re-

cólitur. Eleúsius autem præfèctus in mare demérgitur.

R. Dilexisti justítiam.

Ex libro S. Cypriáni, Episc. et Mátyris, de disciplína et hábitu Virginum.

Lectio vi.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérmis, decus atque ornáméntum grátiae spirituális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgeriter floret Ecclésiæ matris gloriósa foecúnditas: quantóque plus copiósa virgíntas número suo addit, tanto plus gaúdium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte: non quod extrémí et mínimi, et humilitátis nostræ ádmódu m cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus: sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus

de diabóli infestatióne timeámus.

R. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. **de eodem Comm. 1. loco.**

Die 17. Februarii.

Ss. Chrysanthiani et Socior. Mart.

Duplex.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mátyrum tuórum Chrysanthiáni et Sociórum natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occur. **In Quadrag. Lect. Fratres: Debitóres. de Comm. primo loco.**

In II. et III. Noct. Lect. de eod. Comm. 2. loco.

Die 18. Februarii.

S. Raymundi de Peña-fort Confessoris.

Semiduplex.

Ex Brev. die 23. Januarii. Omnia ut ibi.

In Quadrag. Lect. I. Noct. Beátus vir. de Comm. 2. loco.

Lectio ix. et commem. S. Simeonis Episc. Mart.

Die 19. Februarii.

**S. Juliani de Bono Al-
bergo Confess.**

Semiduplex. (m. t. v.)

**Omnia de Comm. Conf. non
Pont., præter sequentia.**

Oratio.

Adésto Dómine supplica-
tiónibus nostris, quas
in beáti Juliáni Confessóris
tui solemnitate deférimus:
ut qui nostræ justítiæ fidú-
ciam non habémus, ejus,
qui tibi plácuít, précibus
adjuvémur. Per Dóminum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurr. In Quadrag.
Lect. Beátus vir. de Comm.
Conf. non Pont. 2. loco.**

**In II. et III. Noct. Lect. de
eodem Comm. 2. loco.**

Die 25. Februarii.

**S. Margaritæ de Cor-
tona Pœnit.**

Duplex.

**Omnia ut inter Festa pro
aliqu. locis die 26. Febr.**

Die 26. Februarii.

S. Zoili Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui nos beáti Zóili
Confessóris tui ánnua
solemnitate lætíficas: con-
céde propítius; ut cujus na-
talítia cólimus, étiam actió-
nes imitémur. Per Dómi-
num nostrum Jesum Chri-
stum Fílium tuum: Qui te-
cum vivit et regnat.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente. In Qua-
drages. Beátus vir. de Comm.
2. loco.**

**In II. et III. Noct. Lect. de
eod. Comm. 1. loc. Lect. ix. et
Comm. Feriæ.**

Feria VI. post Cineres.

**Ss. Spineæ Coronæ
D. N. J. C.**

Duplex majus.

**Omnia ut inter Festa pro
aliqu. locis eadem Feria.**

COMMEMORATIO

S. Nicolai Patroni titularis Ecclesiæ Cathedralis.

Dicenda per annum inter Suffragia Sanctorum post Commemorationem Ss. Apost. Petri et Pauli.

Ad Vesperas.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Ps. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam dictis.

Ant. Euge serve bone et fidélis. **ut infra ad Laudes.**

Ps. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiã laudis.

Ad Laudes.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti

fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Ps. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam dictis.

Ant. Sacérdos et Pón-tifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Ps. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miraculis: tríbue, quæsumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incendiis liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

OFFICIA PROPRIA DIOECESIS LABACENSIS.

PARS VERNA.

Die 6. Februarii.

S. Anastasiæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Mart.
non Virg. præter sequentia.

Oratio.

Qmnipotens sem-
pitérne Deus,
qui beátam A-
nastásiam
Mártyrem tu-
am in flammis tibi canén-
tem glorióso coronásti tri-
úmpho: concéde, nos ejus
intercessióne caritátis igne
ita incéndi in terris, ut in
cœlis tuas laudes perpétuo
cánere mereámur. Per Dó-
minum.

Et fit Comm. Feriæ.

**In I. Nocturno Lectiones de
Comm. Confitébor.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anastásia Romæ no-
bilibus paréntibus
progénita est, et ut
ejus virtus ex mollióris vitæ
gloriæque contéptu illú-
strior fieret, puéllula a Fau-
sta matre fémina ceteró-
quin nobilitáte ac pietáte
insigni, fidem edócta, adole-
scéntiam ad omne Christiá-
næ religiónis officium ita
transégit, ut sancti Mártyris
Chrysógoni, quo institutóre
utebátur, píam exspectatió-
nem superáret. Patris vo-
luntáti óbsequens, Públio

viro idolórum cultóri se adjúnxit, et in connúbio ardentíori ánimo pietátem excóluit, ut quantum Públius impietáte, tantum ipsa innocéntia et mansuetú-dine præstáret. Oratióni enim semper inténta, et caritátis opéribus egénos juvans, Christiánam religió-nem et ad Dei cultum et ad hu-mánigénis emoluméntum plúrimum conférre evícit. Hæc vir ejus male passus, eam doméstico pressit cár-cere, ubi a Chrysógono, qui et ipse Romæ tunc témpo-ris pro Christo vinctus erat, missis ínvicem acceptisque epístolis magno afficiebá-tur solátio.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

Viro in Pérsica legatióne interémpto, Anastásia e custódia egrédiens ingén-tem in paúperes opum vim effúdit, multóque fuit præ-sídio Christifidélium in cár-céribus delitescéntium inó-piæ ac solitúdini. Aquilé-jam Chrysógonum secúta, velut agna pastórem, ibi ad ipsíus martýrium usque permánsit, mortémque ejus non dolóre, sed desidério

prosequébá-tur. In Orién-tem póstea se cóntulit, ac dein in Occidéntem revér-sa, inúmeras peragrávit urbes, ubíque débiles róborans, nudos véstiens, esuriéntes alens, et pro Christo vexá-tos ómnibus exímia caritá-tis officiis fovébat. Tandem Sýrmium se cóntulit, unde de more geméntium Chri-stianórum ærúmna quæ aère, qua consílio et ex-hortatió-nibus levábat.

R. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Víduam hanc illústrem tetérrimo Sýrmii inclú-sam cárcere, fame sitíque laborántem, per multos dies Deus ipse enutrívít, eám-que pudóre insígnem ab Ul-piáni idolórum sacerdotís nefándis conátibus Dómi-nus, innocéntiæ custos, ser-vávit illæsam. Ad præfé-ctum vero Florum pertrá-ctam, minas ac torménta blanditiásque torméntis ip-sis terribilióres álacri spér-nere ánimo mirátæ sunt Romanórum páriter et Il-lyricórum gentes. Quæ ita-que Confessorum péc-tora ad martýrium ubíque in-flammáverat, étiam in pas-

siónē suā Apostólicis emicuit virtútibus: septuaginta namque féminas, ducentosque viros omnígena feritatis immanitate excruciatos solari, atque ad tormenta fortiter perferenda hortari meruit. Postrimo ipsa manibus pedibusque ad palos revinctis, succensis circumquaque sarmētis, crudelissime exuritur, martyriumque consummavit in insula Palmaria, ac prima inter gloriosissimos Mátyres, qui variis dein interfectionibus martyrium celebrarunt, cœlum conscendit octavo Kalendas Januarii natali Domini nostri Jesu Christi die, imperante Diocletiano. Cineres et semiustulata ossa ejus civitas Constantinopolitana sæculo quinto gaudens excipit, quæ Dalmatis sæculo nono in gratiam Nicéphori imperatoris restituta fuere, in pacis ac regiæ dilectionis pignus.

R. Fallax gratia.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Simile est... thesauro. de Communi.

Lect. ix. et Comm. Feriæ ac S. Dorotheæ Vg. M. ut in Brev.

Die 8. Februarii.

S. Juventii Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Adjuvet familiam tuam, quæsumus, Domine, sancti Confessoris tui, atque Episcopi Juventii intercessio gloriosa: ut pius exorator evadat, qui tui nominis egregius exstitit prædicator. Qui vivis.

Et fit Commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Fideles sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Juventius Aquilæ ortus, beati Syri discipulus, a beato Hermagora Aquilejensi episcopo una cum eodem Syro Ticinum directus est. Ad illius ecclesiæ regimen semel et iterum vocatus, ita divino cultui intentus fuit, ut cœlestem vitam in terris agere videretur. Pater pauperum, et viduarum patronus miris ipsos allevavit subsidiis. Impius foenerator, qui ejus supplici prece viduæ pauperculæ placari

nequibat, ære, quod ultra debitum ab illa exigebat, a sancto episcopo accepto, horrendo exitu expiravit. Magnum pecuniæ pondus in Ticini profundum casu collapsum, Juvéntii jussu ad summam undam supernatans, suo possessóri restituit.

R. Inveni David.

Lectio v.

Trajanus cum Porphyrium ducem Ticinum misisset, ut Christicolas omnes gladio confoderet, populum Missæ Sacrificio intentum in summo vitæ discrimine non desperare, optimus pastor hortatus est, nec a divino cultu discedere. Templo interim multiplice milite completo, gladios, quos contra innoxium gregem impii evaginant, in se ipsos convertunt, et multis se plagis confodièntes, extra templum extrudunt, pavimento hostili sanguine infecto, et fidei osoribus eximio timore affectis: qui et magnum Christianorum Deum, et inania idola geminatis vocibus conclamantes, una cum Porphyrio in Christi baptismo gentili-

tiam superstitionem abluèrunt et exstinxerunt.

R. Pòsui adjutórium.

Lectio vi.

Cum aliquando Mediolanum diverteret, infidèles Juvéntium ut diro verberare pulsarent aggredientes, ventorum procella et tempestate sunt percussi; sed sancti præsulis ope implorata, et ejus oratione incolumes evaserunt, et idolorum impietate abjurata, Christianam religionem amplexi, in eadem urbe Christum annuntiantes Fidelium militiam auxerunt. Ibi clericis et sacerdotibus constitutis, Ticinum rediens, in ejus suburbiis paralyticum sanitati restituit; plures vicos et castella inferioris Liguriæ, et Placentino agro finitimos apostolicis signis Christi vexillo subdidit. Demum in oratione pernóctans, a sanctis Syro, Nazario et Celso admonitus, perendie se ad coelestem gloriam transiturum, convocato clero et populo, omnesque ad Christianas virtutes adhortatus, cunctis benedicendo, ad Deum gloriose evolavit. **R.** Iste.

In III. Nocturno Homil. in
Evangel. Homo peregere. de
Comm. Conf. Pont. 1. loco.

Lectio ix. et Comm. Feriæ.

Die 9. Februarii.

S. Paulini Episc. Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf.
Pont., præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus.

Et fit Commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones
Fidelis sermo. de eod. Com-
muni 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paulinus patriarcha
Aquilejensis ob mo-
rum integritatem et
doctrinam Carolo Magno
imperatori apprime carus,
eo potissimum auctore,
eisdem ecclesie præponitur.
Tantam in hoc munere pru-
dentie et sacerdotalis constan-
tiantie sibi famam adeptus
est, ut merito in hæreticis
expugnandis, ac publicis
rebus componendis in Itá-
lia, Gallia et Germania il-
lius opera adhiberetur. In
generali conventu Aquis
celebrato Hadriani Primi,
Summi Pontificis vices ges-
sit: mox in concilio Reino-
burgi coacto Felicem epí-

scopum Urgellitánum de
hæresi convictum et damná-
tum suaviter coëgit, ut Ro-
mæ coram Pontífice erro-
rem suum ejuraret; quem
iterum ópera Elipándi epí-
scopi Toletáni ab eódem
Felíce excitatum, iterum in
plenário Francofordiensi
concilio profligandum cu-
rávit. **R.** Inveni David.

Lectio v.

In Aquensi concilio impe-
ratori persuásit, ut san-
cta Ecclesie Dei jura sarta
tecta servaret. Cathólicam
fidem, quam viva voce ad-
versus hæreticos vindicá-
verat, egrégiis étiam scri-
ptis defendit. A Pátribus
Francofordiënsis concilii
rogátus, et Libellum sacro-
sýllabum, et álios tres cœ-
lestis doctrinæ sale condí-
tos adversus Elipándi Tole-
táni et Felicis Urgellitáni
nefarios errores conscrip-
psit, quos ad Gallie et Hi-
spañie provincias diréxit.
Eximii ejus zeli amore ca-
ptus imperator, Aquilejensi
ecclesie donaciones jamprí-
dem factas probávit, am-
plioribusque collatis privi-
legiis atque immunitatibus
auxit. **R.** Pósui adjutorium.

Lectio vi.

Ecclésiasticam disciplinam, quam ipse, forma factus gregis ex ánimo, sibi prius exactissime observándam indíxerat, in áliis ardentissime instaurándam suscepit. Forojúlii et Altíni provinciálibus sýnodos coáctis, cathólicum dogma advérsus Feliciános erróres iterum assérui, canonésque édidi ad disciplinam morésque informándos sanctíssimos. Miræ constántiæ, et præparáti ad martýrium ánimo, effúsæ item in Deum et próximum caritátis, oratiónis et contemplatiónis dono ádeo illústris fuit, ut príncipes viri, qui præcípuo dilectiátis affectu eum prosequébantur, se ejus précibus multum commendáverint. His aliisque virtútibus, ac Sanctórum sciéntia clarus, plúrimis pro Ecclésia Dei tolerátis labóribus, in bona senectúte migrávit ad Dóminum; ejúsque corpus Forojúlii in célestri collegiáta ecclésia summa veneratióne cólitur.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo pégre, de Comm. Conf. Pontif. 1. loco cum ix. Lect. et Comm. Feriæ ac S. Apolloniæ Virg. Mart. ut in Breviario.

Die 12. Februarii.

S. Petri Nolasci Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

In Hymno Iste Confessor. mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui in tuæ caritátis exemplum, ad fidélium redemptionem sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole fœcundare divinitus docuisti: ipsius nobis intercessiõe concède; a peccáti servitúte solútis, in cœlesti pátria perpétua libertáte gaudere: Qui vivis.

Et fit Comm. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Beátus vir. de Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Nolascus, Reicaudi prope Carsónam in Gállia nobili genere natus, singulári erga próximum caritáte excelluit. Cujus virtútis præ-

ságium fuit; quod, cum adhuc in cunábulis vagiret infans, exámen apum ad eum convolávit, et favum mellis in ejus dextera constrúxit. Adolésens paréntibus orbátus, Albigénsium háeresim, quæ tunc in Gália grassabátur, éxsecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit; et apud beatam Virginem montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tum Barcinónam pergens, cum Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniám consumpsísset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici cúpere dictitábat.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Quam gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit événtus: nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsidío multa ánimo volvénti beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem religio-

sórum ordo instituerétur, quibus præcípuè esset cura captivos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cœlésti mónito illico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Péñafort, et Jacóbo primo, rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genitríce ipsa nocte præmónitis, religiónem beátæ Mariæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum instituit: sodálibus suis quarto voto obstríctis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

R. Amávit eum.

Lectio vi.

Edito virginitátis voto, illibátam perpétuo castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia, ceterísque virtútibus mirábiliter enítuit. Prophetiæ dono illústris, futúra prædixit: inter quæ máxime celebrátur, quod Jacóbus rex Valentiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab eo obtinéndæ victóriæ securitáte. Angeli Custódis, ac Deíparæ Virginis, fréquenti apparitióne

recreabátur. Sénio tandem confectus, de imminénti morte cértior factus, in morbum incidit, sanctisque refectus sacraméntis, fratres suos ad caritátem erga captivos cohortátus, et Psalmum, Confitébor tibi Dómine in toto corde meo, devotíssime récitans, ad illa verba, Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, spíritum Deo réddidit média nocte Vigiliæ Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Cujus festivitátem Alexánder séptimus die trigésima prima Januárii celebrári præcepit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Nolíte timére. de eodem Comm. 2. loco.

Lectio ix. et Comm. Feriæ.

Die 14. Februarii.

S. Valentini Presb. Mart.

Duplex.

Omnia de Coñ. unius Mart. præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cun-

ctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Fratres: Debitóres. de Comm. plur. Mart. cum RR. de Communi unius Martyris.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Quo tẽpore Claúdius Imperátor insequébátur Christiános, Valentinus Présbyter magna virtúte et singulári morum castitáte Romæ florébat. Hunc ergo jussit Imperátor comprehénderi et in cárcerem trudi, caténis et compédibus vinctum. Bídúo autem post eum coram se accersítum summa excépit humanitáte, magni illum se factúrum pollicítus, si Christiáno cultu abdicáto, ad cultum idolórum accessisset. At rénuens Valentinus aurem præbére Imperatóris illécebris, et magna ánimi constántia veritátem Christiánæ Religiónis propúgnans, tráditus est Astério júdici, qui in ipsum inquireret.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Incredibile dictu est, quibus artibus curarit Astérius constantem ejus animum vincere, ut ad suas partes eum adduceret. Quumque illum in proposito obfirmatum videret, magna eloquentia Christum tamquam veram mundi lucem predicantem, tunc se Christo crediturum promisit, quum sua quaedam adoptiva filia, quae duos jam annos capta erat oculis, lucem aspiceret. Quo audito laetus Valentinus enixe Deum rogavit, ut qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, clausos puellae oculos aperiret.

R. Desiderium animae.

Lectio vi.

Quomque illico per signum Crucis visum nacta esset puella, ad Deum se convertit Astérius, ejusque est fidem amplexus tum ipse, tum familia tota, quae idolorum ejuratis erroribus, per ejus manus sacro baptismatis fonte abluí voluit. Sed iratus hoc nuntio Imperator jussit Valentinum fustibus caedi, et

via Flaminia extra Urbem capite obtruncari, ut decimo sexto Kalendas Martias factum est. Cujus sancti viri corpus collectum a quadam muliere, ibique ubi decollatum fuerat reconditum, postea a Julio Papa magnifice habitum fuit, nobili extructa in ejus honorem Ecclesia.

R. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. 10.

Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est: unaquaqueque domus et infideles et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumperetur pax mala. Qui autem antea praemiserat: Non veni pacem mittere, sed gladium, et di-

videre hómínes advérsus patrem et matrem, nurum et socrum, ne quis pietátem religióni anteféret, subjécit, dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cántico Canticórum légimus: Ordínate in me caritátem. Hic ordo in omni afféctu necesárius est. Ama post Deum patrem, ama matrem ac filios.

R. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Si autem necéssitas vénerit, ut amor paréntum ac filiórum Dei amóri comparétur, et non possit utrúmque servári, ódium in suos, pietas in Deum sit. Non ergo prohibuit amáre patrem aut matrem, sed signánter áddidit: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et qui non áccipit crucem suam et séquitur me, non est me dignus. In álio Evangélio légitur: Qui non récipit crucem suam quotidie. Ne semel putémus ardórem fidei posse sufficere: semper crux portánda est, ut semper nos Christum amáre doceámus.

R. Hic est vere.

Lectio ix.

Qui récipit vos, me récipit. Ordo pulchérrimus. Ad prædicatiónem mittit, docet perícula non timénda, afféctum súbjicit religióni. Aurum supra túlerat, æs de zona excússerat. Dura Evangelistárum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necesária? Austeritátem mandatórum spectémperat promissórum. Qui récipit, inquires, vos, me récipit, ut in suscipiéndis Apóstolis unusquisque credéntium se suscepisse arbitrétur: dicit enim non personás suscipiéndas esse, sed nómina; et mercédem non pérdere suscipiéntes, licet indignus fúerit, qui susceptus sit.

Te Deum laudámus.

Die 15. Februarii.

S. Marcelli Papæ, Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi: ut beáti Marcélli Mártiris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cu-

ius passióne lætámur. Per Dóminum.

Et fit Comm. Feriæ.

In I. Noct. Lect. A Miléto. de Comm. unius Mart.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Marcéllus Románus, a Constantio et Galério usque ad Maxéntium pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclesiám fecit hæredem. Aucto in Urbe fidélium número, ad eórum utilitátem, ad baptísmum pœnitentiámque dandam eis, qui christiánam religió-nem suscéperent, et ad Mártyrum sepultúram, novos Títulos instituit, et quasi álteras diœcéses distribuit. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcélló grávia supplicia mináatur, nisi, depósito pontificátu, idólis immoláret.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Qui cum insánas hóminis voces negligeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públicealebántur, curam sustinéret. Ubi

Marcéllus assídus jejúniis et précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio recípitur a beáta Lucína, in cujus ædibus ecclesiám dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nomináatur: in qua et Christiáni orábant, et ipse beátus Marcéllus prædicábat.

R. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Quibus cógnotis, Maxéntius in eam ecclesiám catábuli béstias transférri, et a Marcélló custodiri jubet: ubi loci fœditáte, multisque ærúmnis afflíctus obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscillæ via Salária a beáta Lucína sepúltum est decimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies viginti quinque. Scripsit epístolam ad episcopos Antiochénæ provinciæ de primátu Románæ Ecclesiæ, quam caput ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum

est, nullum concilium jure celebrári, nisi ex auctoritate Románi Pontíficis. Ordinavit mense Decémbri Romæ presbýteros viginti quinque, diáconos duos, episcopos per divérsa loca viginti unum.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis vult. de eodem Comm. 2. loco.

R. viii. Dómine prævenisti.

ix. Lect. et Comm. Feriæ ac Ss. Faustini et Jovitæ Mm. in Laud.

Die 16. Februarii.

S. Julianæ Virg. et Mart. Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart., præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius, ut qui beátæ Juliánæ Virginitis et Mártiris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Confitébor. de eodem Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Juliána, nobilíssima Nicomediénsis virgo, témpore Maximiani imperatóris a patre cuidam senatóri Eleúsio desponsáta, numquam pótuit neque blandítiis, neque minis addúci, ut sponsum acceptáret, nisi is Deum adoráret, quem ipsa adórat, et cóleret Dóminum, quem ipsa colit. Eaprópter a patre gráviter cæsa, ipsi sponso torméntis affligénda egrégia virgo tráditur; quæ mox a quátuor locis exténsa, áridis quidem nervis, virídibus autem vimínibus, diu capillis in equúleo suspénsa verberátur: magna autem diéi parte pendens, propter violéntam exténsionem pellis a cápité virginitis avéllitur, et super frontem trahúntur supercília. Ipsa vero hilari ánimo súfferens ómnia, et lætabúnda benedicens semper Dóminum, ære liquefacto toto córpore perfúnditur, sed illæsa evádens in cárcerem trúditur, ubi palam cum diabolo egrégie conflíxit. **R.** Propter veritátem.

Lectio v.

Póstera die e cárcere edúcta, in fornácem ardéntem injicitur; sed terribilis flamma piis vírginis lácrimis, cum indicibili spectántis pópuli admiratióne extinguitur. Quo miraculo commóti viri número círciter quingénti, una voce et mente exclamavére: Unus est Deus, unus, qui est Deus mártiris Juliánæ; quos et secútæ sunt centum et trigínta mulieres. Súperans tandem ollam fervéntem, gloriósa victrix Juliána cápite pléctitur. Cujus ánima cœlum in ætérnum triumphátúra conscéndit, corpus vero a Sophía, nóbili matróna Romána, Romam transportátum, ibídem condígnó honóre recólitur. Eleúsius autem præféctus in mare demérgitur.

R. Dilexísti justítiam.

Ex libro S. Cypriáni, Epísc. et Mártiris, de disciplína et hábitu Vírginum.

Lectio vi.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major

et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérmis, decus atque ornáméntum grátiae spirituális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgíter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa vírginitas número suo addit, tanto plus gáúdium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectiône pótius quam potestáte: non quod extrémí et mínimi, et humilitátis nostræ ádmódum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus: sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

R. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem vírginibus. de eodem Comm. 1. loco.

Lect. ix. et Comm. Feriæ.

Die 17. Februarii.

Ss. Chrysanthiani et Socior. Mm.

Duplex.

Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Chrysanthiáni et Sociórum natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. Fratres: Debitóres. de Comm. 1. loco, reliquæ de eod. Comm. 2. loco. Lectio ix. et Comm. Feriæ.

Die 18. Februarii.

S. Raymundi de Peña-fort Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

(Dies fixa ex 23. Januarii.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem mínistrum elegísti, et per maris undas mirabiliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum pervenire valeámus. Per Dñm.

Et fit Commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili famíliá de Peña-fort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquíd porténderé visus est. Nam adolésceus humaniôres litteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis officiis, ac pontificio civilique juri sédulo incúmbens, et doctóris laúrea insignitus, ibídem sacros cánones magna cum hómínium admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis epíscopus, cum Roma suam ad ecclésiám redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam revertéretur, obtínuit. Mox ejúsdem ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, univérso clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrína,

et morum suavitate præfulsit, ac Deiparæ Virginis, quam singulari pietatis affectu venerabatur, honorem et cultum semper pro viribus auxit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Annum circiter quintum supra quadragésimum agens, in ordine fratrum Prædicatorum solènni emissa professione, ut novus miles, in omni virtutum genere, sed præcipue in caritate erga egenos, et maxime captivos ab infidelibus detentos, se exercuit. Unde cum ejus hortatu sanctus Petrus Nolascus (cujus ipse confessiones audiebat) suas opes piissimo huic operi conferret, tum eidem, tum beato Raymundo, et Jacóbo primo Aragóniæ regi appàrens beatissima Virgo, gratissimum sibi, et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honorem institueretur ordo religiosorum, quibus captivos ex infidelium tyrannide liberandi cura incumberet. Quare collatis inter se consiliis, ordinem beatæ Mariæ de Mercède Redemptionis

Captivorum fundaverunt: cui beatus Raymündus certas vivendi leges præscripsit ad ejusdem ordinis vocationem accommodatissimas: quarum approbationem aliquot post annos a Gregório nono impetravit, et dictum sanctum Petrum primum Generalem ordinis magistrum suis ipse manibus habitu eodem indutum creavit.

R. Amavit eum.

Lectio vi.

Ab eodem Gregório Romanam accersitus, et capellani, ac pœnitentiarii, et confessarii sui munere decoratus, ejusdem jussu Romanorum Pontificum decreta, in diversis conciliis et epistolis sparsa, in unum Decretalium volumen redégit. Archiepiscopatum Tarraconensem ab ipso Pontifice sibi oblatum constantissime recusavit, et totius ordinis Prædicatorum generale magistrum, quod per biennium sanctissime administraverat, sponte dimisit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitionis officii suis in regnis instituendi auctor fuit. Multa

patravit miracula, inter quæ illud clarissimum, quod ex insula Baleari Majori Barcinonem reversurus, strato super aquas pællio, centum sexaginta miliaria sex horis confecerit, et suum cœnobium januis clausis fuerit ingressus. Tandem prope centenarius, virtutibus et meritis cumulatus, obdormivit in Dômino, anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quinto. Quem Clemens octavus in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno Homil. in *Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1. loco.*

Lect. ix. de Homilia Feriæ et de ea fit Comm. in Laud.

Die 19. Februarii.

S. Juliani de Bono Albergio Confess.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Ad esto Dômine supplicationibus nostris, quas in beati Juliâni Confessoris tui solemnitate deférimus: ut qui nostræ justitiæ fidu-

ciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvémur. Per Dôminum.

Et fit Comm. Feriæ.

In I. Nocturno *Lectiones* Beatus vir. de *Comm. Conf. non Pont. 2. loco.*

In II. et III. Noct. *Lect. de eodem Comm. 2. loco.*

Lect. ix. et Comm. Feriæ.

Die 25. Februarii.

S. Margaritæ de Cortona
Pœnit. Duplex.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis 26. Febr.

Die 26. Februarii.

S. Zoili Confessoris.

Semiduplex.

Oratio.

Deus, qui nos beati Zoili Confessoris tui annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia cõlimus, etiam actiones imitemur. Per Dôminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

In *Hymno* Iste Confessor. mutatur tertius versus.

In I. Nocturno *Lect.* Beatus vir. de *Comm. 2. loco, reliqua de eod. Comm. 1. loco.*

Lect. ix. et Comm. Feriæ.

Feria VI.
post Domin. I. Quadrag.
Ss. Lanceæ et Clavorum
D. N. J. C.

Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro
aliqu. locis eadem Feria.

Feria VI.
post Domin. II. Quadrag.
Ss. Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro
aliqu. loc. eadem Feria.

Feria VI.
post Domin. III. Quadrag.
Ss. Quinque Vulnerum
D. N. J. C.

Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro
aliqu. locis eadem Feria.

Feria VI.
post Domin. IV. Quadrag.
Pretiosiss. Sanguinis
D. N. J. C.

Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro
aliqu. locis eadem Feria.

Die 3. Martii.
Ss. Agapis et Sociarum
Virg. et Martyrum.

Duplex.

V. Adducéntur. **R.** Pró-
ximæ.

Ant. Prudéntes vírgines.

Oratio. Da nobis, quæsumus.
de Communi plur. **Virginum**
Martyrum.

Reliqua omnia de eodem
Communi 1. loco.

Lectio ix. et Comm. Feriæ.

Die 16. Martii.

Ss. Hilarii et Tatiani
Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim.
Mart. præter sequentia.

Oratio.

Beatórum Mártyrum Hi-
lárii Epíscopi, et Tatiá-
ni Diáconi nos, quæsumus
Dómine, festa tueántur, et
eórum commendet orátio
veneránda. Per Dóminum.

Et fit Comm. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Fratres:
Debitóres. de Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hilárius epíscopus
Aquilejénsis una
cum archidiácono
Tatiáno a Monofánto ímpio
idolórum sacerdoté apud
urbis præsidem Berónium
christiánæ religiónis accu-
sátur; qui post multa colló-
quia, quibus eum a veri
Dei cultu dimovéret, fru-
stra hábita, Hilárium in

Hérculis fanum intromísit, ut númini immoláret. A qua re cum eum summa constántia abhorrére vidéret, nudátum virgis cædi iussit. Et postquam trigínta centuriónes non solum se vicíssim mutássent, sed virgas étiam permutándas curássent, furéntis præsidis jussu in equúleo exténditur, ejúsque pectus úngulis laniáitur ita, ut patefácta interána cerneréntur. Quæ atrocíssima torménta Christi athléta tam invícto ánimo sustinébat, tamque dulces laudes efferébat Dómino, ut omnes adstántes nímia admiratióne afficeréntur.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Dénuo Berónius verbis Hilárium ad idolórum cultum attráhere nítitur, quem cum reticéntem conspiceret, ejus dorsum carbónibus candéntibus adúri, et sale cum acéto adspérgi, plagásque camelórum cilió perfricári jubet. Quæ ómnia constánter perpétiens Hilárium, oblátis ad Deum précibus, et crucis

signo in lábiis facto, in deórum simulácula sufflávit, quæ comminúta illico in humum cecidérunt. Quare idolórum sacerdotum seditióne orta, tyránnus ira flagrans sanctum Episcopum in cárcerem detrúdit. Altera die autem étiam Tatiánum archidiáconum minis primum, deínde verbéribus a Christi fide avérttere studet; quod cum se assecutúrum desperáret, eum quoque eódem cárcere inclúdit.

R. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Tatiánum dum vidit beátus Hilárium, Dómino grátias egit; deínde flexis génibus ambo simul oravérunt ad Deum, ut templum ipsum evértere dignarétur. Statim tónitru exórtito, commóta sunt urbis fundaménta, et continuo Hérculis delúbrum córruit, ut neque, ubi ántea pósito esset, animadverterétur. Tunc præses sacerdotum furórem métuens, spiculatóres quosdam ad custódiám misit, qui Christi athléti capíta obruncárent.

Subiérunt autem martýri-
um cum ipsis et álíi tres,
qui fidei causa in vínculis
custodiebántur, Felix nem-
pe, Largus et Dionýsius, dé-
cimo séptimo Kaléndas
Aprílis, Numeriáno impe-
ránte. Quorum ómnium
sacra córpora a Fidélibus
noctuo magno prétio red-
émpta extra urbis poméria
digne cóndita sunt.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno Lectiones
de Homilia in Evangel. Cum
audiéritis. de Comm. 1. loco,
cum ix. Lect. et comm. Feriæ.

Die 24. Martii.

S. Gabrielis Archangeli.

Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro
aliqu. locis die 18. Martii.

Die 3. Aprilis.

S. Abundii Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.
Pont. præter sequentia.

Oratio. Exaudi. de eodem
Communi.

In Quadrag. Comm. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones
Fidélis sermo. de eod. Comm.
1. loco.

Extra Quadrag. de Script.
occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Abúndius, qui penes
áliquos et Abundán-
tius, pátria Thessa-
lonicénsis, in locum Amán-
tii, Coménsis episcopus
creátus, tanto doctrínæ et
sanctitátis splendóre fulgé-
bat tunc témporis, cum
Euthýchis et Nestórii fal-
sum dogma fervéret, ut a
Leóne primó Pontífice Má-
ximo cum Astério episco-
po, et Basílio et Senatóre
presbýteris ad Theodósium
Augústum pro rebus Ecclé-
siæ sit destinátus, uti ex
Leónis epístolis constat.
Quantæ autem eruditiónis
et indústriæ fúerit, et in
hærésibus confutándis dili-
géntiæ, Theodoréti Cyrén-
sis episcopi auctóris gra-
víssimi, qui Calcedonénsi
concílio interfuit, epístola
præclaríssimum simul et
gravíssimum testimónium
éxhibet. Revérsus in occi-
déntem Abúndius, ab eó-
dem Leóne cum Senatóre ad
Eusébiu(m) Mediolanénsem
episcopum cum apostólicis
mandátis páriter est diré-
ctus. Ibi coácto concílio
quamplúrium episcopórum

Leónis ad Flaviánum Episcopum Constantinopolitánnum epístola, quæ hæreses ipsas damnábat, miro ómnium consénsu laudáta est et approbáta, dictúmque anáthema iis, qui ímpie de Incarnatiónis Domínicæ Sacraménto sentiébant: exstátque subscriptio episcopórum illius concíllii, in quibus Abúndius pro se, et pro Asimóne episcopo Curiénsi Primæ Rhætiárum subscripsit.

R. Invéni David.

Lectio v.

Post partam de hæréticis victóriam, et implétum legatiónis officium, Abúndius Comum revérsus est, ubi divíno óperi inténtus, omnes tandem Coménes, quicúmque adhuc superstitióne tenebántur, ad christiánam religiónem convertit; quod hoc máximo miraculo est consecúsus. Cón-tigit enim per id tempus virum quemdam illústrem ac prædívitem Coménsis agri régulum única prole orbári, qui nondum christiánus domesticórum hortátu Abúndio sanctitátis fama celebérrimo, tunc

apud templum Apostolórum Petri et Pauli degénti, exánime corpúsculum ób-tulit, atque ejus génibus obvolútus, ut defúnctus puer pristinæ luci redderétur, eníxius obsecrábat, christiáni nóminis profes-siónem proinde ab univér-so pópulo repromíttens. Tunc Abúndius, semóti omnibus árbitris præter púeri nutricem, Apostolórum ædem, ubi defúnctus jacébat, ingrèssus est, et ad supérnum convérsus auxili-um, ejus resurrectionem oráre cœpit, quando nihil æque rei christiánæ profu-túrum viderétur, ad fidéles scilicet confirmándos, et in-crédulos converténdos.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio vi.

Perácta oratióne defúnctus resurrexit, quem paréntibus deferéndum vir sanctíssimus nutrici trádi-dit, præcípiens, ne cui hoc palam fáceret; sed conti-nére vocem illa non pótuit, quin tantum miraculum statim evulgáret. Exínde Abúndius, omni pópulo Co-ménsi baptizáto, quæcúm-que supérerant deórum

templa, demolitus est, et ecclesiās aedificavit, ac omnem gentilitatis ritum penitus sustulit. Hac de causa creditur, patronum a Commensibus habitum: summa namque veneratione colitur usque in hodiernum diem, et a singulis artificum collegiis ejus solenni die serico panno quotannis decoratur. Sanctissimus demum episcopus magnis laboribus pro Ecclesia Dei curisque perfunctus, die Paschæ, peractis de more sacrificiis, adstanti populo sibi supremum diem adesse nuntiavit; habitaque brevi oratione, universos ad virtutem et ad retinendam religionem summopere cohortatus, spiritum Domino tradidit. Sepultus est in eadem Apostolorum basilica, quæ modo extra urbem, et proprio nomini dicata est, ubi summa veneratione colitur.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigilæ. de eodem Communi 2. loco.

In Quadrag. Lectio ix. et Comm. Feriæ.

Die 12. Aprilis.

S. Zenonis Episc. Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter sequentia.

Oratio. Deus qui nos. de eodem Communi.

In Quadrag. Comm. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occur. In Quadrag. A Miléto. de eodem Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Zeno Veronæ episcopus, et Doctor, plurimos doctrina, sanctitate et miraculis ab idolorum cultu ad veram Christi religionem convertit. Galliæni imperatoris unicam filiam, a dæmone direvexam, ab eodem accersitus imperatore, liberavit. Coronam auream, quam capite gestabat Galliænus, et ipsi dono dederat, communitam in pauperes distribuit.

R. Lux perpétua vel Honestum fecit.

Lectio v.

Cum autem ii, qui a Galliæno missi fuerant, ut Zenonem accerserent, et ab eo piscante tribus lectissimis ex iis, quos ceperat,

piscibus donáti fuissent, número non conténti, quartum furtim sublátum addiderunt, qui simul cum tribus a sancto viro accéptis in fervéntem aquam conjéctus, tándiu vivus in ea, céteris suo témpore coctis, ludibúndus natávit, quoad illi miráculo attóniti ad virum sanctum redeúntes, et se furti reos confiténtes, ab eo véniam impetráruunt.

R. In servis suis. **vel** Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Zeno Verónam revérsus, cum facultátem líbere Christum prædicándi a Galliéno obtinuisset, fidem prædicáre et idóla insectári cœpít, idolólatris iniquíssimo ánimo id feréntibus. Verum ut planum fáceret, divína virtúte illa se ágere, vir sanctus doctrínam suam miráculo comprobávit. Nam hómínis cadáver, quod tunc secúndo flúvio volutabátur, ad se vocans, vitam ei cum ómnium admiratióne restítuit. Quo miráculo univér-sa pene cívitas, simulácris deórum rejéctis, Christi fidem suscepít, et patrem

pátriæ beátum Zenónem appellávit. Postrémo cum inter tot procéllas persecutiónis Veronénses ecclesiám mira constántia gubernáset, intrépidus Christi martyr, et fidei assértor Galliéni témpore migrávit in cœlum.

R. Filiæ Jerúsalem. **vel** Stola jucunditátis.

In III. Noct. Lectiones de Homilia in Evangel. Si quis venit ad me. In Quadrag. Lectio ix. et Comm. Feriæ.

Temp. Pasch. Lectiones de Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de Comm. 1. loco.

Die 17. Aprilis.

S. Liberalis Confessoris.
Duplex.

.Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.
Oratio.

Deus, qui nos beáti Liberalis Confessoris tui glorióso patrocínio circúmdas et prótegis: concéde propítius; ut cujus intercessióne munimur in terris, ejus quoque consórtio perfruámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Beátus vir. de eodem Communi 2. loco.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Liberális Altini in Venétia equestri familia natus, ab Heliodoro notæ probitatis episcopo, ad fidem Christi perductus, tantum eo magistro profecit, ut armis profanisque disciplinis vale dicto, se totum ipsi excolendum, atque ad omnem pietatem informandum tradiderit. Cumque illa tempora Ariannæ hæresis infestatione et erroribus ubique redundarent, sensimque pestiferum illud dogma in Altinatium fines sese diffunderet, Liberális gliscenti morbo strenue se opponens, nihil subtrahébat utilium, quominus concivibus suis annuntiaret, eosque catholicam fidem verbo et exemplo, publice et per domos edoceret.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Quo in studio occupatus ingens adeo Arianorum odium suscepit, ut tenebrioso inclusus carcere incredibiles ab ipsis calamitates fuerit perpessus. Verum constans Christi athleta, cum non modo alacri ani-

mo atque infracta constantia universa toleraret, quin etiam multa ederet signa virtutum, inde extractus, ad insulam quæ olim Castracum dicebatur, aliquando devenit, ubi cum nihil de caritatis, abstinentiæ, ceterarumque virtutum operibus remitteret, in febrim incidit, qua diutius afflictatus, post plurima pietatis et patientiæ exhibita documenta sanctissime obdormivit in Domino.

R. Amavit eum.

Lectio vi.

Defuncti corpus ex insula Altinum delatum, ac tumulo ex christiano more compositum, cum diu substitisset, ingruente bellorum vi, Tarvisium postea deductum in cathedrali ecclesia sub majori sacello in crypta, in qua usque adhuc honorifice asservatur, conditum fuit: ubi, cum ad ejus gloriam celebrandam superna crebro ederentur miracula, presensque Liberális auxilium Tarvisini in dies experirentur, illum in patronum adsciscentes, præcipua religione una cum metropolitana Aquis-

légensi ecclésia venerári
coepérunt.

R. Iste homo.

In III. Noct. Lect. de Hom.
in Evang. Sint lumbi. de Coñ.
1. loco. **In Quadr. ix. Lect.**
et Commem. Feriæ ac S. Aniceti Papæ M.

Temp. Pasch. Lectio et
Comm. S. Aniceti Pap. Mart.

Die 22. Aprilis.

In Inventione Corporum
Ss. Cantii et Sociorum
Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi pluri-
morum Mart. tempore Pasch.
præter hæc propria.

Oratio.

Omnipotens sempitérne
Deus, qui hodiérna die
membra sanctórum Márty-
rum tuórum Cantii, Can-
tiáni, Cantianillæ, Chrysó-
goni, Anastásiæ, et Prothi
nobis fámulis tuis reveláre
dignátus es: concéde pro-
pítius; ut qui eórum Cór-
porum Inventiónem hódie
venerádo cólimus, ipsó-
rum beatitúdini, te conce-
dente, adjúngi mereámur.
Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo S. Máximi Episcopi.

Lectio iv. Serm. 79.

Hódie beatissimórum
Cántii, Cantíani et
Cantianillæ festívi-
tas est. Quam bene et ju-
cúnde tres Mártyres uno
pene vocábulo nuncupán-
tur. Nec mirum si símiles
sunt nómine, qui sunt sím-
iles passióne; si una est illis
apud hómines appellátio,
quibus apud Deum una est
vocátio. Uniter enim vocáti
sunt a Dómino, non inter-
pósito témpore áliter et áli-
ter passi, sed omnes eódem
ictu páriter martyrium per-
tulérunt. Quod quidem illis
parentíva quadam a Chri-
sto affectióne concéssum
est, ut congrúerent méritis,
qui vocábulis concordá-
bant: et qui erant consan-
guinitáte fratres, fierent
étiam sanctitáte germáni:
et quorum membra unús
córporis substántia vegetá-
bat, eórum ánimas ejúsdem
fidei conféssio coronáret.

R. Lux perpétua.

Lectio v.

Refert autem de Beátis
supra dictis história,

témpore passiónis, cum eos persecútor inquireret: ascénso vehículo, junctis mulábus, eos secédere volúisse: et cum non longe ab urbis mcénibus iter ágerent, unum ánimal de sub-júntis súbito corruísse, atque ita illos a persecutóribus comprehénsos, tentos ad pœnam. Quod factum quam gloriósum sit, et a divinitáte dispósitum, debémus advértere. Namsicut Elías curru applicito, quasi ascéndit ad cœlum, ita et isti, vehículo admóto, ad martýrium pervenérunt; et quadríga, sicut illum evéxit ad réquiem, ita et hos portávit ad glóriam. Et quamvis illa ígnea quadríga fúerat, hæc tamen inférior non habénda est, quia illa unum gestávit Prophétam, hæc tres Mártyres sustentávit.

R. In servis suis.

Lectio vi.

Sed dicet áliquis: Gloriósius est gestári quadríga ígnea, quam terréna. Non hoc plane defécit sanctis viris: nam sicut Elíam ígnea quadríga portábat, ita et Mártyres fides ígnea jam

ferébat. Ferébat, inquam, illos Christus, qui lumen est, qui ignis est, de quo scriptum est: Dóminus noster ignis consúmens est. Ergo cum Beátos, de quibus lóquimur, persecútor urgéret, vehículum conscendérunt. Qua causa? ut fúgerent? absit: non ut fúgerent sed ut ad martýrium cítius pervenírent: non ut latitárent, sed ut Christiános se cunctis transéuntibus maniféstius approbárent. Céterum occúltius inter plures in civitáte latére potuérunt, tútius per diversa sínguli fugæ præsidium commendáre. At vero ubi quis congregatióne hábita, stratis vehículis, apparátu dispósito per ággerem públicum egréditur, illic non fuga dicénda est, sed proféctus est. Sancti enim viri, hoc facto, véluti in triumpháli curru pósito contestabántur, dicéntes: Ecce persecútor, ecce proficiscimur, ecce præcédimus: quid résidet? quid moráris? subséquere nostra vestígia; nólumus enim vidéri invíti duci ad pœnam, qui præ-

cédere nos profitémur ad glóriam.

R. Filiæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evangel. Ego sum vitis, vos pálmities. de Communi 2. loco.

Die 24. Aprilis.

S. Georgii Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. temp. Pasch. prætersequentia.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártiris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiae consequámur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Lauréntii Patriárchæ Venetiárum.

Lectio iv.

Geórgius propugnátor exímius terrénæ abrenuntiávit militiæ, ut Christi miles efficerétur egrégius; facultates, quas habébat, dispérsit paupéribus, ut divítias perénnes possidéret in cælo; suam

quoque ánimam odivit in mundo, ut in vitam illam custodiret ætérnam. Repérrerat pretiósam margarítam latitántem in agro, per quod distráctis ómnibus, mercátus est eam. Dóminus dixísse audiérat: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discipulus: prætulit discipulátum Christi ópibus, honóribus, volutátibus, córpori et temporáli vitæ; ídeo intrépidus, armátus, et nudus secútus est Christum. Non cárce-res, gládios, fustes, víncula, acúleos, tortóres, ignem, tyránnos expávit, nec mortem: nudus nudum Christum attendébat in stípíte: illius accendebátur exémplo: ejúsque passiónis dolóribus angebátur. O beáta mens mártiris, quæ nec tribulatióne, nec angústia, nec plagis, nec labóribus, nec præsentibus, neque futúris a Christo váluit separári!

R. Lux perpétua.

Lectio v.

Vivébat in carne, et corde cum Christo jam pen-

débat in cruce, ideóque dicébat Christo: Cruci confixus sum, vivo ego, jam non ego, vivit autem in me Christus. Longe excellentius martyr, sic mórtuus vivébat in Christo, quam si feliciter florens, aliénus esset a Christo. Vides, quam lócuples talis sit mors, quæ vitam cum Christo præstat ætérnam; sic plane mórtuus erat beátus Geórgius vivens in Christo. Mórtuus quippe erat vítiis, mórtuus erat sæculo, mórtuus erat et sibi. Nisi táliter fuisset mórtuus, míme Christo vívere potuisset. An non mórtuus erat sæculo, qui oblátas dignitátes, et gáudia pro amóre Christi et spe ætérnæ mercédis repudiávit ut stercora? Nonne vítiis erat defúnctus, qui labóribus, abstinentia, paupertáte, virtutibusque céteris corpus quotidiana maceratióne domábat? De talibus Pauli voce dicitur: Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifíxere cum vítiis et concupiscéntiis. Quómodo vero sibi ipsi vixisse sanctus iste dicéndus est, qui ver-

bum Dei circumquaque disseminans, Christi glóriam audientium aúribus insonábat? Quos valébat auferre diabolo, lucrabátur Christo. Magnanimitáte namque præcinctus, et caritátis dono suffúltus, coram régibus et terræ princípibus Christum líbera confitebátur voce.

R. In servis suis.

Lectio vi.

Hinc factum est, ut cáreri manciparétur; virgis et scorpionibus cederétur, lampadárum ustiónibus cremarétur; laniarétur, torquerétur, perimerétur. In his, quóniam vivébat in Christo, se exhibébat ut mórtuum. Nulla plane in illo querimóniæ resonábat vox, nullus repugnándi motus. Tamquam bellátor præcípue arbitrátus est, fore incóngruum, ut patiente Rege, atque pro animárum occumbénte salúte, ipse ségniter víyeret, et sine certáminis exercitatióne defíceret; frequénte ánimo illud evangélicum revolvébat: Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amicis

suis. Quamóbrem dilectiónem, quam habébat ad Dóminum, factis máluit osténdere, quam verbis. Redemptórem útiq̄ue suum non ingrátus de múnere, est imitátus in morte, de quo ait prophéta: Sicut ovis ad occisióem ductus est: et tamquam agnus coram ton-dénte se sine voce, sic non apéruit os suum. Obmú-tuit plane iste, et os suum, nisi orándo, non apéruit, quátenuis hóstia Deo Patri acceptábilis fíeret, nec illi in longanimitáte patiéntiæ invenirétur dissímilis, qui in crucis perpessióne sup-plícii elóquium nullum contradic-tiónis emisit. Hinc gestum est, ut Dómini sui, sicut sócius éxstitit pœnæ, ita párticeps illius efficerétur glóriæ, qui in cœlesti regno cum Patre, et Spí-ritu Sancto triúmphant in sœcula.

R. Filíæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de Communi Martyrum tempore Paschali.

Die 4. Maji.

Ss. Floriani et Socior. Martyrum.
Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. temp. Pasch., præter ea, quæ sequuntur.

Oratio. Deus, qui nos concédís. **ex eodem Communi.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sæviénte in Christiános Diocletíani et Maxi-miáni persecutióne, cum Aquilínus, Nóríci Ripénsis præses, in Christi cultóres ad Lauréaci castrum acérrime animadver-teret, et ad quadragínta eo nómine vinctos, multisque supplíciis macerátos in cár-cerem conjecísset, Floriá-nus iisdem religiónis et milítíæ societáte conjúctus, sancto fidei ardóre incén-sus, ac ságuinem pro Chri-sto profúndere cúpiens, Lauréacum ádvolat, sicque ad excellentiórís milítíæ corónam glorióso certámi-ne conténdit.

R. Lux perpétua.

Lectio v.

Audiens ergo Christianos ad idolorum sacrificia perquiri, nihil truculentorum fidei hostium immanitatem veritus, in medium se ultro profert, liberéque exclamat: Quem alium queritis? ecce ego Christianus sum: ite, nuntiáte præsidi, me hic adesse. His auditis, præsides eum ad se adduci, jubet, et diis sacrificare. Quod cum nulla ratione obtinere posset, secundo et tertio fustibus caedi imperat, atque illius scapulas acutis ferris confringi. Tandem invictus Christi athleta variis tormentorum generibus superatis, ob inconcussam fidei constantiam, ultimam mortis lætus accipit sententiam.

R. In servis suis.

Lectio vi.

Ligato igitur ad collum saxo, e ponte in Anasum fluvium dejicitur, non tamen sine divina ultione: nam oculi ejus, qui injectis violenter manibus Martyrem precipitavit, mox crepuerunt: fluvius autem, Martyrem Christi suscipiens elevatis undis in quod-

dam eminentius saxum sacrum ejus corpus extulit; quod miro nutu Dei, aquila illic advolante, protegebatur, donec a Valeria pia matrona, a Deo admónita, inde clam ablatum, sepulturæ traditum est, eo in loco, quo postea celebre monasterium erectum fuit, quod in hunc usque diem titulo et patrocinio gaudet sancti Floriani.

R. Filiae Jerusalem.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Ego sum vitis, vos palmites. de eodem Communi temp. Pasch.

Die 11. Maji.

S. Sigismundi Reg. Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch. præter hæc propria.

Oratio.

Deus, qui beatum Sigismundum Regem temporali et æterno diademate cum desiderata martyrii corona honorare dignatus es; et ejus Reliquias ex profundo gurgite aquarum ad celebrandum Fidelibus revelasti: tribue, quæsumus, ut qui ejus mérita venerá-

mur in terris, ipsius intercessiōne ab omnibus protegāmur advērsis. Per Dōminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sigismūndus, Gunebāldi Burgundiōrum regis filius, a tēneris annis in cathōlica religiōne educātus, ita christiānæ fidei fuit addīctus, ut adolēscens factus diu noctūque vigiliis, jejūniis et oratiōnibus vacans, non obscura dēderit sanctitātis indicia. Mōrtuo Gunebāldo, patrēnum sceptrum adēptus, zelo propagandæ fidei succēsus, suā cura, summōque labōre, præsērtim vero exēplo et virtūtibz regnum a tēnebris infidelitātis ad lucem veritātis addūcere stūdui. Religiōnis quoque, ac devotiōnis erga divinum cultum, et Sanctōrum ecclēsiās promovēndæ causa, monastērium Agaunēse, in quo psallēntium ordinem instituit, regālī munificētia cum dōmibus basilicisque

ædificāvit, et magnis redditibus locupletāvit.

R. Lux perpētua.

Lectio v.

Amīssa priōri cōnjugē filia Theodorīci regis Itāliæ, ex qua filium suscéperat, nōmine Sigericum, āliam duxit uxōrem. Hujus nequīssimis decēptus suasiōnibus filium intērfici jussit. Quo facto Sigismūndus corde compūctus super cadāver prōuens, flere cōepit amarīssime: dēinde velut alter David, severiōrem pōnitētiæ viam ingrēssus, multis Sanctōrum locis perlustrātis, demum labōribz et inēdia fessus, ad sepūlchra Sanctōrum Agaunēsiūm pervēniens, ibi per multos dies in fletu et jejūnio perseverans, Deum enīxe rogābat, ut si quid adhuc pro consequēdo cōelēstis patriæ regno sibi superēsset, misericōrditer ostēdere dignarētur. Summa Dei bōnitas, quæ labōribz servī sui remuneratiōnem diūtius non patiebātur diffērrī, ad palmam martýrii ipsum eātenus vocāvit, ut sanctōrum Thēbæōrum Mārtyrum collē-

gio, quorum se officio in Dei laudibus sociáverat devotiōne, paradisi quoque sociarétur glória.

R. In servis suis.

Lectio vi.

Nam cum Franci Galliárum gentes et urbes depopularéntur, Burgundiōnibus, qui adhuc in infidelitáte persistébant, sibi sociátis, Sigismúndum, qui, ut barbarórum ferocitátem eváderet, Vesállis montem petíerat, ibíque tonso crine, et Religiōnis hábitu suscepto, singuláriter habitábat, a suis decéptum, et ad sepúlchra Sanctórum ductum, una cum uxóre et filiis capitáli senténtia adjudicátum, in púteum véterem apud Colóniam vicum projecérunt. Corpus ejus divína póstea revelatiōne patefactum, indeque sublátum, et in ecclésia Agaunénsi honorífice sepúltum, miráculis claréscere cœpit, ita Deo ejus sanctitátem comprobánte. Póstea ob várias Galliárum vicissitúdines, fama est, sacras exúvias in Æmiliam asportátas, et Forolívii in

ecclésia Eremitárum órdis sancti Augustíni collocátas fuisse.

R. Filiæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evangel. Ego sum vitis vera. de Communi 1. loco.

Die 14. Maji.

Ss. Victoris et Coronæ Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Mart. temp. Pasch. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Victóris et Coronæ Mátyrum natalítia recólere: præsta quæsumus, ut quorum patrocínio gloriámur, fidei constantiam imitémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. S. Bonifacii Martyris.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Victor e Cilicia, miles vigésimum circiter annum agens cum

christiána religióne Alexandriæ accusarétur apud Sebastíanum ducem, qui sub Marco Aurélio Antónino imperatóre tunc Ægypto Siriæque præerat, váriis pollicitatióibus ac teróribus a præside tentátus est, ut fidem christiánam deséreret, diisque sacrificáret. Quem cum ille a suo propósito dimovére non potuísset, imo de Christi fide líbere prædicántem audíret, et pro ea mori parátum, primum ejus dígitos articulátim confríngi, deínde in camínum ignis ardéntis conjéctum ad tértiam usque diem, ut igne pénitus consumerétur, servári jussit. Sed a flammis mirabíliter liberátus, inde post tres dies edúctus, ejusdem præsidis jussu venéna étiam mortífera in cárnibus commíxta a quodam venéfico confláta, bis édere cógitur, ex quibus nihil mali sanctus martyr perpéssus est. Cujus præservatióne a venénis venéficus homo demirátus, in Christum crédidit, mágicis suis libris ómnibus combústis.

R. Lux perpétua.

Lectio v.

At hæc inítia fuére tormentórum, non finis. Quamóbrem Victor rursus ad præsidem addúctus est, et ab eo iterum tentátus, ut Christi fidei renuntiáret, deósque cóleret; quod cum illius doctrínæ repugnáre sapiénter disséreret, totiús córporis nervórum exsectiÓNem, oleúmque fervens, et, in equúleo suspénsus, ígneas faces córpori admótas sustínuit. Quibus in cruciátibus quum nóbilis Christi athléta se magis corroborátum díceret, illiúsque fides constántior apparéret, eo illico factum est, ut ímpius præses irátus calcem însuper et acétum in os ejus immítti, tum óculos acumínibus pungi, ac demum éruí imperáret. Verum cum nec ita mártiris firmitátem deterrére valuísset, cumque sibi exprobrántem diu ferre non posset, ad última supplicia devéniens injúnxit millítibus, ut eum cápíte deórsum appénsus tríduo dimítterent, quoadúsque sángine defluénte suffocátus interíret. Quo témpore elápsó míli-

tes ad Victórem revérsi, ut eum vívere conspexérunt, óculis capti excæcáti sunt, qui mox tamen sancti mártiris oratióne visum recepérunt.

R. In servis suis.

Lectio vi.

Quo facto Sebastíanus præses, omni fera crudélior, ac majóri ira succensus in Victórem usque sævíre non désiit, cum eum statim ad palum alligátum exínde jússerit excoriári. Qui dum excoriarétur, Coróna cujúsdam militis uxor séxdecim annos nata, cum cœpisset sancti mártiris fidem virtutémque laudáre ob martýrii constántiam, vidit duas corónas de cœlo lapsas, unam Victóri, et álteram sibi missam: quæ ob id comprehénsa, et ad præsidem addúcta, se cristiánam palam proféssa est. Quamóbrem inter árbores scissa, corónam, quam nómine præferébat, ab Angelo sibi delátam accípere promérui, sicque Christi míliti martýrio copulári. Post hæc tandem Sebastíanus judex Victórem decol-

lári imperávit, qui post grátias Deo actas, et multa prophético sermóne adstánti pópulo prædicta, secúri percússus, martýrii certámen feliciter absólvit. Quo ex vúlneris lac et sanguis contínuo efflúxit. Eo miraculo, et sancti mártiris in suis ómnibus passiónibus invícta patiéntia multi permóti in Christum credidérunt, et futurórum ab eo prædictórum evéntu in fide sunt confirmáti.

R. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Lectiones de Homil. in Evang. Ego sum vitis, vos pálmities. de Comm. plurim. Mart. temp. Pasch. 2. loc., cum ix. Lect. ex duabus unita et Commem. S. Bonifacii Martyris, ut in Brev.

Die 16. Maji.

**S. Joannis Nepomuceni
Martyris.**

Duplex.

Omnia ut inter Festa pro aliq. locis eadem die 2. loco.

Die 17. Maji.

S. Maximæ Virginis.

Duplex.

Oratio. Exaúdi. de Comuni Virginum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Noct. de Communi Virg. 2. loco.

In III. Nocturno de eodem Communi 1. loco.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio
Confessoris.

Semiduplex.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 29. Maji.

S. Maximi Ep. Aemon. et Mart., Eccl. Cathedr. Patr.

Duplex majus.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio. Deus, qui nos. de eodem Communi.

Tempore Pasch. Lectiones in I. Noct. A Miléto. de eodem Comm.

In II. et III. Noct. de Comm. Mart. temp. Pasch. 1. loco.

Extra tempus Pasch. Lect. I. et II. Noct. de Comm. 1., et III. Noct. de eodem Comm. 2. loco.

Die 30. Maji.

In Invent. Manus Dexteræ
S. Stephani Hungariæ

Regis, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

In Hymno Iste Confessor. mutatur tertius versus.

In utrisque Vesperis ad Magnif. Ant. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

Deus, qui es Sanctórum tuórum splendor mirábilis, quique hodiérna die beáti Stéphaní Regis et Confessoris tui gloriósam Déxteram revelásti: da nobis fámulis tuis de ejus semper protectióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. S. Felicis Papæ, Mart.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Inter cétera divínæ poténtiæ mirácula, quibus fámuli sui Stéphaní sanctitátem illustráre Deus vóluit, illud præcípue éminet, quod venerándis ejus reliquiis elevátis, ac céteris membris resolutís, sola Manus déxtera miro pietátis Dei múnere íntegra, et ab omni corruptióne immúnis deprehénsa fúerit. Quo scíli-

cet novi miraculi indicio prolíxam sancti regis tum in ecclésiis et locis piis fundándis instruendisque, tum in sublevándis egénis atque paupéribus largitátem in terris glorificáre Deus voluit, et immarcescibilem glóriæ corónam illi jam retribútam in cœlis non obscuré denuntiávit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Singuláris profécto fuit ejus caritas in peregrinos, in quibus Christi Dómini Salvatóris imáginem devóto mentis afféctu suspiciens, incredibile dictu est, quanta eos suscepérit alacritáte, fóverit benignitáte. Quotquot enim vel Hierosólymas ad sepúlchrum Dómini, vel Romam ad Apostolorum límina per Hungáriam iter suum instituérunt, eos omnes ut fratres excípere, opportunisque subsidiis juváre stúduit. Qua ejus humanitáte provocáti cujuscúmque conditiónis peregrini, omisso itinere, quod ántea mari tenébant, terréstrem Hungárici regni viam suscepérunt. Hanc autem

caritátem ut fáceret perpétuam, tam Romæ, quam Constantinópoli, ac Hierosólymis pro peregrinis excipiéndis constituit hospítia opimis instrúcta redditibus. **R.** Amávit eum.

Lectio vi.

Multa quidem ac magna fuére pietátis et misericórdiæ ópera, quæ Sanctus palam et públice fecit: in id tamen toto ánimi conátu intendébat, ut præceptum Dómini adimpléret, dicéntis: Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinistra tua, quid fáciat dextera tua. Hinc solémne ei erat noctúrnas vigílias lavándis Christi fidélium pédibus, et abscondéndis in sinu pauperum eleemósynis impéndere. Quæ caritátis officia dum solus et ignótus expleret, non semel injúrias ac contumélias invícto hilarique ánimo tolerávit. Hujus itaque misericórdiæ et benignitátis mérito sancti viri Dexteram inter cétera ossa diu quæsítam, et non inventam, ac tandem singulári Dei beneficio incorruptam repértam beátus Ladisláus Hungáriæ rex in

basilicam, quam largo sumptu, et ditissimo apparatu instauravit, in magna episcoporum et optimatum frequentia inferri, ac honorifice locari curavit. Cujus rei anniversariam memoriam ex veteri instituto hodierna celebritate recolimus.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi.

Ex sermone de Confessoribus.

Si non omnes possunt implere, quod Dominus ait: Vendite, quae possidētis; illud tamen, quod adjecit dicens: Date eleemosynam, omnibus est possibile, si adsit bona voluntas; omnibus facile, si non adsit dira cupiditas; omnibus salubre, si ferveat caritas; cunctis debet esse commune, ut ó-

mnibus donetur aeterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit a Domino, ut omnia, quae in mundo sunt, caelestis regni amore contempnat, quae habet vendat, et egenis expendat: qui vero tantae virtutis nondum est, de his, quae habet, in quantum habet, eleemosynam faciat.

R. Iste est, qui.

Lectio viii.

Perfectus possideat primum virtutis locum, imperfectus saltem perveniat ad secundum. Efficiatur ille gloriose dignus, sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator: habeat iste apud Deum patronos pauperes, quos ille se gaudet virtutis habere consortes; sit ille talis, qui cum Domino judicaturus se deat, sit iste talis, qui ad dexteram judicandus assistat: sit ille talis, qui aeterna tabernacula perpetuo jure possideat, sit iste talis, quem ille recipiat. Thesaurum nostrum, fratres, in caelis ponamus, ut etiam cor nostrum in caelis habere possimus. Necesse est enim, et quo pra-

césserit dilectiónis thesáurus, illuc étiam cogitátionis sequátur afféctus. Ideo Véritas ait: Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit; ut ergo in cœlis thesaurizémus, cœlestia diligámus: vis nosse, ubi thesaurizas? atténde, quid amas; vis nosse, quid amas? atténde, quid cogitas; ita fiet, ut thesáurum tuum iudício tuæ cogitátionis intélligas.

R. Sint lumbi.

Lectio ix. erit de S. Felice Papa, Mart. ut in Brev.; si tamen hoc Festum alia die celebrari contingeret, dividatur **Lect. viii.** in duas, in illis verbis: Thesáurum nostrum.

Ad Bened. Ant. Stabilita sunt bona illius in Dómino, et eleemósynas illius enarrábit omnis Ecclésia Sanctorum.

Oratio ut supra.

Et fit commem. S. Felicis Papæ, Mart.

Die 31. Maji.

Ss. Cantiani, Cantii et Cantianillæ Fratr. Mm.

Duplex majus.

Omnia de Communi plur. Mart. pro varietate temporum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus; ut pópulus tuus ad plenæ devotiónis afféctum beatórum Mártirum Cantiani et Sociórum ejus natalitiis præparétur, et eórum patrocínio promerente, beatæ cápiat securitátis augméntum. Per Dñm.

Deinde fit commemoratio S. Petronillæ Virg.

In I. Noct. Lect. Fratres: Debitóres. de Comm. 1. loco.

R. R. pro ratione temporum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cantiánus præclára Aniciórum progénie, Christiána fide longe clárior evásit. A puerítia sub Proti viri sanctissimi disciplína instrúctus, negligéto avitárum dignitátum fastu, elégit magis affligi cum pópulo Dei, quam temporális peccáti habére jucunditatem. Quaprópter virtúte non minus, quam ætáte proficiens, Diocletiano et Maximiano imperatóribus in Christiános nefárie sæviéntibus, fidem, quam corde et ore profitebátur, ut opéribus étiam comprobáret, opulentissi-

mo vëndito património, pecúniã omnem in Christiãnos inópia laborãntes distribuit; plurimósque servos, quos domi alébat, sacro ablútos baptísmate, libertãtẽ donãvit. Ut vero ceteris etiã fidelibus, in váriis Itãliãe provinciis sub imãnitãte persecutiõnis geméntibus, esset subsidiõ, assumptis peregrinatiõnis sociis Cãntio fratre, Cãntianilla, ac Proto paris propõsiti et fidei consõrtibus, regiõnes várias perlustrãvit.

R. Sancti tui. **vel** Lux perpétua.

Lectio v.

Cum autem Aquiléjam adventãssset, et quanta pridem passus fúerit Christi athléta Chrysógonus accepisset, ardentiori caritãtis flamma succensus, cõepit clam hortãri omnes, ut in propõsito fidei permanerent; ac noctu vísitans eos, qui vincti in custõdiis tenebantur, ad asperrima quæque pro Christo perferenda ignítis sermõnibus animãbat. Et cum mox advérsus omnia perícula impertérritus palam cõepisset annun-

tiãre Jesu Christi fidem, magna facta est virõrum ac mulierum accessiõ ad illam profitendam, dante Deo, ut signis atque prodigiis verbum Dõmini confirmarétur: nam Cãntianus leprósos, et a dæmõnibus vexãtos curãbat, cæcis visum, ægris sanitãtem impertiebãtur.

R. Vërbera carnificum. **vel** In servis.

Lectio vi.

Quibus auditis Dulcídus præses, ejúsque colléga Sisínus, Cãntianum ejúsque Socios Christo renuntiare frustra jubent; tormenta tamen in ipsos, propter exímiam géneris nobilitãtem, nõnnisi imperatorum mandãto exhibere sunt ausi. Missis igitur qui referrent, quod evenerat, ad hujúsmodi nuntium excandescẽtes confestim rescribunt, gloriõsos Christi confessores, ni diis sacrificent, capite plectendos. Quare Sisínus, collécta spiculatorum manu, ipsos super rheda abeũntes inséquitur, comprehendítque eõdem in loco ad Aquas Gradãtas, ubi Chrysógonus martýrii

cursum feliciter consummáverat. Tunc generósi athlétæ, elevátis ad cælum mánibus, psalléntes et grátias ágéntes Deo, seséque ínvicem confortántes, flexis génibus deprecábantur: Dómine Jesu Christe, Deus omnípotens, dírige sanctum Angelum tuum ad auxiliúm nostrum, ut confundántur omnes, qui adórant sculptília; ac deínde impávidi prídie Kaléndas Júnii sacras cervíces ferro præcídendas constantíssime obtulérunt. Quorum córpora Zeno présbyter aromátibus condíta prope ejúsdem sancti Chrysógoni sepúlchrum tumulávit.

R. Tamquam aurum. **vel** Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Lectiones de Homil. in Evang. Descéndens. de Comm. 2. loco. Temp. Pasch. de Homil. in Evangel. Ego sum vitis, vos pálmities. de Communi 2. loco.

R. viii. Hæc est vera fráternitas.

In Laud. commem. S. Petronillæ Virg.

Die 4. Junii.

S. Quirini Episc. Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter hæc propria.

Oratio. Deus qui nos. de Communi.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Quirínus Siscíæ in Ilírico episcopus, cum pastorális officii munus explens, de Ecclésia óptime mererétur, fáciie ódium gentílium in se excitávit. Igitur sub Galério præside, qui eas tunc regiónés administrans, in Christiános acérrimesæviébat, comprehénditur: cum vero nulla vi tormentórum addúci posset, ut fidem abnegáret, nec desíneret, idólis contéptis, Christum confitéri, mortí addicítur.

R. Honéstum fecit. **vel** Lux perpétua.

Lectio v.

Ergo molári lápide ad collum alligáto, in flúvium e ponte præcípitant. Verum supponénte Dómino manum suam, ingynti mirá-

culo factum est, ut non modo sub ipso p[on]dere non merger[et]ur, sed lapidem etiam, aquis sup[er]natans, ne ad ima t[en]deret, quodammodo retin[er]et. Compl[er]erant ripas Christi[an]i, quos, cum tim[or]e pert[er]ritos animadvertisset, ex ipso, in quo fluitabat amne, hortatus imp[er]se est, ne pro fide mortem, quæ immortalitatem parit, jacturam arbitrar[en]tur.

R. Desiderium animæ. *vel*
In servis suis.

Lectio vi.

Dénique cúpiens dissólvi et esse cum Christo, conv[er]sus ad D[omi]num orávit, ut, quóniam jam satis eo prodígio glóriam suam géntibus manifestáverit, ipsum tandem corp[or]is v[er]iculis solútum e vita abire permítteret. Eas inter preces sp[irit]um Deo réddidit. Tum vero moláris lapis, quem vivum non p[ot]erat, eum exánimem quasi t[ur]mulo illatúrus secum dem[er]sit. Sacrum corpus fideles honorífice condidére. Ejus ossa longo post t[em]pore ad catacúmbas deláta sunt, ac deínde ab Innocén-

tio secúndo in basilica sanctæ Mariæ trans Tíberim collocáta.

R. Stola jucunditátis. *vel*
Filiæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Si quis venit ad me. *de Comm. 1. loco.*
Temp. Pasch. de Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. *de Communi 1. loco.*

Die 6. Junii.

B. Bertrandi Patriarchæ Aquilejensis et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontificis exceptis iis, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui beátum Bertrándum pro Eccl[esi]æ suæ júribus ad mortem usque certántem invícta pastoráli fortitúdone roborásti: præsta fide libus tuis, ut ad pietátis et religi[on]is constantiam ejúsdem informéntur exémp[li]s. Per D[omi]n[um].

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bertrándus Patriárcha Aquilejensis, natióne Gallus, prope Ca-

dúrcum in óppido sancti Genésii, unde familiæ cognómen, nobilibus ortus paréntibus, in sortem Dómini vocátus, inter canónicos ecclésiæ Engolisménsis decánus fuit. Theologiæ vero, ac Juri Pontificio óperam dedit eo succésu, ut summum in utrâque facultate gradum ássequi, et in académiâ Tolosána sacros cánones interpretári merúerit. Mox Aveniómem accersítus, Auditóris sacri Palátii múnere decem et septem annos perfúctus est. His ígitur aliisque nomínibus præcláre de Romána Ecclésiá méritum, Joánnes vigésimus secúndus ad Patriarchálem dignitátem evéxit: qua suscepta Bertrándus in Itáliam véniens, óptimi pastóris formam exhibuit, partésque omnes diligentíssime implévit. Diocesánam sýnodum ferme quotánnis, concília duo, Utini unum, álterum Aquiléjæ ex univérsa Provinciá coégit: sermónibus ad clerum, ad sanctimoniáles, ad pópulum, sanctíssima in primis vivéndi ratióne gregem sibi créditum ad

christiánam pietátem inflammábat.

R̄. Invéni David.

Lectio v.

Bonórum ecclésiæ dispensátor fidélis in paúperum usus ea largíssime effúdit, diutúrnæ potíssimum famis témpore, quo esuriéntes ad duo millia síngulis diébus saturásse lítteris próditum est. Id quoque memória dignum refértur, quod numquam cibum súmeret, quin prius in honórem duódecim Apostolorum tótidem número paúperes suis ipse mánibus aluisset. Utini duo eréxit monastéria. Ædem sanctæ Mariæ, quæ nunc cathedrális est, et canonicórum collégium auxit, ut conditóris loco habeátur. Forojuliénsis ecclésiæ tranquillitati consúluit: divinum in ea cultum piis largitióibus fovit; utque peculiáris Deiparæ Virgini honor statis précibus deferrétur, auctor fuit. Ad hæc reparándis ecclésiæ suæ jactúris labóres innúmeros, et longínqua vel in extréma senectúte itinera suscepit, a Románis aliquándo Pontifici-

bus ablegátus ad reges et magnos príncipes, quibus ob exímíæ sanctitátis et sapiéntiæ opiniónem acceptíssimus fuit, summóque semper in honóre hábitus.

R. Pó sui adjutórium.

Lectio vi.

Cum divína id témporis húmanaque ómnia funésto pártium stúdio permíxta, ac recénti schísmate perturbáta forent, Bertrándus inter eas procéllas sancti Thomæ Cantuariénsis præsidium exemplúmque sibi propósuit, quo ecclésiæ suæ jura vel ipso sán-guine, si opus esset, fórtiter tuerétur, votíque compos efféctus est. Redux enim e concílio Patavíno, ubi contuméliis lacessítus non apéruit os suum, anno millésimo trecentésimo quinquagésimo, die sexta Júnii in factiósos hómines incidit, ac quinque vulnéribus confóssus, pro interfectóribus orans, præclára morte justítíæ corónam acépít. Corpus exánime ad Utinénses missum canónici sepúlchro tradunt ante aram máximam. Nicoláus vero Bertrándi succéssor

crebro permótus cum indigenárum, tum exterórum concúrsu ad beáti viri sepúlchrum, in arcam marmóream transférrí curávit, quam Bertrándus ipse, dum víveret, sanctórum Mártýrum Hermágoræ et Fortunáti gestis inscúptam sacris eórum cinéribus excipiéndis servandisque paráverat. Públicum jam inde cultum ei delátum Clemens octávus rite probávit, auxítque Apostólicis lítteris Benedictus décimus quartus. Ut autem ejus officium cum Missa ab univérso clero Goritiénsis et Utinénsis ecclésiæ celebrarétur, Clemens décimus tértius benígne concéssit.

R. Iste est.

In III. Nocturno Lectiones de Homil. in Evang. Vigiláte. de Communi 2. loco.

Die 8. Junii.

In Commemoratione Ss. Vitalis et Variæ Mm., quorum Reliquiæ in S. Cathedrali Ecclesia Labacensi asservantur.

Duplex.

Omnia de Coñ. plur. Mart. præter ea, quæ hic ponuntur.

Oratio.

Auge in nobis, Dómine, resurrectionis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris: et fac nos immortalis glóriæ participes, cujus in eórum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractatu sancti Joánnis Damascéni de Fide orthodoxa.

Lectio iv. Lib. 4. c. 16.

Christus Dóminus Sanctórum relíquias velut salutíferos fontes præbuit, ex quibus plúrima nobis beneficia manant, suavissimúmque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam huic sermóni fidem détrahat; nam si aqua in desérto ex áspera et sólida rupe, atque ex ásini maxilla ad sedándam Samsónis sitim, Deo ita volente, prosiliit; erítne cuiquam incredibile videátur, ex Mártyrum relíquiis suáve unguéntum scaturíre? Mínime certe; iis quidem, quibus Dei poténtia

honórque, quo Sanctos suos áfficit, perspéctus et explorátus est. Atque illud quidem véteri lege comparátum erat, ut quisquis mórtuum contigisset, immúndus censerétur; verum hi in mortuórum número mínime habéendi sunt.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Ex quo enim ipsamet Vita, ac vitæ Auctor inter mórtuos adscríptus est, eos, qui in spe resurrectionis fideique erga eum diem extrémum clausérunt, mórtuos haudquáquam appellámus. Qui enim mórtuum corpus miracula édere queat? Per ea dæmones expellúntur, morbi profligántur, ægróti sanántur, cæci perspíciunt, leprósi mundántur, tentatiónes ac mœrórés discutiúntur, ac déni- que omne donum óptimum a Patre lúminum, eórum ópera, ad eos, qui fide mínime dúbia póstulant, descéndit. Quid non labóris suscipias, ut Patrónum quemdam nanciscáris, qui te mortáli regi ófferat, ac tuo nómine ad eum verba fáciat? An non igitur hi

honoránda sunt, qui totius humáni géneris Patrónos se profiténtur, ac Deo nostra causa súpplicant?

R. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Honoránda certe, et quidem ita, ut in eórum nómine templa Deo extruámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter oblectémur; quo nimirum lætítia nostra iis, a quibus invitámur, cóngruat, ne, dum eos cólere et demeréri studémus, offendámus pótius et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iisdem quoque servi ipsius oblectántur; quibus autem Deus offénditur, iisdem étiam ipsius mílites offendúntur. Quocírca in psalmis, et hymnis, et cántibus spirituálibus, et compunctióne, et eórum, qui in egestáte versántur, commiseratióne, quibus obséquii Deus potíssimum conciliátur, Sanctos colámus, státuas ipsis, et visíbiles imágines erigámus: immo ipsi, virtútibus imitándis, hoc consequámur, ut vivæ

eórum státuæ atque imágines simus.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno Lectiones de Homil. in Evang. Descéndens Jesus. de Comm. 2. loco.

Die 9. Junii.

Ss. Primi et Feliciani Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. præter sequentia.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Primus et Feliciánus Fratres in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti Christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad prætórem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueréntur, alter

ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis proficere desperárent, affixis stítpiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérent. Postrídie ejus diéi prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides, quanto sit prudéntior quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honoris et grátia.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmódum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem nec mártýrio disjún-gar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsenté jam Feliciáno liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leó-

nes: qui prostráti ad eórum génuá, cápité et cauda ípsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim mília hóminum conveníssent, quingénti cum suis famíliis Christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus prætor, eos secúri pércuti jussit.

R. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solénnia celebrámus, ita, ípsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia, ut ipsos Mártyres imitádo, accípere mereámur æténa. Ab ípsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gaúdia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de verbis Domini.

Veníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómínes mortáles, frágyles, infirmí, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed si angustíantur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit: Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non

mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed quóniam mitis sum, et húmilis corde.

R. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædificíi, quanto erit majus ædificíum, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatió-nem erígitur.

R. Hæc est.

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædificíi? Cito dico, usque ad con-

spéctum Dei. Vidétis, quam excélsus est, quanta res est conspícere Deum. Qui desiderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácite illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus.

Die 15. Junii.

Ss. Viti et Soc. Mm.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim.
Mart. præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despícens, quæcúmque recta sunt, líbera exerceat caritaté. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vitus ádmodum puer ínscio patre baptizátus est: quod cum ille rescivisset, nihil prætermísit, quo filium a Christiána religióne removéret. Qua in voluntáte permanentem Valeriáno júdici verbéribus castigandum tradidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto et Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibique eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletianum perláta, ipsum imperátor accérseret, ut filium suum a dæmone vexátum liberáret: quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potuisset, una cum Modésto et Crescéntia vínculis constrictum mittit in cárcerem.

R̄. Sancti tui.

Lectio v.

Quos ubi constantiores esse comperit, demitti jubet in ingens vas liquato plumbo, ferventi resina ac pice plenum: in quo cum trium Hebraeorum puerorum more divinos hymnos canerent, inde erepti leoni obijciuntur: qui prosternens se, eorum pedes lambebat. Quare inflammatus ira imperator, quod multitudinem videbat miraculo commoveri, eos in catasta sterni jubet, et ita caedi eorum membra, atque ossa divelli. Quo tempore tonitrua, fulgura, magnique terramotus fuere, quibus templa deorum corruerunt, et multi oppressi sunt. Eorum reliquias Floréntia, nobilis femina, unguentis conditas honorifice sepelivit.

R. Verbera carnificum.

Lectio vi.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Sermo 1. de Mart. tom. 3.

Nemo est, qui nesciat, Martyrum glorias ad hoc divino consilio a Dei populis frequentari, ut et

illis debitus honor dicetur, et nobis virtutis exempla, favente Christo, monstrantur: ut, dum haec ita celebrari perspicimus, cognoscamus, quanta eos gloria maneat in caelis, quorum natalitia taliter celebrantur in terris: quo possimus etiam ipsi talibus provocari exemplis, virtute pari, devotione consimili ac fide: ut Christo praestante, dimicare et vincere hostem possimus: ut parta victoria, cum iisdem sanctis in regnis caelestibus triumphemus.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 3. in Luc. cap. 42.

Ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangelii praedica-

tóre non viles quasque persónas, sed Dóminum Salvatórem, imo ipsum Patrem spérnere se, vel audire dísceret, ait: Qui vos audit, me audit; qui vos spérnit, me spérnit: qui autem me spérnit, spérnit eum, qui me misit, quia procul dúbio in discípulo magíster audítur, et in filio pater honorátur. Potest et ita intélligi: qui non facit misericórdiam uni de frátribus meis mñimis, nec mihi facit; quia et ipse pro his formam servi, et paúperis hábitum suscepí.

R. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gaúdio dicétes: Dómine étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Bene quidem conféssi sunt, deferétes honórem nómini Christi; sed quia infírma adhuc fide gaudébant virtútibus, vide quid aúdiunt. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem: non modo video, sed prius vidébam, quando cór-

ruit. Quod autem ait, sicut fulgur, vel præcípitem de supérnis ad ima lapsum significat, vel quia dejéctus, adhuc transfigúrat se in Angelum lucis.

R. Sancti mei.

Lectio ix.

Ecce dedi vobis potestátem calcánda supra serpéntes et scorpíones. Hoc est, omne genus immundórum spírituum de obséssis corpóribus ejiciénda, quamvis et ad lítteram rectíssime possit áccipi: síquidem et Paulus a vípera invásus, nihil advérsi pátitur; et Joáñes, ut história tradit, hausto venéno non læditur. Hoc sane inter serpéntes, qui dente, et scorpíones, qui cauda nocent, distáre árbítror, quod serpéntes apérte sæviétes, scorpíones clánculo insidiántes, vel hómines, vel dæmones significétes; serpéntes, qui inchoándis virtútibus venéna pravæ persuasiónis objiciúnt: scorpíones, qui consummátas virtútes ad finem vitiáre conténdunt. Verúm tamen in hoc nolíte gaudére: quia spíritus ejícere,

sicut et virtutes alias facere, interdum non est ejus meriti, qui operatur, sed invocatio nominis Christi hoc agit.

Te Deum laudamus.

Die 16. Junii.

S. Joannis Francisci
Regis Confessoris.

Duplex.

Omnia ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die.

Pro Litanis Majoribus

in festo S. Marci et diebus Rogationum.

In Litanis Omnium Sanctorum ex Decr. S. R. C. 16. Februarii 1860 sequentia inserenda sunt:

Post **℣.** Ut inimicos Sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, **ejusque R.** addatur:

℣. Ut Imperatorem Nostrum custodire digneris.
R. Te rogamus, audi nos.

Post **Psalmum 69.** Deus in adiutorium etc. dicto **℣.** Oremus pro Pontifice Nostro **N.**, **ejusque R.** Dominus conservet etc. **illico subjungitur:**

℣. Oremus pro Imperatore Nostro **N.** **R.** Domine salvum fac Imperatorem, et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Denique absolutis precibus immediate post Orationem pro Papa, adjiciatur Oratio pro Imperatore sequens:

Quæsumus omnipotens Deus: ut famulus tuus **N.** Imperator Noster, qui tua miseratione suscepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa: quibus decenter ornatus vitiorum monstra devitare, hostes superare, et ad te, qui via, veritas et vita es, gratius valeat pervenire.

COMMEMORATIO

S. Nicolai Patroni titularis Ecclesiæ Cathedralis.

Dicenda per annum inter Suffragia Sanctorum post Commemorationem Ss. Apost. Petri et Pauli.

Ad Vesperas.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

¶ Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam dictis.

Ant. Euge serve bone et fidélis. ut infra ad Laudes.

¶ Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Laudes.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti

fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

¶ Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam dictis.

Ant. Sacérdos et Pón-tifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

¶ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis: tríbue, quæsumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incendiis liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Index alphabeticus.

Abundii Ep. Conf. 3. Apr.	pag. 19*
Agapis et Soc. Virgg. et Mm. 3. Martii.	17*
Anastasiæ Mart. 6. Febr.	1*
Bertrandi Conf. 6. Junii.	40*
Cantiani, Cantii et Cantianillæ Mm. 31. Maji.	37*
Cantii et Soc. Mm. Invent. Corp. 22. Apr.	24*
Chrysanthiani et Soc. Mm. 17. Febr.	14*
Commemoratio S. Nicolai.	51*
Felicis a Cantalicio Conf. 21. Maji.	34*
Floriani et Soc. Mm. 4. Maji.	28*
Gabriëlis Archang. 24. Martii.	19*
Georgii Mart. 24. Apr.	26*
Hilarii et Tatiani Mm. 16. Martii.	17*
Joannis Francisci Reg. Conf. 16. Jun.	50*
Joannis Nepomuceni Mart. 16. Maji.	33*
Julianæ Virg. et Mart. 16. Febr.	12*
Juliani de Bono Albergo Conf. 19. Febr.	16*
Juventii Episc. Conf. 8. Febr.	3*
Liberalis Conf. 17. Apr.	22*
Marcelli Papæ, Mart. 15. Febr.	10*
Margaritæ de Cortona Pœnit. 25. Febr.	16*
Maximæ Virg. 17. Maji.	33*
Maximi Episc. Mart. 29. Maji.	34*
Officia Passionis et Instrumentor. D. N. J. C.	17*
Paulini Episc. Conf. 9. Febr.	5*
Petri Nolasco Conf. 12. Febr.	16*
Primi et Feliciani Mm. 9. Junii.	44*
Quirini Episc. Mart. 4. Junii.	39*
Raymundi de Peñafort Conf. 18. Febr.	14*
Sigismundi Regis Mart. 11. Maji.	29*
Stephani Hung. Reg. Cf. Invent. manus dext. 30. Maji.	34*
Valentini Presb. Mart. 14. Febr.	8*
Victoris et Coronæ Mm. 14. Maji.	31*
Vitalis et Variæ Mm. Commem. 8. Junii.	42*
Viti et Socior. Mm. 15. Junii.	47*
Zenonis Episc. Mart. 12. Apr.	21*
Zoili Conf. 26. Febr.	16*

OFFICIA PROPRIA DIÆCESIS LABACENSIS.

PARS ÆSTIVA.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni
Martyris.
Duplex.

Omnia ut inter Festa pro
aliquibus locis eadem die
2. loco.

Die 17. Maji.

S. Maximæ Virginis.
Duplex.

Oratio. Exaudi. de Com-
muni Virginum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Noct. de Communi
Virg. 2. loco.

In III. Nocturno de eodem
Communi 1. loco.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio
Confessoris.
Semiduplex.

Omnia ut inter Festa pro
aliqu. locis eadem die.

Die 29. Maji.

S. Maximi Ep. Æmon. et
Mart., Eccl. Cathedr. Patr.
Duplex majus.

Omnia de Coff. unius Mart.
Oratio. Deus, qui nos. de
eodem Communi.

In I. Nocturno Lectiones
A Miléto. de eodem Comm.

In II. Noct. Lectiones de
eodem Communi 1. loco.

In III. Noct. Lectiones de
eodem Communi 2. loco.

Die 30. Maji.

**In Invent. Manus Dexteræ
S. Stephani Hungariæ
Regis, Confessoris.**

Duplex.

**Omnia de Comm. Conf. non
Pont. præter seq. (m. t. v.)**

**In utrisque Vesperis ad
Magnif. Ant. Dispêrsit, de-
dit paupéribus: justítia ejus
manet in sæculum sæculi.**

Oratio.

Deus, qui es Sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui-
que hodiérna die beáti Stéphaní Regis et
Confessóris tui gloriósam
Déxteram revelásti: da no-
bis fámulis tuis de ejus
semper protectióne gaudé-
re. Per Dóminum nostrum.

**Et fit Commem. S. Felicis
Papæ, Mart. in Brev.**

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Inter cétera divínæ
poténtiæ mirácula,
quibus fámuli sui
Stéphaní sanctitátem illu-
stráre Deus vóluit, illud
præcípue éminet, quod ve-
nerándis ejus reliquiis ele-

vátis, ac céteris membris
resolútis, sola Manus dex-
tera miro pietátis Dei mú-
nere íntegra, et ab omni
corruptióne immúnis de-
prehénsa fúerit. Quo scili-
cet novi miráculi indício
prolíxam sancti regis tum
in ecclésiis et locis piis fun-
dándis instruendisque, tum
in sublevándis egénis atque
paupéribus largitátem in
terris gloricáre Deus vó-
luit, et immarcescibilem
glóriæ corónam illi jam
retribútam in cœlis non
obscuré denuntiávit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Singuláris profécto fuit
ejus caritas in peregrí-
nos, in quibus Christi Dó-
mini Salvatóris imáginem
devóto mentis afféctu sus-
spiciens, incredibile dictu
est, quanta eos suscepit
alacritáte, fóverit benigni-
táte. Quotquot enim vel
Hierosólymas ad sepúl-
chrum Dómini, vel Romam
ad Apostolórum límina per
Hungáriam iter suum insti-
tuérunt, eos omnes ut fra-
tres excípere, opportunis-
que subsidiis juvára stú-
duit. Qua ejus humani-

tate provocati cujuscumque conditionis peregrini, omisso itinere, quod antea mari tenebant, terræstem Hungarici regni viam susceperunt. Hanc autem caritatem ut faceret perpetuam, tam Romæ, quam Constantinopoli, ac Hierosolymis pro peregrinis excipiendis constituit hospitia opimis instructa redditibus. **R.** Amavit eum.

Lectio vi.

Multa quidem ac magna fuere pietatis et misericordiæ opera, quæ Sanctus palam et publice fecit: in id tamen toto animi conatu intendebat, ut præceptum Domini adimpleret, dicentis: Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua. Hinc solenne ei erat nocturnas vigilias lavandis Christi fidelium pedibus, et abscondendis in sinu pauperum eleemosynis impendere. Quæ caritatis officia dum solus et ignotus expleret, non semel injurias ac contumelias invicto hilarique animo toleravit. Hujus itaque misericordiæ et benignitatis merito sancti viri

Dexteram inter cetera ossa diu quæsitam, et non inventam, ac tandem singulari Dei beneficio incorruptam repertam beatus Ladislæus Hungariæ rex in basilicam, quam largosumptu, et ditissimo apparatu instauravit, in magna episcoporum et optimatum frequentia inferri, ac honorifice locari curavit. Cujus rei anniversariam memoriam ex veteri instituto hodierna celebritate recolimus.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi.

Ex sermone de Confessoribus.

Si non omnes possunt implere, quod Dominus ait: Vendite, quæ possidetis; illud tamen, quod adjecit dicens:

Date eleemósynam, ómnibus est possibile, si adsit bona volúntas; ómnibus fá-cile, si non adsit dira cupí-ditas; ómnibus salúbre, si férveat cáritas; cunctis de-bet esse commúne, ut ómnibus donétur æténa felicitas. Qui ergo tantam virtútem accépit a Dómino, ut ómnia, quæ in mundo sunt, cœléstis regni amóre contémnat, quæ habet vendat, et egénis expéndat: qui vero tantæ virtútis nondum est, de his, quæ habet, in quantum habet, eleemósynam fáciat. **R.** Iste est, qui.

Lectio viii.

Perféctus possídeat primum virtútis locum, imperféctus saltem pervéniat ad secúndum. Efficiá-tur ille glorióse dignus, sit iste sanctórum paúperum piússimus consolátor: há-beat iste apud Deum patrónos paúperes, quos ille se gaudet virtútis habére consórtes; sit ille talis, qui cum Dómino judicáturus sédeat, sit iste talis, qui ad dexteram judicándus assístat: sit ille talis, qui æténa tabernácula perpétuo jure possídeat, sit

iste talis, quem ille recípiat. **¶** Thesaúrum nostrum, fratres, in cœlis ponámus, ut étiam cor nostrum in cœlis habére possímus. Ne-cesse est enim, ut quo præ-césserit dilectiónis thesaúrus, illuc étiam cogitatió-nis sequátur afféctus. Ideo Véritas ait: Ubi enim thesaúrus vester est, ibi et cor vestrum erit; ut ergo in cœlis thesaurizémus, cœléstia diligámus: vis nosse, ubi thesaurizas? atténde, quid amas; vis nosse, quid amas? atténde, quid cógitas; ita fiet, ut thesaúrum tuum iudicio tuæ cogitatió-nis intélligas.

R. Sint lumbi.

Lectio ix. erit de S. Felice Papa, Mart. ut in Brev.; si tamen hoc Festum alia die celebrari contingeret, dividatur Lect. viii. in duas, in illis verbis: Thesaúrum nostrum.

Ad Bened. Ant. Stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia Sanctórum.

Oratio ut supra.

Et fit Commem. S. Felicis Papæ, Mart.

Die 31. Maji.

Ss. Cantiani, Cantii et Cantianillæ Fratr. Mm.

Duplex majus.

Omnia de Communi plur. Mart., præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus; ut pópulus tuus ad plenæ devotiõnis afféctum beatórum Mártirum Cantiani et Sociórum ejus natalitiis præparétur, et eórum patrocínio promerente, beátæ cápiat securitátis augméntum. Per Dñm.

Deinde fit Commemoratio S. Petronillæ Virg.

In I. Noct. Lect. Fratres: Debitóres. de Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cantiánus præclára Aniciórum progénie, Christiána fide longe clárior evásit. A puerítia sub Proti viri sanctissimi disciplína instrúctus, negligéto avitárum dignitátum fastu, elégit magis afflígi cum pópulo Dei, quam temporális peccáti habére jucunditátem. Quaprópter virtúte non minus, quam ætáte proficiens, Diocletia-

no et Maximiano imperatóribus in Christiános nefárie sæviéntibus, fidem, quam corde et ore profitebátur, ut opéribus étiam comprobáret, opulentissimo véndito património, pecúniám omnem in Christiános inópia laborántes distríbuit; plurimósque servos, quos domi alébat, sacro ablútos baptísmate, libertáte donávit. Ut vero céteris étiam fidélibus, in váriis Itáliæ provinciis sub imánitate persecutiõnis geméntibus, esset subsidio, assumptis peregrinatiõnis sóciis Cántio fratre, Cantianilla, ac Proto paris propósi et fidei consórtibus, regiónes várias perlustrávit. **R.** Sancti tui.

Lectio v.

Cum autem Aquiléjam adventássset, et quanta pridem passus fúerit Christi athléta Chrysógonus accepisset, ardentiori caritátis flamma succénsus, cœpit clam hortári omnes, ut in propósi fidei permanerent; ac noctu visitans eos, qui vincti in custódiis tenebántur, ad aspérrima quæque pro Christo perferénda

ignitis sermónibus animábat. Et cum mox advérsus ómnia pericula impertérritus palam cœpísset annuntiáre Jesu Christi fidem, magna facta est virórum ac mulierum accéssio ad illam profiténdam, dante Deo, ut signis atque prodigiis verbum Dómini confirmarétur: nam Cantíanus leprósos, et a dæmónibus vexátos curábat, cæcis visum, ægris sanitátem impertiebátur.

R. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Quibus audítis Dulcídius præses, ejúsque colléga Sisínus, Cantíanum ejúsque Sócios Christo renuntiáre frustra jubent; tormenta tamen in ipsos, propter exímiam géneris nobilitátem, nónnisi imperatórum mandáto exhibére sunt ausi. Missis ígitur qui referrent, quod evénerat, ad hujúsmodi núntium excandescéntes conféstim rescribunt, gloriósos Christi confessóres, ni diis sacrificent, cápite plecténdos. Quare Sisínus, collécta spiculatorum manu, ipsos super rheda abeúntes inséquitur,

comprehendítque eódem in loco ad Aquas Gradátas, ubi Chrysógonus mártýrii cursum feliciter consumáverat. Tunc generósi athlétæ, elevátis ad cœlum mánibus, psalléntes et grátias agéntes Deo, seséque ínicem confortántes, flexis génibus deprecabántur: Dómine Jesu Christe, Deus omnipotens, dírige sanctum Angelum tuum ad auxílium nostrum, ut confundántur omnes, qui adórant sculptília; ac deínde impávidi prídie Kaléndas Júnii sacras cervices ferro præcídendas constantíssime obtulérunt. Quorum córpora Zeno præsbyter aromátibus condíta prope ejúsdem sancti Chrysógoni sepúlchrum tumulávit.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Descéndens. de Com. 2. loco.

In Laud. Commem. S. Petronillæ Virg.

Die 4. Junii.

S. Quirini Episc. Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter hæc propria.

Oratio. Deus qui nos. de
Communi.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Quirinus Síscíæ in Il-
lírico episcopus, cum
pastoralis officii mu-
nus explens, de Ecclésia
óptime mereretur, fáci-
le ódium gentílium in se ex-
citávit. Igitur sub Galério
præsíde, qui eas tunc re-
gíones administrans, in
Christíanos acérrimes ævié-
bat, comprehénditur: cum
vero nulla vi tormentórum
addúci posset, ut fidem ab-
negáret, nec desíneret, idó-
lis contéptis, Christum
confitéri, morti addicitur.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ergo molári lápide ad
collum alligáto, in flú-
vium e ponte præcípítant.
Verum supponénte Dómino
manum suam, ingénti mirá-
culo factum est, ut non mo-
do sub ipso póndere non
mergeretur, sed lápídem
étiam, aquis supérnatans,
ne ad ima ténderet, quo-
dámmodo retinéret. Com-
pléverant ripas Christiáni,

quos, cum timóre pertérri-
tos animadvertisset, ex
ipso, in quo fluitábat amne,
hortátus impénse est, ne
pro fide mortem, quæ im-
mortalitátem parit, jactú-
ram arbitraréntur.

R. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Dénique cúpiens dissólvi
et esse cum Christo,
convérsus ad Dóminum
orávit, ut, quóniam jam
satis eo prodígio glóriam
suam géntibus manifestá-
verit, ipsum tandem córpo-
ris vínculis solútum e víta
abíre permítteret. Eas inter
preces spíritum Deo réddi-
dit. Tum vero moláris lá-
pis, quem vivum non pót-
erat, eum exánimem quasi
túmulo illatúrus secum de-
mérsit. Sacrum corpus fi-
déles honorífice condidére.
Ejus ossa longo post témp-
ore ad catacúmbas deláta
sunt, ac deínde ab Innocén-
tio secúndo in basilica san-
ctæ Mariæ trans Tiberim
collocáta.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Si quis venit ad me.
de eodem Comm. 1. loco.

Die 6. Junii.

**B. Bertrandi Patriarchæ
Aquilejensis et Conf.**

Duplex.

**Omnia de Communi Conf.
Pont. exceptis iis, quæ sequ.**

Oratio.

Deus, qui beátum Bertrándum pro Ecclésiæ suæ júribus ad mortem usque certántem invícta pastoráli fortitúdone roborásti: præsta fidélibus tuis, ut ad pietátis et religiónis constántiam ejúsdem informéntur exémpis. Per Dóminum nostrum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bertrándus Patriárcha Aquilejénsis, natióne Gallus, prope Cadúrcum in óppido sancti Genésii, unde familiæ cognómen, nobílibus ortus paréntibus, in sortem Dómini vocátus, inter canónicos ecclésiæ Engolisménsis decánus fuit. Theologíæ vero, ac Juri Pontificio óperam dedit eo succéssu, ut summum in utrâque facultate gradum ássequi, et in aca-

démia Tolosána sacros cánones interpretári merúerit. Mox Aveniónem accersitus, Auditóris sacri Palátii múnere decem et septem annos perfúctus est. His ígitur aliisque nomínibus præcláre de Romána Ecclésiá méritum, Joánnes vigésimus secúndus ad Patriarchálem dignitátem evéxit: qua suscepta Bertrándus in Itáliam véniens, óptimi pastóris formam exhibuit, partésque omnes diligentíssime implévit. Diocesánam sýnodum ferme quotánnis, concília duo, Utini unum, álterum Aquiléjæ ex univérsa Província coégit: sermónibus ad clerum, ad sanctimoniáles, ad pópulum, sanctíssima in primis vivéndi ratióne gregem sibi créditum ad christiánam pietátem inflammábat.

R. Invéni David.

Lectio v.

Bonórum ecclésiæ dispensátor fidélis in paúperum usus ea largíssime effúdit, diutúrnæ potíssimum famis témpore, quo esuriéntes ad duo millia síngulis diébus saturásse lítteris

próditum est. Id quoque memória dignum refértur, quod numquam cibum súmeret, quin prius in honórem duódecim Apostolórum tótidem número paúperes suis ipse mánibus aluísset. Utini duo eréxit monastéria. Ædem sanctæ Mariæ, quæ nunc cathedrális est, et canonicórum collégium auxit, ut conditóri loco habeátur. Forojuliénsis ecclésiæ tranquillítati consúluit: divinum in ea cultum piis largitióibus fovit; utque peculiáris Deiparæ Virgini honor statis précibus deferrétur, auctor fuit. Ad hæc reparándis ecclésiæ suæ jactúris labóres innúmeros, et longínqua vel in extréma senectúte itínera suscepit, a Románis aliquándo Pontificibus ablegátus ad reges et magnos príncipes, quibus ob exímiae sanctitátis et sapiéntiæ opinióem acceptíssimus fuit, summóque semper in honóre hábitus.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Cum divína id témporis humanaque ómnia funésto pártium stúdio per-

míxta, ac recénti schísmate perturbáta forent, Bertrándus inter eas procéllas sancti Thomæ Cantuariénsis præsidium exemplúmque sibi propósuit, quo ecclésiæ suæ jura vel ipso sáanguine, si opus esset, fórtiter tuerétur, votíque compos efféctus est. Redux enim e concílio Patavíno, ubi contuméliis lacessítus non apéruit os suum, anno millésimo trecentésimo quinquagésimo, die sexta Júnii in factiósos hómines incidit, ac quinque vulnéribus confóssus, pro interfectóribus orans, præclára morte justítiæ corónam accepit. Corpus exánime ad Utinénses missum canónici sepúlchro tradunt ante aram máximam. Nicoláus vero Bertrándi succéssor crebro permótus cum indigenárum, tum exterórum concúrsu ad beáti viri sepúlchrum, in arcam marmóream trañsférri curávit, quam Bertrándus ipse, dum víveret, sanctórum Mártyrum Hermágoræ et Fortunáti gestis insculptam sacris eórum cinéribus excipiéndis servandisque pará-

verat. Públícum jam inde cultum ei delátum Clemens octávus rite probávit, auxít- que Apostólicis lítteris Benedíctus décimus quartus. Ut autem ejus officium cum Missa ab univérso clero Goritiénsis et Utinénsis ecclésiæ celebrarétur, Clemens décimus tértius benígne concéssit.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Vigiláte. de eodem Communi 2. loco.

Die 8. Junii.

In Commemoratione Ss. Vitalis et Variæ Mm., quorum Reliquiæ in S. Cathedrali Ecclesia Labacensi asservantur.

Duplex.

Omnia de Cofm. plur. Mart. præter ea, quæ hic ponuntur.

Oratio.

Auge in nobis, Dómine, resurrectionis fidem, qui in Sanctórum tuórum Reliquiis mirabília operáris: et fac nos immortalis glóriæ participes, cujus in eórum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Damascéni de Fide orthodoxa.

Lectio iv. Lib. 4. c. 16.

Chrístus Dóminus Sanctórum reliquias velut salutíferos fontes præbuit, ex quibus plúrima nobis beneficia manant, suavissimúmque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam huic sermóni fidem détrahat; nam si aqua in desérto ex áspera et sólida rupe, atque ex ásini maxilla ad sedándam Samsónis sitim, Deo ita volénte, prosiliit; erítne cur cuiquam incredibile videátur, ex Mártyrum reliquiis suáve unguéntum scaturíre? Mínime certe; iis quidem, quibus Dei poténtia honórque, quo Sanctos suos áfficit, perspéctus et explorátus est. Atque illud quidem véteri lege comparátum erat, ut quisquis mórtuum contigisset, im-múndus censerétur; verum hi in mórtuórum número mínime habéndi sunt.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Ex quo enim ipsamet Vita, ac vitæ Auctor inter mórtuos adscríptus est, eos, qui in spe resurrectionis fideique erga eum diem extrémum clausérunt, mórtuos haudquáquam appellámus. Qui enim mórtuum corpus miracula édere queat? Per ea dáemones expellúntur, morbi profligántur, ægróti sanántur, cæci perspíciunt, leprósi mundántur, tentatiónes ac mœrórés discutiúntur, ac dénique omne donum óptimum a Patre lúminum, eórum ópera, ad eos, qui fide mínime dúbia póstulant, descéndit. Quid non labóris suscipias, ut Patrónum quemdam nanciscáris, qui te mortáli regi ófferat, ac tuo nómine ad eum verba fáciat? An non ígitur hi honorándi sunt, qui totús humáni géneris Patrónos se profiténtur, ac Deo nostra causa súpplícant?

R. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Honorándi certe, et quidem ita, ut in eórum nómine templa Deo ex-

struámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter oblectémur; quo nimirum lætítia nostra iis, a quibus invitámur, cóngruat, ne, dum eos cólere et demeréri studémus, offendámus pótius et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iisdem quoque servi ipsíus oblectántur; quibus autem Deus offénditur, iisdem étiam ipsíus mílites offendúntur. Quocírca in psalmis, et hymnis, et cántibus spirituálibus, et compunctióne, et eórum, qui in egestáte versántur, commiseratióne, quibus obséquii Deus potíssimum conciliátur, Sanctos colámus, státuas ípsis, et visíbiles imágines erigámus: immo ipsi, virtútibus imitándis, hoc consequámur, ut vivæ eórum státuæ atque imágines simus.

R. Tamquam aurum.

In III. Nōtturno Lectiones de Homilia in Evangelium. Descēdens Jesus. de Comm. 2. loco.

Die 9. Junii.

**Ss. Primi et Feliciani
Martyrum.**

Duplex.

**Omnia de Communi plurim.
Mart. præter sequentia.**

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciani semper festa sectári: quorum suffrágii, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Primus et Feliciánus Fratres in persecutióne Diocletiáni et Maximiani accusáti Christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad prætórem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciani. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis proficere desperárent, affixis stípití mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et

ejus diéi prætor vocátum potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postridie ad se Primum sic affátur: Vides, quanto sit prudéntior quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honoris et grátia.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmódum sum cum eo voluntáte conjunctissimus, sic ab eódem nec martyrío disjngar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsente jam Feliciáno liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci imperat in théátrum, in eósque immítti duos leónes: qui prostráti ad eórum génuá, cápité et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim mília hóminum convenissent, quingénti cum suis famíliis Christiánam religióne suscep-

runt. Quibus rebus permotus prætor, eos securi percuti jussit.

R. Vérbera carnificum.

Lectio vi.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctorum Mátyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia, ut ipsos Mátyres imitádo, accípere mereámur æténa. Ab ipsis enim sanctorum Mátyrum in veritate festivitatum gaúdia celebrántur, qui ipsorum Mátyrum exémpa sequúntur. Solemnitates enim Mátyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine

cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

**Homília sancti Augustini
Episcopi.**

Serm. 10. de verbis Domini.

Veníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágenes, infirmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit: Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promissio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed quóniam mitis sum, et húmilis corde.

R. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Magnus esse vis? a mí-
nimo incipe. Cógitas
magnam fábricam constrú-
ere celsitúdinis? de funda-
ménto prius cógita humili-
tátis. Et quantam quisque
vult et dispónit superimpó-
nere molem ædificií, quanto
erit majus ædificiium, tanto
áltius fodit fundaméntum.
Et fábrica quidem cum con-
strúitur, in supérna con-
súrgit: qui autem fodit fun-
daméntum, ad ima deprími-
tur. Ergo et fábrica ante
celsitúdinem humiliátur, et
fastígium post humiliatió-
nem erígitur. **R.** Hæc est.

Lectio ix.

Quod est fastígium con-
struéndæ fábricæ, quam
molímur? quo perventú-
rum est cacúmen ædificií?
Cito dico, usque ad con-
spéctum Dei. Vidétis, quam
excélsus est, quanta res
est conspícere Deum. Qui
desíderat, et quod dico, et
quod audit, intélligit. Pro-
míttitur nobis conspéctus
Dei, verí Dei, summi Dei.
Hoc enim bonum est vi-
déntem vidére. Nam qui
colunt falsos deos, fáci-
le illos vident: sed eos vi-

dent, qui óculos habent, et
non vident. Nobis autem
promíttitur visio Dei vi-
véntis et vidéntis.

Te Deum laudámus.

Die 15. Junii.

Ss. Viti et Soc. Mm.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim.
**Mart. præter ea, quæ hic
habentur.**

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsu-
mus Dómine, sanctis
Martýribus tuis Vito, Mo-
déstó atque Crescéntia in-
tercedéntibus, supérbe non
sápere, sed tibi plácita
humilitáte profícere: ut
prava despiciens, quæ-
cúmque recta sunt, líbera
exérceat caritáte. Per Dñm.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Mitus ádmodum puer
ínscio patre bap-
tízatus est: quod cum
ille rescivisset, nihil præter-
mísit, quo filium a Chri-
stiána religióne removéret.
Qua in voluntáte perma-
néntem Valeriáno júdici
verbéribus castigándum

trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius punire cógitat, Vítus Angeli mónitu, comítibus Modésto et Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibique eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletíanum perláta, ipsum imperátor accérset, ut filium suum a dæmone vexátum liberáret: quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potúisset, una cum Modésto et Crescéntia vínculis constrictum mittit in cárcerem.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Quos ubi constantiôres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac píce plenum: in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira imperátor, quod multitudínem vidébat miráculo

commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssti sunt. Eórum reliquias Floréntia, nóbilis fémína, unguéntis conditas honorífice sepelívit.

R. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermo 1. de Mart. tom. 3.

Nemo est, qui nésciat, Mátyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus, quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémpis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide: ut Christo præstante, dimicáre et víncere hostem possímus: ut parta victória,

cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. in Luc. cap. 42.

Ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangelii prædicatore non viles quasque personas, sed Dominum Salvatorem, imo ipsum Patrem spernere se, vel audire disceret, ait: Qui vos audit, me audit; qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit, quia procul dubio in discipulo magister auditur, et in filio pater honoratur. Potest et ita intelligi: qui non facit misericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit; quia et ipse

pro his formam servi, et pauperis habitum suscepit.

R. Propter testamentum.

Lectio viii.

Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes: Domine etiam dæmonia subjiciuntur nobis in nomine tuo. Bene quidem confessi sunt, deferentes honorem nomini Christi; sed quia infirma adhuc fide gaudēbant virtutibus, vide quid audiunt. Et ait illis: Videbam satanam sicut fulgur de cœlo cadentem: non modo video, sed prius videbam, quando corruit. Quod autem ait, sicut fulgur, vel præcipitem de supernis ad ima lapsum significat, vel quia dejectus, adhuc transfiguratur se in Angelum lucis.

R. Sancti mei.

Lectio ix.

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones. Hoc est, omne genus immundorum spirituum de obsessis corporibus ejiciendi, quamvis et ad litteram rectissime possit accipi: siquidem et Paulus a vipera invasus, nihil adversi patitur; et Jo-

añes, ut história tradit, hausto venéno non læditur. Hoc sane inter serpéntes, qui dente, et scorpíones, qui cauda nocent, distáre árbítror, quod serpéntes apérte sæviéntes, scorpíones clánculo insidiántes, vel hómines, vel dámones significent; serpéntes, qui inchoándis virtútibus venéna pravæ persuasiónis objiciunt: scorpíones, qui consummátas virtútes ad finem vitiáre conténdunt. Verúntamen in hoc nolíte gaudére: quia spíritus ejícere, sicut et virtútes álias fácere, intérdum non est ejus mériti, qui operátur, sed invocátio nóminis Christi hoc agit.

Te Deum laudámus.

Die 16. Junii.

**S. Joannis Francisci
Regis Confessoris.**

Duplex.

*Omnia ut inter Festa pro ali-
quibus locis eadem die.*

Die 17. Junii.

**Ss. Cyriacæ et Muscæ
Virginum et Martyrum.**

Duplex.

*Omnia de Communi Virg.
Antiph. ad Magnif. et Bened.,*

**V. et R. et Oratio de pluribus
Virginibus.**

*In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente, reliquæ
vero de Communi 1. loco.*

Die 18. Junii.

**Ss. Felicis et Fortunati
Martyrum.**

Duplex.

*Omnia de Communi plur.
Mart. præter hæc propria.*

Oratio.

Adésto, quæsumus Dómine, fidélibus tuis, nec ullis mentis et córporis sinas subjacére periculis, quos beatórum Mártyrum tuórum Felicis et Fortunati munit gloriósa conféssio. Per Dóminum.

*Et fit Commem. Ss. Marci
et Marcelliani Mm.*

*In I. Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrente.*

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix et Fortunátus germáni fratres tertió sæculo a Dómini Incarnatióne Vicéntiæ orti, in urbem Aquiléjam (caput eo tẽpore provinciæ Vénetæ) domicílium suum traduxérunt, Diocletiano et Maximiano im-

peratóribus orbem univérsum moderántibus, Itáliæ præside Apollináre, Euphémio Aquiléjæ júdice, ómnibus crudelíssimis, christianóque nómini infensísimis. Aquiléjam vix ingrèssó Euphémio, et ab eódem in templo Jovis sacrificiis absolútis, legibúsque latis de veneratióne idolórum, et de severíssimis pcénis advérsus renuéntes; inter multos fuérunt præcípue apud eum deláti duo germáni fratres Felix et Fortunátus, quod Deum adorárent, et de hoc summópere gloriaréntur. Illíus jussu in ipsórum domo perquisíti, nec invénti, in vicíno saltu, quo se recéperant, præoptántes Christo vacáre inter feras, quam cum idolólatris comunicáre, et dáemones cólere, repérti sunt orántes Dóminum, et in eum spem suam omnem projiciéntes. Tunc satéllites in ipsos, more leónum in prædam, irruéntes, eos comprehendérunt, colla, manus pedésque eórum caténis constringéntes, et contuméliis afféctos duxérunt ad Euphémium. Ab

eo interrogáti de ipsórum nómine et pátria, Felix præmíssó humíliter signo crucis in fronte: Mihi, inquit, nomen Felix, fratri vero meo Fortunátus; ambo divína cleméntia, nostróque summo bono Christiáni: de pátria nostra, etsi non longe distet ab hac urbe, non est tamen, cur tibi respondeámus, cum inquirámus cœléstem. **R.** Sancti tui.

Lectio v.

Irátus Euphémíus verbis Felícis (talísque erat ambórum senténtia) jussit eos véstibus exspoliátos humi prostérni, ibíque fúnibus alligátos a nervósis homínibus atrocíssime fústibus cædi. Verum cum sancti fratres in verbéribus ípsis, divínitus accépta consolatióne, recrearéntur, et póstea fortióres eváderent, constantioresque permanerent in Christi Dómini confessiόne, nova iracúndia incensus judex, et præcípue quia Fortunátus vanam hujus mundi et cadúcam glóriam reprobáret, et extólleret veram et ætérnam in cœlis a Deo parátam credéntibus in se; in equúleo

suspēdi imperāvīt, et in eódem fáci- bus ardētibz látera eórum assári et adúri: vix autem imploráto a sanctis frátribz Archángeli Michaélis auxilió, faces exstinctæ sunt, Dominóque decantavérunt: Láqueus contritus est, et nos liberáti sumus: adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum et terram. Ad hæc excandēscens Euphémus rábie et ódio, constitútis supinis, mandávit ventrem eórum fervēti óleo perfúndi, quo ipsis verso in refrigerium, Jesu Christi ope adjuvāte, præcepit eórum dentes plum- bátis contúndi et laxári, maxillásque confringi. His ómnibus tormentórum genéribz mirabiliter erépti, Felix et Fortunátus, Arch- ángelo Michaële illis auxiliāte, Deum liberatórem ipsórum, quoad póterant, laúdi- bus extollébant, ita tamen, ut mortem pro Christo oppétere essent paráti, quóniam et ille pro ipsis crucifixus et mórtuus erat. Nec ináne votum eórum fuit: Euphémus enim memorátis porténtis, in quibus

divina virtus latére non póterat, nihilo cleméntior factus aut dóctior, imo crudélior et obstinátior, accedēte étiam consílio cujús- dam ministri sui, germánis frátribz, quod essent Románi cives, caput præcidi imperāvīt. **R.** Vérbera.

Lectio vi.

Edúcti itaque sunt ex urbe Aquiléja, et addúcti, summo circumfúsi gaúdio et lætítia, prope flumen Natisónem, ad locum, ubi sontes puniri solébant, ibique postquam in génua provolúti laudes et grátias Deo omnipotēti egérunt, tum quod ipsis válidum auxili- um in perfe- réndis cruciátibus benigne tulisset, tum quod si unus ambos genúerat venter, ambórum idem certámen, éadem supplícia, idem locus, idem martýrium, idem dies, eadémque mors; orán- tes demum, ut pari étiam coróna donarētur in cœlis, ínvicem osculáti, et Domí- nica recitáta oratióne, primo Felix, subín- de Fortunátus amputáto cápite ad Deum, quem usque ad mortem impávidi confésserant,

evolaverunt in ipso, per ipsum et cum ipso in perpétuas æternitátes victúri. Martýrio sanctórum fratrum expléto, cárnifex et satéllites abiérunt, corpóribus eórum relíctis insepúl-tis, et feris expóstitis. Verum noctu quidam Christiáni Aquilejénses accurréntes illuc, sacras reliquias línteis colligándas et aromátibus condiéndas curavérunt, et cum, illis in pio múnere occupátis, quidam Christiáni Vicentíni perveníssent, et orta esset quæstio, ad quos sacráta córpora pertinérent, ne conténtio protraherétur, metuéntes paganórum sævítiam, ita Dei nutu inter se convenérunt, ut Vicentínis daretur caput sancti Felícis et corpus sancti Fortunáti in urbem ipsórum reducén-da, in qua usque ad præ-sens honorífice cón dita in ecclésia ipsi Mártýri sancto Felíci dicáta a mónachis sancti Benedícti asservántur; Aquilejénses vero caput sancti Fortunáti et corpus sancti Felícis obtinuerunt. Per multos annos Aquiléjæ servátæ sunt hæ

reliquiæ, póstea translátæ Mathemaúcum, inde Cló-diam eo témpore, quo sedes Pontificális et capitulum canonicórum huc transláta fuérunt. Summa venerátio eisdem semper adhíbita fuit, et magna pó-puli frequentia tam incolárum quam exterórum colúntur assúpti in Patrónos principáles civitátis et totius diocécisis. Sacræ ipsórum reliquæ per várias témporum et Clódiæ vices et calamitátes non semel in summum discrímén addúctæ sunt; at non sine divína ope fuérunt semper vindicátæ, et totam urbem, diocécisim et fidéles omnes ad eos confugiéntes miráculis et munéribus innúmeris replevérunt, replent, et usque in extrémum diem replébunt.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit

Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Qui unum verbum cognóverit, multa verba cognóscit. In uno multa sunt, et in multis unum est. Probándum est igitur, quómodo unum verbum multa sint, et multa verba unum verbum sit. Nec difficile docéri, cum dixerit Apóstolus: quia ipse est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ, in quo creáta sunt ómnia in cœlestibus et in terra, sive visibilia, sive invisibilia, sive Sedes, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes; ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt. Unum est igitur Verbum, quod operátur ómnia et in ómnibus.

R. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Hoc Verbum únicum apud Patrem se diffúdit in plúrima, quia de plenítudine ejus omnes accépi-
mus. Itaque si vídeas síngula ómnium, quæ creáta sunt, in ipso, vidébis in síngulis

unum verbum esse ómni-
um, cujus pro captu nostro partícipes sumus. In me verbum est humánum, in álio verbum cœléste, verbum Angelórum plerique sunt, qui habent verbum Dominatiónum et Potestátum. Verbum est justítiæ, verbum castitátis, verbum étiam virtútis. Sic unum verbum multa sunt, et multa verba unum sunt. Nec vero árduum istud æstimári, cum legérimus, quod ómnia potest Spíritus sapiéntiæ, álii fides in eódem Spíritu, álii operátio virtútum, álii spíritus cogitatiónis, álii spíritus consilii plenióris, álii spíritus fortitúdinis, álii pietátis spíritus: et in ómnibus síngulis prout vult: ita est spíritus Prophetárum, et spíritus Apostolórum.

R. Hæc est vera.

Lect. ix. et Comm. Ss. Marci et Marcelliani Martyrum, ut in Brev.; si tamen hoc Festum alia die celebrari contigerit, Lectio ix. erit sequens.

Lectio ix.

Aspice Christum loquéntem: Hæc dicit Dóminus omnípotens: Post honórem misit me super gen-

tes, quæ deprædaverunt vos, quóniam qui tangit vos, quasi qui tangit pupillam óculi ejus. Quia ecce ego injicio manum meam super eos, qui deprædaverunt vos, et scient, quia Dóminus omnipotens misit me. Utique qui dicit: Dóminus est omnipotens: Ergo et Patris, et Fílii omnipoténtia, sed tamen Deus unus omnipotens: quia únitas potestátis est. Atque ut scias Christum esse, qui locútus est in Prophétis et in Evangélio, tamquam in prædestinátione Evangélii, per Isafam dicit: Ipse, qui loquébar, adsum: hoc est, adsum in Evangélio, qui loquébar in lege.

Te Deum laudamus.

Die 19. Junii.

S. Nazarii Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Coñ. Conf. Pont.

Oratio. Da quæsumus. **de Communi Conf. Pont.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, reliquæ vero de Communi Conf. Pont. 1. loco, cum ix. Lect. Ss. Gervasii et Protasii Mm.

Die 20. Junii.

S. Prothi Martyris.

Duplex.

Omnia de Coñ. unius Mart.

Oratio. Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui. **de Communi unius Mart.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, reliquæ vero de Comm. 2. loco, cum ix. Lect. bijuncta et Commem. S. Silverii Papæ, Mart.

Die 22. Junii.

Ss. Achatii et Soc. Mart.

Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. præter hæc propria.

Oratio. Deus, qui nos concedis. **de eodem Communi.**

Et fit Commem. S. Paulini Episc. Conf.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno,

Lectio iv.

chátius Hadriáno imperatóre adhuc idolórum cultor, vir militári disciplína instrúctus, quamvis decem millibus militum præsesset, rem tamen minus felíciter gerébat. Quare falsa idolórum ope frustra imploráta, ab Angelo admónitus

Christiánam religiómem ampléctitur; qua suscepta, statim de hóste victóriam reportávit.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Hadriánus autem cum rescivisset, Achátium ejúsque mílites, deórum cultu relicto, christiánæ religióni nómina dedísse, ira pércitus, in eum gráviter jubet animadvérti. Cápitur Christi miles, in tetérrimam custódiám conjícitur, exquisítis étiam torméntis adhibítis, ad nefáriam deórum religiómem repeténdam modis ómnibus urgétur.

R. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Sed inánis tormentórum fuit acérbitas, inánis tyránni et hóstium expectátio; generósi enim mílites non ámplius in humánis castris arma geréntes, sed in cœlésti militía pro fide Christi prælium ineúntes, mortem constantíssime óppetunt, et ad Jesu Christi æmulatiómem in crucem acti, spíneis corónis in eórum cápita impréssis, nec

non clavis in látera defíxis, ad ipsum vivéntem in cœlis Deum exclámant: Pater cœli et terræ, qui nos e densíssimis ténebris eripuísti, et divíno fídei lúmine collustrásti, áccipe ánimas nostras, quas tibi in Christo súpplícés offérimus.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Descéndens. de Comm. 2. loco, cum ix. Lect. bijuncta et Comm. S. Paulini Episc. Conf.

Die 27. Junii.

S. Ladislai Regis Hungar. Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

Deus, qui beátum Regem Ladisláum Confessórem tuum, divérsis decorásti miráculis: præsta quæsumus; ut ejús suffragántibus méritis, ab ómnibus semper muniámur advérsis, et gáudiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ladisláus, primus hujus nóminis, Hungáriæ Rex, Bela primo ex filia regis Polóniæ prognátus, cunctis áni et córporis dótibus fuit ornatíssimus, regále sólium in-vítus conscéndit: Salomónem enim præférri optábat. Cui et póstea sæpius cedere volens, a procéribus regni fuit próhibitus. Creatus in regem ómnia boni princípis officia explévit: beneficéntia in egéntes, comitáte, justítia ac liberalitáte eminébat. Præsentissimis vitæ suæ periculis, súbditos ab immáni barbarárum géntium populatióne vindicávit, fisis non una vice Cummanórum agmínibus, Dalmátiam et Croátiam regno Hungáriæ adjúnxit; volénte id soróre ipsíus, quæ rerum potiebátur, marito regnórum illórum dómino vita functo. Régias virtútes Christiánæ pietátis ópera excellébant. Posteaquam enim Dei mónitú, ad Chrýsium flúvium basilicam Dei Genitríci ere-xisset, oppidóque Varadíno

adjécto munivisset, totum se deinceps ad cultum religiónis amplificándum convertit. Episcopátus amplísimos, monastéria, téplaque magnífica constrúxit, regiáque munificéntia dotáta, ómnibus ornamentis auxit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Divinárum rerum con-templatióni rex sanctus ita déditus erat, ut intérdum in áera sublímis raperétur, nimióque circumfúsus splendóre Varadíni in templo a suis quandóque conspicerétur. Advérsus Tártaros bellum gerens, cum fugiéntes bárbari, ut milites sancti regis ab insequéndo distinérent, ingéntem pecúniæ vim dolóse sparsissent: Ladislái préci-bus, pecúnia omnis in lápidem commutári visa est. Exercítui suo victus inópia laboránti, fisis ad Deum préci-bus, cervórum et bubalórum gregem impetrávit. Fontes étiam aquæ recéntis e saxis, ad exstinguéndam suórum sitim, pari modo a Deo obtínuit. Vó-verat pius rex profecti-ó-

nem cum válidis cópiis ad Terram sanctam, a sævis-
simis Christiáni nóminis
hóstibus vindicándam: sed
sancta mors pios conátus
antevértit. Eum igitur, anno
salútis millésimo nonagé-
simo quinto, ex hac vita
sublátum, univérsa Hungá-
ria íntegro triénnio veste
pulla et squálida luxit; ludis,
chóreis, omníque músico
instruménto per id
tempus relegátis.

R. Amávit eum.

Lectio vi.

Locum sepultúráe, in ec-
clésia Varadinénsi a se
constrúcta, ipse sibi delé-
gerat: quo cum sacrum cor-
pus deveherétur, fessi la-
bóre ministri, ut somno vi-
res reficerent, substíterant.
Vectóribus igitur dormiénti-
bus, currus, in quo collo-
cátum erat sacrum pignus,
sine ullíus juménti admini-
culo, tam rápidis rotis Va-
radínium defert corpus, ut
ab excitátis vectóribus ás-
sequi nequiverit. Ipso se-
pultúráe témpore, cum qui-
dam ejus corpus foetére di-
xisset, os íntegrum torquéri
repénte sensit: sed pœni-
téntia ductus, sancti regis

opem implórans, prístinæ
sanitáti restitúitur. Multi
prætérea cæci, muti ac
morbis fatigáti, ad sepúl-
chrum sancti regis sanitá-
tem recepérunt. Quibus re-
bus permótus Cœlestínus
tértius ipsúm in Sanctó-
rum númerum adscrípsit.

R. Iste homo.

**In III. Nocturno Homilia
S. Gregorii Papæ in Evang.
Sint lumbi vestri. de Com-
muni Conf. non Pont.**

Die 29. Junii.

Commemoratio

**Omn. Ss. Apostolorum
in Festo Ss. Apostolorum
Petri et Pauli.**

In I. Vesperis.

Ant. Tradent enim vos
in concíliis, et in synagógis
suis flagellábunt vos, et
ante reges et præsides du-
cémini propter me in testi-
mónium illis et géntibus.

V. Annuntiavérunt ópera
Dei. **R.** Et facta ejus intel-
lexérunt.

Ad Laudes.

Ant. Vos, qui reliquistis
ómnia, et secúti estis me,
céntuplum accipiétis, et vi-
tam ætérnam possidébitis.

℣. In omnem terram exiit sonus eorum. **℞.** Et in fines orbis terræ verba eorum.

In II. Vesperis.

Antiph. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antiquo serpente, et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

℣. Constitues eos príncipes super omnem terram. **℞.** Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beatorum Apostolorum, quorum hódie Commemoriatióem cólimus, veneránda solénnitas, et devotióem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Die 3. Julii.

S. Nicetæ Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter hæc propria.

Oratio. Exaúdi. de eodem Communi.

In Hymn. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Nicéas, seu Nicéas episcopus civitatis Romatiánæ, quo nómine Aquiléjam, aut non longe díssitum Portum Romatinum significári putant; idem ille perhibétur esse Aquilejénsis Nicéta, ad quem sancti Leónis Magni exstat epístola. Hic cum episcopátum cepisset, postquam Hunni Attila duce eam regiónem vastáverant, vix statu rerum ad melióra convérso nonnulli cives a bárbaris in captivitátem abducti, líberi ad pátriam remeárun, illico deprehéndit ex occasiõe hostílis incúrsus plura gregi suo illáta fuisse vúlnera, quæ magnam curatiónis difficultátem videbántur afférre. Aliórum enim, qui interépti putabántur, mulieres novis erant conjúgiis irretitæ; álii immolátis cibis asserebántur esse pollúti; áliis iteráto, vel semel quidem, sed ab hæréticis fúerat baptísma collátum. Itaque hæc ómnia per Adeódatum Románæ ecclésiæ diáconum ad sanctum Leónem

Magnum rétulit, ut auctori-
tate nutúque ejus quid fa-
cto opus esset docerétur:
qua in re et exímia erga
pópulum suum caritátis, et
matúri judícii, et débíti in
primam Sedem obséquii
præclárum exhibuit argu-
méntum.

R. Invéni David.

Lectio v.

Ad singulas solliciti præ-
sulis consultatiónes re-
spóndit sanctus Póntifex
peculiári epístola Nicétæ
Aquilejénsi inscripta, quam
et ad omnes Fratres et com-
provinciáles episcopos ejus
per ipsum vóluit pervénire.
Ac de féminis quidem, quæ
áliis núpserant viris, legiti-
márum fœdera nuptiárum
redintegránda constituit, et
idolóthytis usos pœnitentiæ
satisfactiône purgári; quæ
tamen non tam témporis
longitúdine, quam cordis
esset compunctiône pen-
sánda. Eos autem, qui ad
iterándum baptísma vel
metu coácti, vel errore tra-
ducti fúerant, per pœnitén-
tiæ ítidem remédiu, há-
bita moderatióne, et judi-
cio Epíscopi, in communió-

nis vóluit recipere unitá-
tem: ac demum vel semel
tantum, sed ab hæréticis
baptizátos sola invocatióne
Sancti Spíritus per imposi-
tiónem mánuum státuit con-
firmándos. Nicétas itaque
hac instrúctus ex véteri
more a Romána Sede do-
ctrína, pro suo, quo exár-
serat, instaurándæ disci-
plínæ stúdio, nec non et pro
ea, qua erat afféctus, erga
Cáthedram Petri reverén-
tia, ad præteritórum erró-
rum máculas abstergédas,
quas bélica clades intúle-
rat, totus incubuisse mérito
créditur, ut ecclésiæ suæ fá-
ciem ad pristínæ observán-
tiæ dignitátem restitúeret.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio vi.

Quæ vero magis magisque
illius vigilántiam in cura
commissi sibi gregis ostén-
dunt, ac simul ipsíus cum
Evangélicæ prædicatiónis
laude doctrinam commén-
dant, ea sunt ingénii monu-
ménta, quæ, Gennádio Mas-
siliénsi et Honório Augu-
stodunénsi téstibus, nítido
ac símplici sermóne ex-
aráta reliquit: quorum ta-

men vix unum aut áterum non intériit. Edíderat autem competéntibus ad baptismum instructiónis libélos, jam tum plúrimi factos, et áliis hujúsmodi præstantiórum Patrum lucubratióibus sociátos, in quibus et de competéntium ratióne, qui ad baptísimi grátiam cúpiunt pervenire, et de gentilitátis erróribus, et de fide únice Majestátis, et contra Genethliologiam, et de Sýmboło, et de Agni Paschális víctima disserébat. Libéllum însuper ad lapsam virginem cóndidit, qui pene ómnibus lapsis emendatiónis incentívum ab iisdem scriptóribus vocátur. Has inter pastorális officii sollicitúduines cum trigínta círciter annos Aquilejensem episcopátum administrásset, doctrína sanctisque móribus clarus ad Pastórum Príncipem evolávit anno quadringentésimo octogésimo quinto.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Communi 2. loco.

Die 4. Julii.

S. Udalrici Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter hæc propria.

Oratio. Exaúdi. de Comm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Udalricus nóbili Germanórum genere ortus, a puerítia in monastério sancti Galli líteris egrégie bonisque móribus informátus, ita se in ecclesiásticis et civilibus occupationibus indústrium præbuit, ut cum céteros omnes, tum vero Adalberónem episcopum Augustánem in sui admiratiónem tradúxerit. Romam deínde religiónis causa se cónferens, ibíque aliquámdiu commorátus, ita exémplo doctrínæ et pietátis elúxit, ut a Martíno Pontífice sit in demórtui Adalberónis locum designátus, quod vir sanctus simul atque rescívit, ne suscípere tantum onus cogerétur, clam ex Urbe profúgit.

R. Invéni David.

Lectio v.

Elápso quíndecim annórum spátio, cum Hilcáneus Adalberónis succésor e vita migrásset, summo ómnium consénsu, et incredíbili cleri populíque stúdio Udalrícus licet invítus ecclésiæ Augustánæ præfíctur. Eam vero tantæ caritátis et prudéntiæ laude administrávit, ut nihil unquam omíserit, quod vel ad Christi fidem cívium ánimis inseréndam, vel ad excitándum veræ pietátis stúdi-um spectáre viderétur.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio vi.

Vidísses in eo sacram eruditiónis divínæ lucem, castitátis florem, frugalitátis et abstinentiæ stúdi-um, summam dénique in sacris vigíliis, piisque lectiónibus et precatiόνibus assiduitátem. His ille præsídiis instrúctus, Othónem Cæsarem et Ludólfum ejus filium, gravíssimis inter se dissidéntes ódiis, reconciliávit: gentem bárbaram in Augustánæ urbis móenia irruéntem oratiόνis vi propulsávit. Othónem máximis bellórum difficultátibus la-

borántem victóriæ prædicti-óne recreávit. Cumque annos quinquagínta episcopátum sanctíssime rexisset, miraculórum laude clarus in cælum evolávit. Hujus reliquiæ Augústæ Vindelicórum religióse servántur.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Vigiláte. de eodem Communi 2. loco.

Die 9. Julii.

S. Vigilií Episc. Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter séquentia.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti Vigilií Mátyris tui atque Pontíficis sángine consecrásti: da quæsumus; ut ejus méritis ab ómnibus muniámur advérsis, et ætérnæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vigilius génere Romanus, civitáte Tridentinus, cum Athénis liberálibus lítteris óperam dedisset, Tridéntum

venit annos natus viginti, ubi haud ita multo post invitus defuncto Episcopo suffectus fuit. Quo munere suscepto, primum civitatem, deinde pagos erroribus, qui tum late vigebant, liberavit. Nec intra diocesis suae limites potuit se continere. Nam cum in agro quoque Brixiensi et Veronensi profanus daemonum cultus retineretur, illuc vir sanctus, annuentibus episcopis illis, accessit, et indignis persuasit, sancto Spiritu cooperante, ut nefandos ritus abjicerent.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Ad suos reversus secum duxit Sisinium, Martirium et Alexandrum, viros sanctitate et doctrina conspicuos, qui ab eo facti adiutores pastoralis sollicitudinis, vallis Ananiae populos ad Christi fidem convertérunt. Unus supererat locus rupibus hinc inde perruptis circumseptus in valle Randena, ad quem non facile patebat accessus. Sed sanctus episcopus, ut ne hanc quoque partem negligeret, eo se

conferre non dubitavit: cumque simulacrum Saturni ibi conspexisset, quod incolae prisca superstitione imbuti frequenter venerabantur, plenus Spiritu sancto idolum percussit, et minutatim confractum projecit in profluentem. Mox ipse, marmorea statuæ basi conscensa, fidenter coram circumfuso populo verbi Dei prædicationem est aggressus.

R. Desiderium animæ.

Lectio vi.

Sed pagani illi ira inflammati agmine facto in sanctum virum tum gladios, tum lapides convertunt, ita ut iis capitis effracta compage, et cerebro dejecto, inter crepitantes saxorum ictus obierit. Verum antea ad cælos attollens oculos, et vultum sanguine undique conspersum, non solum gratias Deo egit, sed suis valedixit, tamquam qui ab exsilio ad patriam evolaret. Factum id est sexto Kalendas Julii Stilicone consule sub annum æræ Christianæ quadringentesimum. Cujus sanctum corpus magna populi

frequentia Tridéntum delátum, et honorífice in básílica ad ejus honórem erécta cónditum est.

R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homilia in Evang. Si quis vult. de eodem Communi 2. loco.

Die 11. Julii.

S. Pii I. Papæ, Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter hæc propria.

Oratio. Infirmítatem. de eodem Communi.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Pius hujus nóminis primus, Rufini filius, Hermétis frater, pátria Aquilejensis, ex presbýtero sanctæ Románæ ecclésiæ Summus Póntifex creátus est, sedítque Antónino Pio et Marco Aurélio imperatóribus augústis. Quinque ordinatióibus, mense Decémbri, episcopos duódecim, octódecim presbýteros creávit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Exstant nonnulla ab eo præcláre institúta, præsertim ut Resurréctio Dómini nónnisi die Domínico celebrarétur; quod póstea ab ejus successóribus Románis Pontíficibus confirmátum est; quibus id máxime curæ fuit, ut totíus Ecclésiæ episcopi in pascháli celebritáte uníformes essent. **R.** Desidérium.

Lectio vi.

Pudéntis domum in ecclésiám mutávit, eámque ob præstantíam supra céteros Títulos, útpote Románi Pontíficis mansiónem, Título Pastóris dicávit, in eáque sápius rem sacram fecit, et multos ad fidem convérsos, et sacro fonte purgátos, in fidélium número adscrípsit. Dum vero pii Pastóris munus obíret, fuso pro suis óvibus et summo Pastóre Christo sángine, martýrio coronátus est, quínto Idus Júlii, ac sepúltus in Vaticáno.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Si quis venit. de eodem Communi 1. loco.

Eadem die.

Pro Vigilia

Ss. Hermagoræ et Fortunati Martyrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ix. Cap. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iste locus evangelicus, fratres, ubi se dicit Dominus vitem, et discipulos suos palmites, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesie, nosque membra ejus, mediator Dei et hominum homo Christus Jesus. Unius quippe nature sunt vitis et palmites. Propter quod cum esset Deus, cujus nature non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus et nos homines palmites esse possemus.

Te Deum laudamus.

In Laud. fit Comm. ejusdem Vig. Ant. et V. de Feria occurrente ut in Psalterio.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, da nobis sanctorum Martyrum tuorum Hermagoræ et Fortunati precibus adjuvari, ut quorum festa prevenimus, eorum auxilium capiamus. Per Dominum.

Die 12. Julii.

Ss. Hermagoræ Episc. et Fortunati Diaconi Mm. Dioc. Labacensis Patron.

Duplex 1. cl. cum Oct.

Omnia de Communi plur. Mart. præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

Deus, qui nos hodierna die beatorum Martyrum tuorum Hermagoræ et Fortunati multiplici facis celebritate gaudere: tribue quæsumus; eorum nos semper piis defensionibus muniri, et orationibus adjuvari. Per Dominum.

Lectiones I. Noct. Fratres: Debitores. de eodem Comm.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hermagoras, natione Germanus, civis Aquilejensis, beati Marci Evangelistæ, qui pri-

mus in eadem Ecclesia Evangelium prædicavit, discipulus, cum eò Romam petiit, ubi a beato Petro Apostolorum Príncipe baculo pastorali insignitus fuit. Aquilèjam inde repetens, dum creditæ sibi ecclesiæ excolendæ invigilat, apud Sebástum præsidem accusatur, quod Christum júgiter prædicans deorum cultum everteret. Quamobrem diutissime cæsus, cum intérea Christo grátias ágeret, ac præsidis deridèret sævítiam, jubétur in equúleo suspèndi, et únguibus pectus dilaniári. Inde admótis pèctori láminis candéntibus, atque accénsis lampádibus ad látera applicátis, quo dirióra experiebátur supplicia, eo dulcióres Christi laudes fortíssimus martyr efferébat.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Eo spectáculo commóta civitáte, Sebástus furórem pópuli timens, subtráctum tortóribus Hermágoram cárceri tetro emáncipat. Nox erat, cum eo loco ingens de cœlo effúlsit lumen, atque persuávis

odor replévit cárcerem. Quibus prodigiis excitátus Pontíanus, cárceris custos, ac illustrátus ea cœlesti luce, antíquam superstitionis caliginem discutiénte, ad pedes sanctíssimi Præsulis provolútus, initiári póstulat Christiánis mystériis: cujus exémplo excitáta civium multitúdo, ad Hermágoram certátim cónfluit, ac crucifíxi Dei glóriam cœlesti spírítu prædicántem atténdit, ejúsque religiónem veram esse, atque únicam in cœlum viam edócta, Christiáno gregi per lavácrum regeneratiónis adjúngitur, incredíbili cum gaúdio sancti pastóris. Fuit ex eo número Gregórius patrítius Aquilejénsis, cujus filium, a triénno energúmenum, jubénte Hermágora, dæmon dimísit, perspiciéntibus cunctis; atque e cárcere egréssus, Gregório, universáque illius familia própriis in ædibus baptizáta, in cárcerem ultro revértitur, quem ob crebra miracula Dei sacrárium reddíderat, ac sibi inter loci illius angústias et squalórem, tamquam in cœlo æ-

térnis cum Christo deliciis
frui videbátur.

R. Vérbera carníficum.

Lectio vi.

Cum itaque advérterent
presbýteri et cléríci,
Hermágoram amóre Chri-
sti Dómini ita succénsum,
ut nihil magis, quam mar-
týrium exoptáret: rogá-
bant, quid factúri essent eo
sublátó: et respónsum acce-
pérunt, quod Fortunátum,
suum archidiáconum, in
episcopum elígerent, qui
sacris undis matrónam ví-
duam, Alexándriam nómi-
ne, ablúerat, quæ in cárce-
re, præfécto annuente ad-
missa, ad pedes Hermágo-
ræ lumen oculórum jam
recéperat. Quibus ad Se-
bástum delátis, Fortuná-
tum quoque in eúndem cár-
cerem detrúdi jubet, ubi
tam multa per ambos ede-
bántur índies mirácula, ut
semper magis sibi métuens
Sebástus multitudinem pó-
puli, quæ Christo adhése-
rat, spiculatórem de nocte
immiserit, qui Christi ath-
létis cervíces abscínderet.
Quo perácto cadáverá et
anguis, a Pontióno clam
collécta, et a pia muliere

Alexándria Gregório adju-
tóre aromátibus delibúta,
in agro suo juxta urbis
móenia perhonorífice cón-
dita sunt. Passi sunt sub
Neróne cæsare, quarto Idus
Júlii.

R. Tamquam aurum.

**In III. Nocturno Homilia
in Evang. Cum audieritis. de
eodem Communi 1. loco.**

Die 15. Julii.

Divisionis Apostolo-
rum.

Duplex majus.

**Omnia ut in Comm. Apo-
stolorum, præter hæc propria.**

Oratio.

Deus, qui hodiérna die in
omnem terram tuórum
verba Apostolórum ad gén-
tium vocatiónem exíre feci-
sti: da nobis, quæsumus, et
fide et ópere eórum ser-
váre vestigia, quorum do-
ctrínis sanctæ Ecclésiæ cón-
stitit orígo. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 10. v. 4.

Inis legis Christus ad
justítiam omni cre-
dénti: Móyses enim

scripsit: quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea: quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Nec dixeris in corde tuo: quis ascéndet in cœlum? id est Christum dedúcere; aut quis descéndet in abyssum? hoc est Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo: hoc est verbum fidei quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Christum Jesum, et in corde tuo credideris, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distíctio Judæi et Græci; nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

R. Ecce ego mitto.

Lectio ii.

Quómodo ergo invocábunt, in quem non cre-

didérunt? aut quómodo crederent ei, quem non audiérunt? quómodo autem audiéndi sine prædicánte? quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit: Invéntus sum a non quæréntibus me: palam apparui ijs, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem.

R. Tóllite jugum.

Lectio iii. Cap. 11.

Dico ergo: Numquid Deus répulit pópulum suum? Absit. Nam et ego Iraëlíta sum ex sémine Abraham, de tribu Bénjamin. Non répulit Deus plebem suam, quam præscívit. An nescítis in Elía quid dicit Scriptúra: quemádmódu in-terpéllat Deum advérsus Israël? Dómine, Prophé-
tas tuos occidérunt, altária tua suffodérunt; et ego re-
lictus sum solus, et quæ-
runt ánimam meam. Sed
quid dicit illi divínium re-
spónsum? Relíqui mihi se-
ptem millia virórum, qui
non curvavérunt génua
ante Baal. Sic ergo et in
hoc témpore, reliquiæ se-
cúndum electiónem grátiae
salvæ factæ sunt: si autem
grátia jam non ex opéri-
bus, alióquin grátia jam
non est grátia. Quid ergo?
quod quærébat Israël, hoc
non est consecúsus? eléctio
autem consecúta est, céteri
vero excæcati sunt, sicut
scriptum est: Dedit illis
Deus spíritum compun-
ctiónis.

R. Dum stetérítis.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

In Encom. Ss. 12 Apostol.

Lectio iv.

Duódecim elécti sunt
athlétæ, et nullus
eórum mansit non
coronátus: una enim grá-
tia erat ómnibus sócia cer-
táminis, et cum eis concur-
rébat et uniuscujúsque vi-
ctóriam reddébat magis
probátam. Sed o beátum
et præclárum vestrum, o
Apóstoli, cætum, quod
ómnibus facti estis ómnia
Dei grátia, non arúndine,
sed sermóne greges hómi-
num períte capiéntes. Vos
enim estis immóbiles colú-
mnæ rectæ fidei, petræ Ec-
clésiæ, Regni scepra, et hu-
jus máximi gregis vígiles
defensóres, morbis huma-
nitátis gratúti médici, et
nostræ ad Deum pœnitén-
tiæ susceptóres misericór-
des.

R. Vidi conjúctos.

Lectio v.

Cum enim essétis velut
animátæ quædam incú-
des, dum verberarémini,
eos, qui verberábant, fabri-

cáti estis ad agnitióem. Hinc Petrus Romam áccipit in disciplinam, Paulus illinc mundo annúntiat Evangélium, Andréas córrigit Græciæ sapiéntiam, Simon bárbaros Deum docet, Thomas baptísmate deáibat Æthiopes, Jacóbi cáthedram honórat Judæa. Marci thronum, quæ est ad Nilum, compléctitur Alexandría. Lucas et Matthæus scribunt Evangélia. Joánnes qui vel post finem adhuc tractat theologiám, tamquam vivus, curat Ephesum. Bartholomæus érudit Lycáones ad temperántiam, Philíppus fáciens miracula servat Hierápolim.

R. Beáti estis.

Lectio vi.

Non cessant omnes ómnibus ubique benefácere. Púlvorem immortálem reliquérunť in sepúlchris, nunc quidem pii cultóres, paulo post autem sedéntes mundi Júdices. Cum huic appropinquásset claudus, revérsus est sanus, et intégris pédibus. Cum in illum incidísset paralýticus, jussus est ferre grabátum. Alius vocábat mórtuos, illi vero

ei statim obtemperárunť. Altérius autem umbra sola fugábat mórtuos, altérius invocatióem exhorrébant dæmones, et illórum sudária stillábant medicínam. Erant enim discípuli illius, cujus fímbría furto surrepta, contáctu ejus, quæ sánguinis laborábat profúvio, exsiccávit rubrum mare sánguinis.

R. Isti sunt.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Comment. in Luc. lib. 7.

Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Contrária sunt ista sibi animántia, et ália ab áliis devorántur; sed bonus Pastor lupos gregi suo timére non novit, ideóque isti discípuli non in prædam, sed ad grátiam diríguntur. Sollicitúdo enim boni pastóris éfficit, ut lupi

in agnos audere nihil possint. Mittit ergo agnos inter lupos, ut compleretur illud: Tunc lupi et agni simul pascuntur. Nolite portare sacculum: quid sit, sacculum non esse portandum, alibi Dominus evidenter expressit: scripsit enim Matthaeus, quoniam ipse dixit ad discipulos: Nolite possidere aurum, neque argentum. Si prohibemur aurum possidere: quid eripere? quid auferre? Si, quod habes, donare praecipis, quemadmodum congeris? Qui praedicas, non furandum, furaris? Qui dicis, non moechandum, moecharis? Qui exsecraris idola, sacrilegium facis?

R. Isti sunt, qui.

Lectio viii.

Non peram, non calceamenta. Quod si quem movet, qua ratione in Aegypto calceati jubentur edere agnum, Apostoli autem sine calceamentis ad praedicandum Evangelium dirigantur, is considerare debet, quia in Aegypto positus debet adhuc morsus cavere serpentis. Multa

enim venena in Aegypto, et qui in typo Pascha celebrat, patere potest vulneri, qui autem minister est veritatis, evitat venena, non trepidat. Dominus enim ait: Ecce dedi vobis potestatem calcandi super serpentes et scorpiones, et supra omnes virtutes inimici, et nihil vobis nocabit. Non virgas in manu jubentur tollere Apostoli; sic enim Matthaeus scribendum putavit. Quid est virga, nisi praeferaenda potestatis insigne, et ulciscendi instrumentum doloris? Ergo humilis Domini (in humilitate enim iudicium ejus sublimatum est) humilis, inquam, Domini praecceptum, discipuli ejus humilitatis officia exsequuntur. Eos enim misit ad seminandam fidem, qui non cogerent, sed docerent, nec vim potestatis exercerent, sed doctrinam humilitatis attollerent.

R. Isti sunt viri.

Lectio ix.

Et neminem salutaveritis in via. Fortasse quibusdam hoc durum et superbum, nec mansueti et

húmilis Dómini præcepto convenire videátur, quod ille, qui étiam accubitiónis loco præcipit esse cedéndum, hoc loco mandat discipulis: néminem salutavéritis in via; cum iste commúnis sit usus grátiae. Gentiles quoque cum Christiánis habent hujúsmodi officiórum commércia. Quómodo Dóminus hunc usum humanitátis avéllit? Sed considera, hoc non esse solum: Néminem salutavéritis; sed non frustra adhibítum: In via; ubi non salutatiónis officium auféretur, sed obstáculum impediéndæ devotiónis aboléatur, ut quando divína mandántur paulisper sequestréntur humana.

Te Deum laudámus.

Die 19. Julii.

In Octava

Ss. Hermagoræ et Fortunati **Martyrum.**

Duplex.

Omnia dicantur ut in illorum Festo, præter ea, quæ hic adnotantur.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Fulgéntii Episcopi.

Lectio iv. Cap. 10.

Deléctat vidére campos ségetum aúreis maturátis cálamis aristárum; delectabilius libet attendere campos Ecclésiæ Mártyrum micántes, plantátos de uno cruóre per Agni sánguinem innocentem. Ségetes étenim sunt passiones Mártyrum, juxta cursus aquárum, rigátí fón-tibus lacrimárum. Nam sic modo beátus David Mártyrum purpuráta gérmína et ante messóres gaudiórum tamquam manceps se-cánti messória cíthara decantábat: Qui séminant, inquit, in lácrimis, in gaúdio metent. Ubi séminant in lácrimis, nisi juxta árborem crucis, ubi est fons próximus Salvatóris?

R. Sancti tui, Dómine.

Lectio v.

Inde de látere ejus ságuinis guttæ stillárun-t, et plúvia cruóris et aquæ semináta est tolerántia Confessórum. De ipso ligno vi-réntis crucis juxta fontem

sanguinis plantata virginitas floruit castitatis: inde plantata Martyrum tolerantia coepit seminis sui germina colligere purpurata. Nam unde Martyres tolerant, nisi per Dominicam crucem? Unde Martyres, in quorum cordibus lex Dei est, maledictiones non timent hominum, nisi quia Christus Dominus pertulit patienter improperia Judaeorum? Iste ergo seminatio sanguinis Christi fecit semina Martyrum pullulare in campo Matris Ecclesiae, ut dicit David: Qui seminant in lacrimis, in gaudio metent: euntes ibant et flebant.

R. Verbera carnificum.

Lectio vi.

Sic perrexerunt: quomodo revertuntur? Non flentes, sed gaudentes: non adhuc seminantes sed manipulos suos laeta cervice portantes. O germina, quae non urit flamma! quia juxta flumen sunt vitreum in Jerusalem, et perpetuo virescunt flore immortalitatis vitae aeternae. Nesciunt marcescere, quia non timuerunt pro justitia flammis ardere:

quia Agnus deducet eos ad vitae fontes aquarum, et delabit omnem lacrimam ab oculis eorum, et florabunt sicut lilium in medio Angelorum.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audieritis praelia et seditioes, nolite terreri: oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 14. lib. 50. Homil.

Dominus noster Jesus Christus testibus, id est, Martyribus suis, pro humana fragilitate sollicitis, ne forte eum confitendo atque moriendo perirent, magnam securitatem dedit, dicens: Capillus de capite vestro non peribit. Times ergo, ne pereas, cujus capillus non peribit? Si sic custodiuntur superflua tua, in quanta securitate est anima tua? Non

perit capillus, qui cum ton-
détur, non sentis, et perit
ánima, per quam sentis?
Sane multa dura eos pas-
súros prædixit, ut prædi-
céndó fáceret paratióres,
diceréntque illi: Parátum
cor meum.

R. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Quid est: Parátum cor
meum, nisi paráta vo-
lúntas mea? Parátam ergo
habent Mártyres voluntá-
tem in martýrio, sed præ-
parátur volúntas a Dómino.
Illis autem, in malis duris
atque ásperis futúris, com-
mémorans adjécit: In pa-
tiéntia vestra possidébitis
ánimas vestras. In vestra
patiéntia, inquit; non enim
esset patiéntia tua, si non
ibi esset et volúntas tua.
In vestra patiéntia, sed
unde vestra? Nostrum est,
quod a nobis habétur, no-
strum est, et quod nobis
donátur.

R. Sancti mei.

Lectio ix.

Quómodo enim áliquid
donas, nisi ut ejus sit,
cui donas? Apérta est enim
illa conféssio: Nonne Deo

subjiciétur ánima mea? ab
ipso enim est patiéntia mea.
Dicit nobis ipse: In vestra
patiéntia; dicámus illi et
nos: Patiéntia mea ab ipso
est. Tuum fecit donádo,
noli ingrátus esse tibi assi-
gnádo. Nonne in oratióne
Domínica dicimus, et no-
strum esse, quod a Deo
est? Quotídie dicimus: Pa-
nem nostrum quotidiánum.
Jam dixísti, nostrum; et
dicis, da nobis; ecce, no-
strum, ecce, da nobis! Illo
dante, fit nostrum.

Te Deum laudámus.

Die 24. Julii.

S. Christinæ Virg. et Mart.

Duplex.

**Omnia de Communi Virg.
et Mart. præter hæc propria.**

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui infirma muni-
di éligis, ut fórtia quæque
confúndas: concéde propi-
tius, ut qui beátæ Christi-
næ Vírginis et Mártyris
tuæ solémnia cólimus, ejus
apud te patrocínia sentiá-
mus. Per Dóminum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Christína, nóbilis Virgo, Tyri in Hetrúria apud lacum Vulsinum éthnicis paréntibus nata, a téneris annis Christiánam fidem suscepit. Ad Dómini sui amórem, falsorúmque deórum ódium ádeo exársit, ut annum agens undécimum, idóla aúrea atque argétea, quæ Urbánus pater domi colébat, comminúerit, frágminaque paupéribus erogáverit. Qua re commótus Urbánus, qui et præses erat, filiæ constántiam, ut ad superstitiónem suam illam pertráheret, primo blanditiis et précibus aggréssus est. Mox cum id frustra foret, ad suum tribúnal addúci, atque álapis primum pércuti, deínde verbéribus cædi, postrémo ferro et caténis onústam in tetrum cárcerem detrúdi jussit. A quo rursus ad torménta evocáta, in equúleo acerbíssime contorquétur. Tum úngulis et scorpiónibus ádeo crudéliter laceráta est, ut concísæ in frusta

carnes ad terram dilaberéntur.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

His torméntis nihil proficiens immánis pater rotam parári jubet, eíque alligátum Vírginis corpus subjécto igne torréri. Sed cum flamma, coórto vento, in multitudínem paganórum, quæ circumdéderat, agerétur, eorúmque plúrimos mirábiliter consumpsisset, Christína in cárcerem rursus conjícitur, ibique ab Angelo visitáta, prístinæ sanitáti restitúitur. Urbánus vero inhumánus ob hæc mirácula ad cædem sæviens, ut filia ingénti prægraváta saxo in lacum mergerétur imperávit. In eum cum fuisset demérsa, ab Angelo, cui Vírginis custódiám demandáverat Deus, ex aquárum profúndo mirábiliter edúcta est. Cumque nova torménta et atrocíora ad filiæ constántiam labefactándam ímpius pater meditarétur, repentiná morte corréptus, vivéndi finem et sæviéndi fecit.

R. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Urbáno præsidí mórtuo succéssit Dion, qui multis íterum exquisítis tormentis Vírginem aggréssus, in crates férreas subjécto igne candéntes, atque óleo, pice et resína liquátis plenas eam immísit, diúque infántis vitam morári fecit. In eo supplicio illæsa caput abráditur, quod in capíllis malefícia latére præses putáret, cujus jussu ad simulácrum Apóllinis, ut illi thus offérret, pertrácta est. Quod tamen, Christína oránte, súbito cóncidens in cineres est redáctum. Hoc miraculo tria círciter hóminum míllia ad Christi fidem convérta sunt, præsesque horróre corréptus exspirávit. Hujus succéssor Juliánus in fornácem ardéntem illam conjécit, ubi quinque diébus, parénte flamma, permánsit. Tandem post superátos malefícórum serpéntes, post abscíssam linguam, sagittásque toto córpore infxas, Diocletiano imperatóre, martýrii cursum gloriosíssime confécit, ac de tribus tyránnis úndecim an-

nórum adolescéntula felicíssime triumphávit.

R. Afferéntur regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. **de Communi 1. loco, cum ix. Lectione et Commem. Vig. S. Jacobi Apostoli.**

Die 27. Julii.

S. Pantaleonis Martyris.

Duplex.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die præter sequentes Lectiones.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

Confitebor tibi, Dómine Rex, et colaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone: a láqueo linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu adstántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitudínem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quærén-

tium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a presúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendáccii, a rege íniquo, et a lingua ínjusta.

R. Iste Sanctus.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sáculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluente deprecátus sum.

R. Justus germinábit.

Lectio iii.

Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in tém-

pore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditiónem, et eripuísti me de témpore íniquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

R. Iste cognóvit.

Die 11. Augusti.

S. Christophori Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter hæc propria.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui Christophori natalítiis gloriámur, nec minis ínjuste persecuéntium, nec ullis perturbémur advérsis. Per Dñm.

Deinde fit Commem. Ss. Tiburtii et Susannæ Martyrum, ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo S. Petri Chrysólogi.

Lectio iv. Serm. 129.

Quóniam hódie Deo in natáli sancti Christophori Mártyris

convénimus, in quo miro certamine de diabolo triumphavit, et quia nobis virtutum suarum gloriosum reliquit exemplum, ideo exsultare nos convenit, et lætari. Natalem ergo Sanctorum cum auditis, carissimi, nolite putare illum dici, quo nascuntur in terram de carne, sed de terra in cœlum, de labore ad requiem, de tentationibus ad quietem, de cruciatibus ad delicias non fluxas, sed fortes, et stables, et æternas, de mundanis risibus ad coronam et gloriam. Tales natales digne Martyrum celebrantur.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Cum ergo hujusmodi festivitas agitur, noli existimare, carissime, quod in solis prandis et profusionibus epulis natales Martyrum celebrantur, sed imitandum tibi proponitur, quod in memoria Martyris celebras. Aspice ergo, carissime, alacritatem populi circumstantis: in hac enim die aliquando turba astitit impiorum, cum sanctus

Christophorus jussu tyranni feriretur: turbæ erant malorum exspectantium chori: nunc multitudo fidelium ad collatum devota confluit: tunc turba sævientium, nunc exsultantium: tunc desperatorum, nunc sperantium.

R. Desiderium animæ.

Lectio vi.

Idcirco ergo natales Martyrum annua lætitia celebrantur, ut quod semel actum est, per omne ævum in memoria maneat devotorum. Gesta res est, carissime, ne te dices ignorare: celebrantur annua, nec dicas: Oblitus sum. Ad hæc ergo imitanda vos animæ, carissimi: hanc magnanimitatis gratiam concipite: hoc petite dari vobis, quod ille meruit adipisci.

R. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Si quis vult post me venire. de Communi 2. loco, cum ix. Lect. et Comm. Ss. Tiburtii et Susannæ Mart. ut in Brev., sed prius Octava S. Laurentii.

Die 13. Augusti.

S. Emygdii Episc. Mart.

Duplex.

In I. Vesperis.

Capit. de Laud. 52*.

Hymnus.

Aúdiat miras óriens ca-
dénsque
Sol tuas laudes celebrésque
palmas,
Præsul Emýgdi, cólumen,
tuáque
Glória gentis.

O jubar cœli rádiis de-
córúm,
O potens signis, meritisque
felix,
Quem Deus gestis adhibére
suévit
Grándibus olim.

Ethnico primum génitus
parénte,
Illico nomen súperis dedi-
sti,
Pátriis spretis ópibus, be-
áta
Regna requírens.

Miles hinc scriptus Tría-
dis supérnæ
Italís infers sacra bella
plagis,
Instruis verbo, tribuísque
mira
Dona salútis.

Victor, et dives spóliis,
deórúm
Templa subvértis, simulá-
cra et aras,
Mox feras gentes numerósa
reddis
Agmina Christo.

Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui super cœli sólio corú-
scans,
Tótius mundi sériem gu-
bérnat
Trinus et unus. Amen.

Ÿ. Terra trémuit et quié-
vit. **R.** Dum pro nobis de-
precarétur Emýgdus.

Ad Magnif. Ant. Emýg-
dius spíritu oris sui idoló-
rum cultum et templa sub-
vértit: quos in Christo gé-
nuit filios, illos fidéliter a
ruínis terræmótus servávit.

Oratio. Deus qui. **ut ad**
Laudes. 53*.

Et fit Commem. S. Claræ,
Oct. S. Laurentii ac Ss. Hip-
polyti et Cassiani Mm. **ut in**
Brev. Rom.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mártyrum
Dóminum * Veníte adoré-
mus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Imperas saxo, látitans re-
pente,
Lympha consúrgit, flúitans
salúbri

Fonte baptísmi, populós-
que lustras

Flúmine sacro.

Péctoris duros sílices re-
pelle,
Sáxeum cordis túmidi ri-
gorem

Cóntere, ut sordes lacri-
mósa manans

Abluat unda.

Non times sævi rábiem
tyránni,
Sángxine effúso, generóse
Martyr:

Quin tibi abscíssum caput
usque ad aras
Mórtuus effers.

Nunc triumphátor super
astra regnans,
Sémitam nobis aditúmque
monstra:

Súplices ductor génitos
supérnis
Sédibus infer.

Annuat cælo Pater atque
Natus,
Annuat, compar utriúsque
virtus,

Spirítus votis, Deus unus
omni

Témporis ævo. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Circuívit terram, et
perambulávit eam, ut no-
tam fáceret in pópulis gló-
riam Dei.

**Psalmi trium Nocturnorum
de Communi unius Mart.**

Ant. Virtúte magna red-
débat testimónium summi
Dei et Jesu Christi Dómini
nostri.

Ant. Confúsi sunt, qui
adorábant sculptíliá, et qui
gloriabántur in simulácris
suis.

Ps. Glória et honóre co-
ronásti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i.

Cap. 5.

Ne sequáris in forti-
túdine tua concupi-
scéntiam cordis tui:
et ne díxeris: Quómodo pó-
túi? aut quis me subjíciet
propter facta mea? Deus
enim vídicans vindicábit.
Ne díxeris: Peccávi, et quid
mihi áccidit triste? Altíssi-
mus enim est pátiens réd-
ditor. De propitiáto pec-
cáto noli esse sine metu,
neque adjícias peccátum

super peccatum. Et ne dicas: Misericordia Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserabitur. Misericordia enim et ira ab illo cito proximant, et in peccatores respicit ira illius.

R. Egressus est de terra sua et de cognatione sua: * Et venit in terram quam monstraverat illi Deus. **V.** Ut annuntiaret inter Gentes opera ejus. Et venit.

Lectio ii. Cap. 10. b.

Initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, et subvertet eum in finem. Propterea exhonoraui Dominus conventus malorum, et destruxit eos usque in finem. Sedes dum superborum destruxit Deus, et sedere fecit mites pro eis. Radices gentium superbaram arefecit Deus, et plantavit humiles ex ipsis gentibus. Terras gentium evertit Dominus, et perdidit eas usque ad fundamentum.

R. Directus est in conversionem Gentium, * Et tulit abominaciones impie-

tatis. **V.** Zelo zelatus est pro Domino Deo. Et tulit.

Lectio iii. Cap. 16. c.

Non dicas: A Deo abscondar, et ex summo quis mei memorabitur? In populo magno non agnoscar: quæ est enim anima mea in tam immensa creatura? Ecce cælum, et cæli cælorum, abyssus et universa terra, et quæ in eis sunt, in conspectu illius commovebuntur, montes simul, et colles, et fundamenta terræ; cum conspexerit illa Deus, tremore concutientur.

R. Eliget abjectus esse in domo Dei. * Magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. **V.** Et virtute magna reddebat testimonium Jesu Christi Domini nostri. Magis. **Gloria Patri.** Magis.

In II. Nocturno.

Ant. Audièntes autem Gentes gavisæ sunt, et glorificabant verbum Dei.

Ant. Et cantabant canticum novum, carmen Deo nostro: Dominus enim augebatur quotidie, qui salvi fierent.

Ant. Multitúdinis autem credéntium erat cor unum et ánima una.

Ÿ. Posuísti Dómine super caput ejus. **R.** Coronam de lápide pretiósó.

Lectio iv.

Emýgdus, e nóbili Francórum prosápia Tréviris natus, anno ætátis vigésimo tertio, paréntibus idolólatris frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantíssime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germáno et Valentíno vitam duxit. Humánis spretis oblectaméntis, rebus divínis plénius incumbébat, erga próximum caritátis ardóre æstuábat; idcirco ad procurándum multórum salutem Romam se cóntulit. Hospítio excéptus in ínsula Tíberis, hóspitis filiam per quinquénium immedicábili morbo languéntem baptísimo sanávit.

R. A fácie furóris tui Deus conturbáta est omnis terra: * Miserére, et ne fácias consummationem. **Ÿ.** Avertátur furor tuus a pópulo tuo. Miserére.

Lectio v.

Mox, óculis cæci coram pópulo signo crucis apértis, a multitúdine, eum fílium Apóllinis credénte, in templum Æsculápii rápitur. Ibi Christi servum se professus, ejus invocatióne magnum número ægrórum, nequídquam idóli opem implorántium, valetúdni restituit, aras diruit, Æsculápii signum confráctum in Tíberim projéctit. Quibus rebus, et mille trecentórum Gentílium, præter Æsculápii sacerdotes, conversi óne inde secúta, irritáti Posthúmii Titiáni præfécti Urbis minas, Angeli mónitu, declínans, sanctum Marcéllum Pontíficem ádiit, a quo episcopus ordinátus, et Asculum missus est.

R. Montes commovebúntur, et colles contremíscent: * Misericórdia autem mea non recedet a te. **Ÿ.** Et fœdus pacis meæ non movébitur. Misericórdia.

Lectio vi.

Multis in itínere miráculis, ingénti multitúdine Christo adjúncta, simul ac Asculum Emýgdus pervé-

nit, dæmones, e simulâcris idolôrum per cuncta fana ejulâtibus éditis, peregrinum dolôris sui causam indicârunt. Quem cum concitâta plebs ad cædem quæreret, excîtus tumûltu Polýmius civitâtis præses, eum ad se vocâtum multis sed irritis verbis, ad Jovis et Angáriæ deæ Asculi patrônæ veneratiónem hortâtur, promíssis étiam in præmium núptiis própriæ filiæ Polýsiæ, quam Emýgdus ad Christum convérsam baptizávit, et post eam mille et sexaginta hómines, edúcta e saxo per ingens miráculum aquárum cópia. His in rábiem actus Polýmius sancto epíscopo caput absçidit; quo facto, truncus ejus mirábiliter eréctus abjéctum humo próprium caput attóllens mânibus, per spátium tercentórum pásuum ad oratórium portávit; inde ad templum máximum translátum est, ubi magna religióne Asculáni pópuli et concúrsu exterórum hanc usque in diem cólitur. Incidit ejus beáta mors persecutióne Diocletíani duránte.

R. Misericórdia tua Dómine non recédât a nobis: * Ut salvet nos, dum terra tremit. **V.** Eleva bráchium tuum: et dèxtera tua glori ficétur in nobis. Ut. **G**lória Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Ant. Sicut pastor gregem suum pavit, et in bráchio suo congregávit agnos.

Ant. Trádidit corpus suum in mortem, ideo coronátus possidet palmam.

Ant. In vita sua fecit monstra, et in morte mirábilia operátus est.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Cum audiéritis prælia et seditiões, nolíte terréri: opórtet primum hæc fferi, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terræmótus magni erunt per loca. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ.

Homilia 1. in Evang.

Dóminus ac Redém-
ptor noster parátos
nos invenire desí-
derans, senescéntem mun-
dum quæ mala sequántur
denúnciat, ut nos ab ejus
amóre compéscat. Appro-
pinquántem ejus términum
quantæ percussiónes præ-
véniat, innotéscit: ut si
Deum metúere in tranquil-
litáte nólumus, saltem ví-
cínium ejus júdicium vel
percussiónibus attríti tí-
meámus.

R. Hic est fratrum amá-
tor, et pópuli Israél: * Hic
est qui multum orat pro
pópulo et unívérsa sancta
civitate Jerúsalem. **V.** Ipse
intercédat pro nobis ad
Dóminum. Hic est.

Lectio viii.

Huic étenim lectióni san-
cti Evangélii, quam
modo vestra fratérnitas au-
dívit, paulo supérius Dó-
minus præmísit, dicens:
Exsúrget gens contra gen-
tem, et regnum advérsus
regnum: et erunt terræ mó-
tus magni per loca, et pesti-

léntiæ et fames. Et quibús-
dam interpósitis, hoc, quod
modo audistis, adjúnxit:
Erunt signa in sole, et luna,
et stellis, et in terris pres-
súra géntium præ confu-
sióné sónitus maris et flú-
ctuum. Ex quibus profécto
ómnibus ália jam facta cér-
nimus, ália in próximo ven-
túra formidámus.

R. Iste sanctus gloriósum
sánguinem fudit pro Dó-
mino, amávit Christum in
vita sua, imitátus est eum
in morte sua: * Et ideo
glorificávit eum in cœlis.
V. Iste sanctus conféssus
est Jesum Christum coram
homínibus. Et ideo. Glória
Patri. Et ideo.

Lectio ix. de Ss. Hippolyto
et Cassiano Mart. ut in Brev.
Romano.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ut cognóvit *
Emýgdus, quod magnus est
Dóminus Deus noster præ
ómnibus diis, státuit custo-
díre júdicia justítiae suæ.

Ps. Dóminus regnávit.

2. Exívit de domo sua, *
et de cognatióne sua, et

venit in terram, quam monstraverat illi Deus.

3. In hoc excitávit * illum Dóminus, ut osténderet in eo virtútem suam, et annuntiáret inter Gentes nomen suum.

4. Intelléctum dedit ei, * et instrúxit in via hac, qua graderétur, et firmávit super eum óculos suos.

5. Diréctus est * in conversiónem Géntium, et tulit abominatiónes eárum.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Jesu, coróna Mártyrum,
Qui post cruénta prælia
Ad sempitérna præmia
Sanctum vocásti Emýg-
dium:

Casti cruóris púrpura
Palmæque ovántem nóbili,
Inter choros cœlestium
Reples beáto lúmine:

Nunc ejus ad victórias
Nos somnoléntos éxcita:
Virtútis ad præcónia
Sopóre mersos líbera.

Ut invocátus réddidit
Membris salútem lánguidis,
Sic labe prorsus críminum
Arcána purget méntium.

Ut éditis miráculis,
Aras deórum díruit,
Sic damna præsens árceat,
Quæcúmque nobis immi-
nent.

Ut voce quondam sústulit
Cultus nefándos dáemo-
num,
Sic ímpetret precántibus
Æténa cœli gaúdia.

Tu postulátis ánnue,
Rex magne Jesu Márty-
rum,
Cum Patre, et almo Spíritu
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

¶. Ora pro nobis san-
cte Emýgdi. **R.** Ut digni
efficiámur promissióibus
Christi.

Ad Bened. Ant. O virum
ineffábilem, per quem no-
bis antíqua prodígia Móy-
sis corúscant, cujus nútibus
e saxo aqua baptismatis
Asculáno pópulo emanávit:
per quem evangélica lux
effúlsit: quem triúmphans
excépit cúria cœlestis; illic
pro nobis intercédere di-

gnétur, ut suo mereámur gaudere consórtio.

Oratio.

Deus, qui beátum Emýgdium Mártirem tuum atque Pontíficem idolórum victória et miraculórum glória decorásti: concéde propítius; ut, eo interveniénte, malórum spirítuum fraudes víncere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Comm. Oct. S. Laurentii atque Ss. Hippolyti et Cassiani Mart. ut in Breviario Romano.

Ad Horas.

Ant. de Laud. Cap. et R̄R̄. br. de Comm. unius Mart.

In II. Vesperis.

Antiph. de Laud. Ps. ut in II. Vesp. de Coñ. unius Mart. A Capit. fit de S. Margarita Virg. et Mart. ut in Propr.

Et fit Comm. S. Emygdii.

Ant. O Emýgdi, Martyr glorióse, quos in Christo genuísti filios, et veræ fidei lacte enutristi, tua, quæsumus, orátio comméndet nos indesinéter Deo.

Ÿ. Méritis et précibus beáti Emýgdii. R̄. Propítius esto Dómine clero et populo tuo.

Deinde fit Commem. Oct. S. Laurentii et S. Eusebii Conf. ut in Brev. Rom.

Die 14. Augusti.

S. Margaritæ Vg. et Mart. Duplex.

Omnia de Comuni Virg. et Mart., præter sequentia.

Oratio. Indulgéntiam. de eodem Comm.

Et fit Commem. Octavæ à S. Eusebii Conf., ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margarita, quæ et Marina, Antiochiæ Písidiæ patre Ædesio idolórum sacerdoté nata, a téneris annis Christiánæ religióni addícta, baptizáta est. Quæ cum eximæ esset pulchritúdinis, a præfécito Olýbrio adamátur. Cumque eam sibi sisti jubéret, ita illam allóquitur: Tuum nobis, puélla, et nomen et religiónem edícito. Tum illa: Margarita, inquit, vocor; género sum nóbilis, religióne Christiána.

R̄. Propter veritátem.

Lectio v.

At præses: Duo prima convenientia sunt: tér-

tium vero absurdum est. Nam quid stultius, quam ut Deum sibi quis faciat crucifixum? Ad hæc Virgo: Unde, dic, oro, didicisti, Dóminum Jesum fuisse crucifixum? Tum præses: Ex libris Christianórum. Cui Margaríta: Quænam vecórdia est, ut, cum in iisdem libris legátur et pœna Christi et glória, álterum credátis, álterum respuátis!

R. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

His veheménter ira accensus præfêctus vária tormentórum gênera in sancto illo corpúsculo consúmpsit. Primum enim virgis cæsam, deinde úngulis fossam in cárcerem trudi iubet, ubi et spectro dæmonis appetitur; sed ad signum Crucis tota vis diaboli prostérnitur. Prodúctur íterum Virgo, et cum in confessione fidei constántior perseveráret, ardéntibus fácbus látera ejus exurúntur. Dénique multis superáttis torméntis, truncáto cápite victórem per tot corónas spíritum cælum excépit.

R. Afferéntur regi.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile est regnum cœlórum thesaúro. de Comm. nec Virg. nec Mart.

Lect. ix. et Commem. Vigil., sed prius Octav. et postremo S. Eusebii Conf. ut in Brev.

Die 16. Augusti.

S. Rochi Confessoris.

Duplex.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 18. Augusti.

S. Agapiti Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter hæc propria.

Oratio.

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Martyris tui confisa suffrágiis, atque ejus précibus gloriósis et devóta permáneat, et secúra consistat. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Agapítus Prænéstinus nóbili genere natus, Christiána fide nobilior, passus est Præneste Aureliáno impe-

ratore anno reparatæ salutis ducentesimo septuagesimo quarto. Ingravescente enim eo tempore imperatoris in Christianos persecutione, Agapitus annum vix quintum supra decimum agens, imperatoris impietatem detestatus, ejusque minas nihil faciens, Spiritus Sancti instinctu, se pro Christi fide mori paratum esse, fortitudine plusquam virili professus est. Virtute enim indutus ex alto, non solum se holocaustum Deo obtulit, sed suo exemplo in fide alios confirmavit, atque ad cruciatum fortiter perferendos animavit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Miratus adolescentis audaciam Aurelianus, tormenta et horrendam cædem, nisi resipiscat et Jovi sacrificet, comminatur; cumque strenuus athleta perstaret, nec a sancto proposito dimoveretur, eum crudelissimis nervis diutissime cædi jussit; tum præfecto traditus quatruiduo jejuni maceratur. Verum animadvertens præfectus, animum pueri non tormentis

frangi, sed ad martyrium acrius incendi, ad callida conversus consilia, eum blanditiis in suam sententiam allicere aggreditur, et nobili quodam viro, qui a fide impie defecerat, ad Agapitum misso, frustra Martyris constantiam labefactare nititur. Quare tyrannus cum se a puero contemni arbitraretur, præ rabie ac furore impotens majoribus cruciatibus in eum grassari constituit, et ardentes prunas in caput imponi imperat.

R. Desiderium animæ.

Lectio vi.

Sed Agapitus prunas capiti suo impositas diadematis loco habuit, immânia flagella, quibus iterum a ternis quaternionibus concisus est, pro deliciis, et pro dulci aura teterrimum fumum, quo, verso in terram capite pendens, quatruiduo affectus fuit. Tum fervens aqua in ejus ventrem effusa est, maxillæque confractæ. Quo tempore iudex e tribunali lapsus, paulo post mortuus est. Ea re incensus imperator fortissimum adolescentem leoni-

bus e cávea emissis in amphitheátrum, in quo ludi et múnera gladiatória edebántur, spectánte pópulo, ób-jici jubet, quem cum illi non audérent lædere, sed advolúti sancti púeri pédi-bus, eos lámberent, gládio tandem percússus, eméritam ánimam Præneste Deo réddidit.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangéllii se-cúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Je-sus discíplulis suis: No-líte arbitrári, quia pacem vénerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gládium. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. in Matth. 10.

Ad fidem Christi totus orbis contra se di-vísus est: unaquæ-que domus et infidéles et credéntes hábit, et pro-ptérea bellum missum est bonum, ut rumperétur pax mala. Qui autem ántea præ-miserat: Non veni pacem

mittere, sed gládium, et di-videre hómines advérsus patrem et matrem, nurum et socrum, ne quis pietá-tem religióni anteférret, subjécit, dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cántico Canticórum légimus: Ordináte in me caritátem. Hic ordo in omni afféctu neces-sarius est. Ama post Deum patrem, ama matrem ac filios.

R. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Si autem necéssitas véne-rit, ut amor paréntum ac filiórum Dei amóri compa-rétur, et non possit utrúm-que servári, ódium in suos, píetas in Deum sit. Non ergo prohibuit amáre pa-trem aut matrem, sed si-gnánter áddidit: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et qui non ácci-pit crucem suam et séquitur me, non est me dignus. In álio Evangélio légitur: Qui non récipit crucem suam quotidie. Ne semel putémus ardórem fidei posse sufficere: semper crux portánda est, ut semper

nos Christum amare doceamus.

R. Hic est vere.

Lectio ix.

Qui récipit vos, me récipit. Ordo pulcherrimus. Ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subijcit religioni. Aurum supra túlerat, æs de zona excússerat. Dura Evangelistárum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temperat promissorum. Qui récipit, inquit, vos, me récipit, ut in suscipiendis Apóstolis unusquisque crederetur se suscepisse arbitretur: dicit enim non personas suscipiendas esse, sed nomina; et mercédem non perdere suscipientes, licet indignus fuerit, qui susceptus sit.

Te Deum laudamus.

Die 19. Augusti.

**S. Ludovici Tolosani
Episc. et Conf.**

Semiduplex.

**Omnia ut inter Festa pro
aliquibus locis eadem die.**

Die 21. Augusti.

**Ss. Donati et Sociorum
Martyrum.**

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum.

Oratio. Deus, qui nos concedis. **de eodem Communi.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, reliquæ vero de Comm. 2. loco.

Die 27. Augusti.

**In Translat. Corporum
Ss. Hermagoræ et Fortunati
Martyrum.**

Duplex.

**Omnia de Communi plur.
Mart. præter Orationem.**

Oratio.

Deus, qui gloriosa beatorum Mátyrum tuorum Hermagoræ et Fortunati membra nobis famulis tuis revelare dignatus es: concede propitius, ut qui eorum Corporum Translationem hodie venerando colimus, ipsorum beatitudini, te concedente, adjungi mereamur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. et III. Noct. de Communi 1. loco.

Die 1. Septembris.

S. Ægidii Abbatis.

Semiduplex.

Omnia de Comuni Abbati,
præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Ægidium Abbatem, erogatis in pauperes divitiis, ad eremum mira providentia traduxisti: fac nos ejus exemplo et intercessione caduca despiciere et sola celestia desiderare. Per Dominum nostrum.

Et fit Comm. Ss. duodecim Fratrum Martyr., ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ægidius Atheniensis, nobilissimo genere ortus, a prima ætate divinis litteris operam dedit, et sanctis christianæ caritatis officiis ita deditus fuit, ut nihil præter ea curare videretur. Itaque parentibus mortuis, totum patrimonium vendidit, et pecuniam inde acceptam in pauperes liberali manu erogavit; quin etiam, ut nudum Christum sequeretur, tūni-

cam exiit, et ea ægrorum egentem textit, qua ille indutus statim convaleuit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Multis deinde miraculis clarus, timens sui nominis celebritatem, conscensa navi, in provinciam Narbonensem descendit, et Arelatem ad beatum Cæsarium se contulit, ibique tactus et incognitus integro biennio remansit. Sed cum caritatis impulsu ægrum curasset, ut auram et concursum populi fugeret, inde etiam discedens, in eremum secessit.

R. Amavit eum.

Lectio vi.

Ibi diu herbarum radicibus, et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quæ cerva insequentibus aliquando canibus regiis, cum in antrum Ægidii se recepisset, hac occasione vir Dei a rege Gallie inventus est, qui summis precibus ab eo petiit, tandemque obtinuit, ut in loco speluncæ monasterium exstrui pateretur, cujus administrationem flagitante rege

invítus suscepit, eoque múnere áliquot annis prudén-ter piéque gesto, migrávit in cœlum.

R. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. **de Comm. Abb.**

In Laudibus Commemor. Ss. duodecim Fratrum Mart. ut in Breviario.

Die 3. Septembris.

Ss. Euphemiæ, Dorotheæ, Theclæ et Erasme Virg. Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. Mart. præter sequentia.

In utrisque Vesp. et Laudibus. V. Adducéntur.

Ad Magnif. et ad Bened. Ant. Prudentes Virgines. ut in Communi.

Oratio.

Da nobis, miséricors Deus, sanctis Virgínibus et Martíribus tuis Euphémia, Doróthea, Thecla et Erásma intercedéntibus, cœlestis grátiae abundántiam: ut earum pássio celebráta præsentis vitæ subsidium cónferat et ætérnæ. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Euphémia, Doróthea, Thecla et Erásma Virgines Aquilejenses nobíliter progénitæ, quarum prióres Valentii filiæ, hóminis idololatriæ addícti, sequéntes vero Valentiniáni, ejúsdem fratris, Christi nomen profiténtis, cujus stúdio omnes in Christiána fide erudiebántur. Quadam vero die, cum suppliciter efflagitarent, ut Natísi flúminis lustrálibus undis, baptísmatis desidério, ablueréntur, précibus Deo oblátis, insígni prodígio flumen divínus cursum remorátur, ac támdiu cónstitit, donec eádem hora adveniénte Valentiniáno ac beáto Hermágora Epíscopo, contínuo baptizántur, et vírgines Deo consecrántur. Cum ínterim Valentius Euphémiam et Dorótheam nubéndas destinásset, respuunt illæ terrénas núptias, cœlesti Sponso dicátæ. His génitor audítis, insániens, arrépto gládio utrámque aggréditur: at illæ furéntis patris e mánibus elápsæ,

ad Valentiniánum pátruum confúgiunt, quas ipse cum filiábibus in suæ domus látebris ábdidit. Verum fraude servi detéctæ, qui statim a dæmone arréptus, in Natísum flúvium se præcípitem dedit, ab ipso Valéntio insequénte orántes deprehénsæ, Servásto præsidi pro Christiáno nómine puniéndæ tradúntur.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

Delátas sibi Vírgines præses, ut eas vidit blandítiis ad apostasiám attráhere se non potuisse, imperat primum nudas flagéllis cædi, invérso mox corpore suspéndi, et málleis cápita eóisque contúndi, quo sanguis e náribus copiósè difflúeret: sed ómnibus cruciátibus fortióres, cárceri mancipándas desérui. Sequénti mane, quia a vulnéribus incólumes cernebántur, hortátur Servástus pro accépto beneficio diis litáre, quorum pietáti salutem debére suadébat; at illæ solum Jesum Dei Fílium cœléstem médicum confiténtur et prædicant. Jubet intérea præses eas-

dem equúleo suspéndi, látera lampádibus adúri, ac tandem mamíllas crudéliter amputári, quæ cánibus devorándæ projectæ, singulári ab ipsis custódia venerántur. Iterum ígitur cárceribus ocludúntur, et áltera die nudæ circumducúntur per urbem; sed oránte sancta Euphémia, Angelus Dómini singulas cándida stola superínduit, ac prístinæ incolumitáti restítuit, quin et novum cóntulit decórem, cum in eárum corpóribus nec plagárum vestígia apparérent, et vultus eárum solis instar enitéscerent.

R. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Tantis prodigiis, Virgínúmque constántia nil commótus præses, ut adivit irridéntes inánia deórum simulácula, cápite plecténdas mandávit, quam ímpiam senténtiam in filias et neptes Valéntius ipse sese óbtulit exsecutúrum. Adiit ergo altíssimam turrim, ubi filias exímie pulchritúdinis anteácto tēmpore aliquámdiu custodíerat, ibíque própriis máribus ómnium cápita obtrun-

cávit, et in præterfluéntem Natísum dejécit. Divínam tamen ultiónem imánis ádeo facínoris vándicem sensit, ingénti illico terræmótu turri concússa, ignéque cælitus obruente, qui Valéntium, ejus cómites, et turrim ipsam a fundaméntis incéndit. Cum autem noctu Valentiniánu cum sancto Hermágora beatárum Vírginum córpora et cápita inquisitúrus descénderet prope flumen, ecce

navícula apparuit sacris pignóribus onústa, quæ a duóbus juvénibus ingéntis speciéi et lúminis, navem ducéntibus, sancto Antístiti obláta, ab eo honorífico sepúlchro, religióso Cleri comitátu, domi ejúsdem Valentiniáni in ecclésiám consecráta, cóndita sunt.

R. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Accessérunt ad Jesum. de eodem Comuni 2. loco.

COMMEMORATIO

S. Nicolai Patroni titularis Ecclesiae Cathedralis.

Dicenda per annum inter Suffragia Sanctorum post Commemorationem Ss. Apost. Petri et Pauli.

Ad Vesperas.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam dictis.

Ant. Euge serve bone et fidélis. **ut infra ad Laudes.**

℣. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiã laudis.

Ad Laudes.

Ant. Euge serve bone et fidélis, qui in pauca fuísti

fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam dictis.

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis: tríbue, quæsumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Index alphabeticus.

Achatii et Soc. Mart. 22. Junii.	pag. 22*
Ægidii Abbatis. 1. Sept.	58*
Agapiti Mart. 18. Aug.	54*
Bertrandi Conf. 6. Junii.	8*
Cantiani, Cantii etc. Mart. 31. Maji.	5*
Christinæ Virg. et Mart. 24. Julii.	41*
Christophori Mart. 11. Aug.	44*
Cyriaci et Muscæ Virg. et Mm. 17. Junii.	17*
Divisionis Apostolorum. 15. Julii.	34*
Donati et Sociorum Mart. 21. Aug.	57*
Emygdii Episc. Mart. 13. Aug.	46*
Euphemie, Dorothee etc. Virg. et Mart. 3. Sept.	59*
Felicis a Cantalicio Conf. 21. Maji.	1*
Felicis et Fortunati Mart. 18. Junii.	17*
Hermagoræ et Fortunati Mart. 12. Julii.	32*
— — Vigilia. 11. Julii.	32*
— — Octava. 19. Julii.	39*
— — Translatio. 27. Aug.	57*
Joannis Francisci Regis Conf. 16. Junii.	17*
Joannis Nepomuceni Mart. 16. Maji.	1*
Ladislai Regis Hungariæ Conf. 27. Junii.	23*
Ludovici Tolosani Episc. Conf. 19. Aug.	57*
Margaritæ Virg. et Mart. 14. Aug.	53*
Maximæ Virg. 17. Maji.	1*
Maximi Episc. Mart. 29. Maji.	1*
Nazarii Episc. Conf. 19. Junii.	22*
Nicetæ Episc. Conf. 3. Julii.	26*
Omnium Ss. Apostolorum Commem. 29. Junii.	25*
Pantaleonis Mart. 27. Julii.	43*
Petri et Pauli Apost. Commem. 29. Junii.	25*

Pii I. Papæ, Mart. 11. Julii.	pag. 31*
Primi et Feliciani Mm. 9. Junii.	12*
Prothi Mart. 20. Junii.	22*
Quirini Episc. Mart. 4. Junii.	6*
Rochi Conf. 16. Aug.	54*
Stephani Inventio Regis Hung. Conf. 30. Maji.	2*
Udalrici Episc. Conf. 4. Julii.	28*
Vigilii Episc. Mart. 5. Julii.	29*
Vitalis et Variæ Mm. Commem. 8. Junii.	10*
Viti et Soc. Mart. 15. Junii.	14*

Labaci in Carniolia, Libraria catholica.

OFFICIA PROPRIA DIÆCESIS LABACENSIS.

PARS AUTUMNALIS.

Domin. II. Septembris.

Dies Octava

Ss. Angelor. Custodum.

Duplex.

**Omnia ut in Festo præter
sequentia.**

In I. Nocturno.

De Libro Génesis.

Lectio i. Cap. 28.

Vidit Jacob in somnis scalam stantem super terram et cacúmen illius tangens cœlum, Angelos quoque Dei ascendentes per eam, et Dóminum innixum scalæ dicentem sibi: Ego sum Deus Abraham, patris tui, et Deus Isaac: terram, in qua

dormis, tibi dabo, et sémini tuo, eritque semen tuum quasi pulvis terræ; dilataberis ad Oriëntem et Occidéntem et Septemtrionem et Merídiem, et benedicentur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ, et ero custos tuus, quocúmque perréxeris, et redúcam te in terram hanc, nec dimittam, nisi complévero univérſa, quæ dixi. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait: Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam; pavénsque, quam terribilis est, inquit, locus iste! non est hic áliud, nisi Dómus Dei, et porta cœli.

R. Angelis suis.

De libro Exodi.

Lectio ii. Cap. 14.

Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israë̄l, ábiit post eos, et cum eo páriter colúma nubis, prióra dimittens, post tergum stetit inter castra Ægyptiórum et castra Israë̄l: et erat nubes tenebrósa et illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cumque extendísset Móyses manum super mare, ábstulit illud Dóminus flante vento veheménti et urénte tota nocte, et vertit in siccum: divísaque est aqua et ingrési sunt filii Israë̄l per médium sicci maris: erat enim aqua quasi murus a dextera eórum et læva. Persequentésque Ægyptii ingrési sunt post eos, et omnis equítatus Pharaónis, currus ejus, et équites per médium maris. Jamque advénerat vigilia matutína, et ecce, respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profún-

dum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israélem: Dóminus enim pugnat pro eo contra nos.

R. Respóndit Angelus.

De libro Regum.

Lectio iii. III. Reg. c. 19, 4.

Cum venísset in desértum Elías, et sedéret subter unam juníperum, petívit ánimæ suæ, ut morerétur, et ait: Súfficit mihi Dómine, tolle ánimam meam: neque enim mélior sum, quam patres mei. Projecítque se, et obdormívit in umbra juníperi: et ecce, Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: Surge et cómede! Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis et vas aquæ: comédit ergo, et bibit, et rursum obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secúndo, et tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede, grandis enim tibi restat via. Qui cum surrexísset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illius quadragínta diébus et quadragínta nóctibus usque ad montem Dei Horeb.

R. In conspéctu.

In II. Nōcturno.

De Sermōne S. Gregōrii
Papæ.

Lectio iv.

Sed quid prodest nobis de Angélicis spirítibus ista perstringere, si non studeamus hæc étiam ad nostros profectus cōgrua consideratiōne derivare? Quia enim supérna illa civitas ex Angelis et homínibus constat ad quam tantum crédimus humanum genus ascēdere, quantos illic cōtigit eléctos Angelos remansisse, sicut scriptum est: Státuit términos géntium secúndum número Angelórum Dei: debemus et nos áliquid ex illis distinctiōnibus supernórum civium ad usum nostræ conversatiōnis trahere, nosque ipsos ad incrementa virtútum bonis stúdiis inflammare.

R. Vivit ipse.

Lectio v.

Quia enim illuc tanta ascensúra créditur multitúdo homínium, quanta multitúdo remansit Angelórum; súperest, ut ipsi quoque homines, qui ad

coeléstem pátriam rédeunt, ex ejus agmínibus áliquid illuc revertétes imiténtur. Distíncte namque conversatiōnes homínium, singulórum ágminum ordínibus cōgruunt, ut in eórum sortem per conversatiōnis similitúdinem deputéntur. Nam sunt plerique, qui parva cápiunt, sed tamen hæc éadem parva pie annuntiáre frátribus non desistunt. Isti itaque in Angelórum número current.

R. Angelus Dómini.

Lectio vi.

Et sunt nonnulli, qui divínæ largitátis múnere refécti, secretórum coeléstem summa et cápere prævalent, et nuntiáre. Quo ergo isti, nisi inter Angelórum número deputántur? Et sunt alii, qui mira faciunt, signa valénte operántur. Quo ergo isti, nisi ad supernárum virtútum sortem et número cōgruunt? Et sunt nonnulli, qui étiam de obséssis corpóribus malignos spíritus fugant, eosque virtúte oratiōnis, et vi accéptæ potestatis ejíciunt. Quo itaque isti

méritum suum, nisi inter potestátum cœlestium número sortiúntur.

R. In omni tribulatióne.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tẽpore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbýteri.

Libr. 3. Coñent. in c. 18. Matth.

Post invẽtum statẽrem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Quia viderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitate pretii arbitrati sunt, Petrum omnibus Apóstolis esse prælátum, qui in reditióne tribúti Dómino fúerat comparátus: ideo in-terrogant, quis major sit in regno cœlorum? Vidensque Jesus cogitatiónes eorum, et causas erroris in-

telligens, vult desidérium glóriæ humilitátis contentiõne sanare.

R. Machabæus.

Lectio viii.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, et prójice abs te. Necesse est quidem venire scándala: væ tamen ei est hómini, qui, quod necesse est, ut fiat in mundo, vitió suo facit, ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et univèrsa propinquitás amputátur, ne per occasiõnem pietátis unusquisque credentium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúctus, ut manus, pes, óculus, et est útilis atque sollicitus, et acútus ad perspiciendum, scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehennam: mélius est, ut et propinquitáte ejus, et emoluméntis carnálibus cáreas, ne, dum vis lucrifácere cognátos et necessariós, causam hábeas ruinárum.

R. Tu Dómine.

Lectio ix. de Homil. in Evangelium Dominicæ occurr., de qua etiam Commemoratio

in utrisque Vesperis et Laudibus facienda est.

Si dies Octava Ss. Angelorum Custodum inciderit in festum Nativitatis B. M. V., fit Officium de B. Maria V. cum Commem. diei Octavæ Ss. Angelorum Custodum, quæ Commemoratio in utrisque Vesp. et Laudibus ante omnes alias facienda est.

Die 1. Septembris.

S. Ægidii Abbatis.

Semiduplex.

Omnia de Coñuni Abbat., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Ægidium Abbatem, erogatis in pauperes divitiis, ad eremum mira providentia traduxisti: fac nos ejus exemplo et intercessione caduca despiciere et sola cœlestia desiderare. Per Dominum nostrum.

Et fit Comm. Ss. duodecim Fratrum Martyr., ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Aegidius Atheniensis, nobilissimo genere ortus, a prima ætate divinis litteris operam

dedit, et sanctis christianæ caritatis officiis ita deditus fuit, ut nihil præter ea curare videretur. Itaque parentibus mortuis, totum patrimonium vendidit, et pecuniam inde acceptam in pauperes liberali manu erogavit; quin etiam, ut nudum Christum sequeretur, tunicam exuit, et ea ægrorum egentem texit, qua ille indutus statim convaleuit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Multis deinde miraculis clarus, timens sui nominis celebritatem, conscensa navi, in provinciam Narbonensem descendit, et Arelatem ad beatum Cæsarium se contulit, ibique tectus et incognitus integro biennio remansit. Sed cum caritatis impulsu ægrum curasset, ut auram et concursus populi fugeret, inde etiam discedens, in eremum secessit.

R. Amavit eam.

Lectio vi.

Ibi diu herbarum radicibus, et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quæ cerva insequen-

tibus aliquándo cánibus ré-
giis, cum in antrum Ægidii
se recepisset, hac occasione
vir Dei a rege Gálliaë in-
vénus est, qui summis pré-
cibus ab eo pétiit, tandém-
que obtínuit, ut in loco spe-
lúncæ monastérium éxstrui
paterétur, cujus admini-
stratiónem flagitánte rege
invítus suscepit, eóque mú-
nere áliquot annis prudén-
ter piéque gesto, migrávit
in cælum. **R.** Iste homo.

In III. Nocturno Homilia
in Evang. Ecce nos relíqui-
mus ómnia. **de Comm. Abb.**

In Laudibus Commemor.
Ss. duodecim Fratrum Mart.
ut in Breviario.

Die 3. Septembris.

**Ss. Euphemíæ, Doro-
theæ, Theclæ et Erasmæ**
Virg. Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi Virg.
Mart. præter sequentia.

**In utrisque Vesp. et Lau-
dibus. V.** Adducéntur.

Ad Magnif. et ad Bened.
Ant. Prudéntes Vírgines. ut in
Communi.

Oratio.

Da nobis, miséricors De-
us, sanctis Virgínibus et
Martyribus tuis Euphémiæ,

Doróthea, Thecla et Erá-
sma intercedéntibus, cœlé-
stis grátiaë abundántiam: ut
eárum pássio celebráta præ-
séntis vitæ subsidium cón-
ferat et ætérnæ. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Euphémiæ, Doróthea,
Thecla et Erásma
Vírignes Aquilején-
ses nobíliter progénitæ,
quarum prióres Valéntii
filiæ, hómínis idololatriæ
addícti, sequéntes vero Va-
lentiniáni, ejúsdem fratris,
Christi nomen profiténtis,
cujus stúdio omnes in Chri-
stiána fide erudiebántur.
Quadam vero die, cum sup-
pliciter efflagitárent, ut Na-
tísi flúminis lustrálibus un-
dis, baptísmatis desidério,
ablueréntur, précibus Deo
oblátis, insígni prodígio flu-
men divínitus cursum re-
morátur, ac tándiu cónsti-
tít, donec eádem hora adve-
niénte Valentiniáno ac beá-
to Hermágora Epíscopo,
continuo baptizántur, et
vírgines Deo consecrántur.
Cum ínterim Valéntius Eu-

phémiam et Dorótheam nubéndas destinásset, réspu-
unt illæ terrénas núptias, cœlésti Sponso dicátæ. His
génitor audítis, insániens, arrépto gládio utrámque
aggréditur: at illæ furéntis patris e mánibus elápsæ,
ad Valentiniánum pátruum confúgiunt, quas ipse cum
fliábús in suæ domus látebris ábdidit. Verum fraude
servi detéctæ, qui statim a dæmone arréptus, in Natí-
sum flúvium se præcípitem dedit, ab ipso Valéntio in-
sequénte orántes deprehén-
sæ, Servásto præsidi pro
Christiáno nómine puniéndæ tradúntur.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

Delátas sibi Vírgines præ-
ses, ut eas vidit blandí-
tíis ad apostasíam attrá-
here se non potúisse, ímpe-
rat primum nudas flagéllis
cædi, invérso mox córpore
suspendi, et málleis cápita
eóusque contúndi, quo san-
guis e náribus copióse dif-
flúeret: sed ómnibus cru-
ciátibus fortióres, cárceri
mancipándas desérui. Se-
quénti mane, quia a vulné-
ribus incólumes cernebán-

tur, hortátur Servástus pro
accépto beneficio diis li-
táre, quorum pietáti salú-
tem debére suadébat; at
illæ solum Jesum Dei Fí-
lium cœléstem médicum
confiténtur et prædicant.
Jubet intérea præses eás-
dem equúleo suspendi, lá-
tera lampádibus adúri, ac
tandem mamíllas crudéliter
amputári, quæ cánibus de-
vorándæ projectæ, singu-
lári ab ipsis custódia vene-
rántur. Iterum ígitur carcé-
ribus ocludúntur, et áltera
die nudæ circumducúntur
per urbem; sed oránte san-
cta Euphémia, Angelus Dó-
mini síngulas cándida stola
superínduit, ac prístinæ in-
columitáti restítuit, quin et
novum cóntulit decórem,
cum in eárum corpóribus
nec plagárum vestígia ap-
parérent, et vultus eárum
solis instar enitéscerent.

R. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Tantis prodígiis, Virgi-
númque constántia nil
commótus præses, ut au-
dívít irridéntes inánia deó-
rum simulácula, cápite ple-
cténdas mandávit, quam
ímpiam senténtiam in fi-

lias et neptes Valéntius ipse sese óbtulit exsecutúrum. Adiit ergo altíssimam turrim, ubi filias exímíæ pulchritúdinis anteácto tēpore aliquámdiu custodiērat, ibíque própriis máribus ómniū cápta obtruncávit, et in præterfluēntem Natísūm dejécit. Divínam tamen ultiónem imánis ádeo facínoris vīdicem sensit, ingénti illico terræmótu turri concússa, ignéque cælitus obruēnte, qui Valéntium, ejus cómites, et turrim ipsam a fundaméntis incéndit. Cum autem noctu Valentiniánu cum sancto Hermágora beatárum Vírginum córpora et cápta inquisitúrus descēderet prope flumen, ecce návicula appáruit sacris pignóribus onústa, quæ a duóbus juvenibus ingéntis speciēi et lúminis, navem ducéntibus, sancto Antístiti obláta, ab eo honorífico sepúlchro, religióso Cleri comitátu, domi ejúsdem Valentiniáni in ecclésiā consecrátæ, cón dita sunt.

R. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Accessérunt ad

Jesum. de eodem Communi 2. loco.

Die 4. Septembris.

S. Rosaliæ Virginis.

Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Oratio sumitur 1. loco et in I. Noct. Lect. De virgínibus. de Communi Virg.

Die 6. Septembris.

S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spírítus fortitú-dine per omnes vitæ sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustrare Ecclésiā tuam nova prole voluísti: ejus méritis et précibus concéde; ut qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confidimus, cœlestis grátiae auxílio cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánna Francisca Frémot de Chantal, Divióné in Burgúndia claríssimis orta natálibus, ab ineúnte ætáte exímie sanctitátis non obsúras édídít significatiónes. Eam enim vix quinquénnem nóbilem quemdam Calvinístam sólida supra ætátem argumentatióne perstrinxisse ferunt, collatúmque ab eo munúsculum flammis illico tradidisse in hæc verba: En quómo do hæretici apud ínferos comburéntur, qui loquénti Christo fidem detréctant. Matre orbáta, Deíparæ Vírginis tutelæ se commendávit, et fámulam, quæ ad mundi amórem eam alliciébat, ab se rejécit. Nihil pueríle in móribus éxprimens, a sæculi delíciis abhórrens, martyriúmque anhélans, religióni ac pietáti impénse studébat. Baróni de Chantal núptui a patre trá dita, virtútibus ómnibus excoléndis óperam dedit, líberos, fámulos, aliósque sibi subjéctos in fídei doctrína, bonisque móribus imbúere

sátagens. Profúsa liberalitáte paúperum inópiam sublevábat, annóna divínitus non raro multiplicáta: quo factum est, ut némini se umquam Christi nómine rogánti stipem abnegatúram spopónderit.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

Viro in venatióne interéempto, perfectiórís vitæ consílium ínienens, continétiæ voto se obstrínxit. Viri necem non solum æquo ánimo tulit, sed, in públicum indúltæ vénie testimónium, occisóris filium e sacro fonte suscípere sui victrix elégit. Mó dica fámilia, ténuí victu atque vestítu conténta, pretiósas vestes in pios usus convértit. Quidquid a domésticis curis supérerat témporis, précibus, piis lectiúnibus, laboríque impendébat. Numquam addúci pótuit, ut álteras núptias, quamvis útiles et honoríficas, ínret. Ne autem a propósito castimónie observándæ in pósterum dimoverétur, illíus voto innováto, sanctíssimum Jesu Christi nomen candénti ferro péc tori inscúlp sit. Ar-

déntius in dies caritáte fervéscens, paúperes, derelictos, ægros, terrimisque morbis inféctos ad se adducéndos curábat; eósque non hospítio tantum excipiébat, solabáthur, fovébat, verum étiam sórdidas eorúmdem vestes depurgábat, láceras reficiébat, et manántibus féetido pure ulcéribus lábia admovére non exhorrébat.

R. Dilexísti.

Lectio vi.

A sancto Francisco Salésio, quo spíritus moderatóre usa fuit, divínam voluntátem edócta, próprium paréntem, sócerum, filium dénique ipsum, quem étiam vocatióni obsisténtem, sua e domo egrédiens, pédibus calcáre non dubitávit, invícta constántia deséruit, et sacri institúti Visitatiónis sanctæ Mariæ fundaménta jecit. Ejus institúti leges integérrime custodívit, et ádeo paupertátis fuit amans, ut vel necesária sibi deesse gauderet. Christiánæ vero ánimi demissiónis et obediéntiæ, virtútum dénique ómnium per-

fectíssimum exémplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensiónes dispónens, arduíssimo efficiéndi semper id quod perféctius esse intellígeret, voto se obstrínxit. Dénique, sacro Visitatiónis institúto ejus potíssimum ópera longe latéque diffúso, verbo, exémpló, et scriptis étiam divína sapiéntia refértis, ad pietátem et caritátem soróribus excitátis, méritis reférta, et sacraméntis rite suscéptis, Molínis, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die décima tértia Decémbris, migrávit ad Dóminum, ejúsque animam, occurrénte sancto Francisco Salésio, in cælos deférri sanctus Vincéntius a Paulo procul distans aspéxit. Ejus corpus póstea Annécium translátum fuit: eámque miraculis ante et post óbitum claram Benedíctus décimus quartus beatórum, Clemens vero décimus tértius Póntifex Máximus albo sanctórum adjécit. Festum autem ejúsdem die duodécimo Kaléndas Septémbris ab univérsa Ecclésia Clemens dé-

cimus quartus Póntifex Máximus celebrári præcépit.

R. Fallax grátia.

In III. Nocturno Homil. in Evangel. Símile est regnum cælórum. de Comm. non Virg.

Die 7. Septembris.

S. Anastasii Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter sequentia.

Oratio. Præsta quæsumus ... ut qui. de eodem Coñuni.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, reliquæ vero de Communi 2. loco.

Die 9. Septembris.

Ss. Hermogenis et Fortunati Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart.

Oratio. Deus, qui nos concédís. de eodem Communi.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Noct., de Coñ. primo, in III. Noct. de Coñ. 2. loco.

Comm. S. Gorgonii Mart. cum ejus ix. Lect., ut in Brev.

Die 11. Septembris.

S. Danielis Proph. Conf.

Duplex.

Oratio. Deus, qui nos. de Communi Conf. non Pont.

In I. et II. Nocturno Lect. ex Dominica III. Novembr.

In III. Noct. ex Dominica ultima post Pentecost. Reliqua de Comm. Conf. non Pont.

Commemor. Ss. Proti et Hyacinthi Mm., cum eorum ix. Lect., ut in Breviario.

Die 12. Septembris.

S. Pelagii Martyris.

Duplex.

Omnia de Coñ. un. Mart. Oratio. Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui. de eodem Communi.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. et III. Nocturno de eodem Comm. 1. loco.

Die 13. Septembris.

Ss. VII Dormientium

Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart.

Oratio. Deus, qui nos concédís. de eodem Communi.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. et III. Nocturno de eodem Communi 2. loco.

Die 25. Septembris.

Beatæ Mariæ de Socos, dictæ de Cervellione, Vg.

Duplex.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis die 22. Septembris præter Lect. I. Noct. De Virginibus. de Communi.

Die 26. Septembris.

S. Gerardi Episc. Mart.
Duplex.

Omnia de Communi unius
Mart., præter sequentia.

Oratio. Infirmi-tatem.

Et fit Comm. Ss. Cypriani
et Justinæ Mm., ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gerardus, Venetiis
ex Sagréda patrítia
familia natus, ab
ineunte ætate divíno cúltui
déditus, monásticum am-
pléxus est institútum sub
régula sancti Benedícti in
Monastério sancti Geórgii
Majóris Venetiárum, in quo
divínis contemplatióibus
vacans, flagránti ánimo con-
cupívit Domínicum sepúl-
chrum invísere. Cum ígitur
in Palæstínam ténderet, per-
vénit in Pannóniæ partes,
ubi tunc piíssimus rex Sté-
phanus regnábat, a quo
benígne excéptus, primum
eremíticam vitam duxit.
Mox epíscopus créatus com-
míssas sibi oves verbo et
exémpló páscere numquam
déstitit, donec in persecu-
tióne Christianórum, quæ

in Pannónia, ut ipse præ-
dixerat, post sanctíssimi
Regis óbitum secúta est,
lapídibus óbrutus, mártýrii
palmam obtínuit, atque san-
ctitáte, doctrína et mirá-
culis clarus, Hungarórum
Apóstolus méruit nuncu-
pári. **R.** Honéstum fecit.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio v.

Triumphális beáti Már-
tyris Gerárdi dies hó-
die nobis anniversária cele-
britáte recúrrit: cujus glo-
rificatióni sicut congáudet
Ecclésia, sic ejus propónit
sequénda vestígia. Si enim
compátimur, et conglorifi-
cábimur. In cujus glorióso
agóne duo nobis præcípue
consideránda sunt: indu-
ráta vidélicet tortóris sæ-
vítia, et Mártýris invícta
patiéntia. Sævítia tortóris,
ut eam detestémur: patiéntia
Mártýris, ut eam imité-
mur. Audi Psalmístam ad-
vérsus malítiam increpán-
tem: Noli æmulári in mali-
gnántibus: quóniam tam-
quam fœnum velóciter aré-
scent. Quod autem advér-

sus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessariá est, ut reportétis promissionés.

R. Desidérium animæ.

Lectio vi.

Coronáta itaque est beáti Mátyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárce-
rem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pér-
tulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passió-
nes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætér-
num glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis sus-
pénsus, et prægustáta supérnæ suavitatís dulcédine ineffabíliter afféctus, dicé-

bat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit ad me. ut in Communi 1. loco, cum ix. Lectione ex duabus unita et Commem. Ss. Cypriani et Justinæ Mart. ut in Brev.

Dominica IV.
post Kalendas Octobris.

Octava
Dedicat. Omn. Eccles.
consecratarum.

Duplex.

Omnia de Communi Dedi-
cationis Ecclesie.

In I. Nocturno Lectiones ut in Festo, in II. Noct., ut in die Octava, in III. Noct. ex die secunda infra Octav., nona Lectio Domin. et Commemoratio ejusdem in utrisque Vesperis et Laudibus.

Die 1. Octobris.

S. Remigii Ep. Conf.
Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius versus.

Oratio. Da quæsumus. de Communi.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Remígius Laudúni in Gállia natus est parentibus Æmilio et Celínia, jam ætate provectis: cujus ortum solitarius quidam cæcus, Montanus nomine, prædixisse fertur. Piissimorum parentum cura divinis præceptis ac liberalibus disciplinis optime institutus, omnium oculos in sui admirationem ita convertit, ut annos natus duos et viginti præter ætatem ac voluntatem ad episcopatum Rhemensem eligeretur. Cum rex Francorum Clodovus Alemannos, invocato Christi nomine, ad Tolbiacum debellasset, ipsum ad Rhemorum urbem regressum Remígius adhortatus est, ut fidem Christi profiteretur. Cum respondisset rex, vererise, ut per subditos sibi illud liceret, hi statim acclamaverunt: Mortales deos abigimus, et Deum immortalem,

quem Remígius prædicat, sequi parati sumus.

R. Inveni David.

Lectio v.

Tum Remígius Clodovum, quem sanctus Vedastus fidei documentis imbuerat, ipso die Natalis Domini baptizavit, et sacro Chrismate inunxit cum signaculo Crucis Christi; de exercitu autem ejus ter mille et amplius salutari lavacro initiati sunt. Hoc faustissimo eventu paganorum ingens multitudo per Galliarum provincias, quibus adnumeratur Belgium, Christi jugo submissa est, magno fidei incremento. Clodovum deinde bellum adversus Gothos parantem Remígius utilissimis administrando regno consiliis per litteras instruxit, eique auctor fuit, ut concilium Aurelianense, aliæque synodi ad extinguendam Arianorum hæresim celebrarentur.

R. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Beati Remigii eximiam scientiam, summamque pietatem testatur sanctus

Gregorius Turonensis. Singulári erat cleméntia in pœniténtes, atque ad Salvatóris exémplum mitis, et húmilis corde, strénuus quoque in vínea Dómini operárius, plúrimos episcopátus per Gálliam instituit. Vária quoque monastéria ad divínium cultum adaugéndum in diocési sua excitávit, et assíduus verbi Dei prædicátor fidélium número plúrimum adaúxit, donec plenus diérum ac meritórum óbiit anno quingentésimo trigésimo tertio. Corpus ejus in ædicula sancti Christóphori mox sepúltum, sed várias deínde in urbes bellórum causa delátum, dénique in basilicam Rhemis ejus nómine appellátam a Leóne Papa nono hac die translátum est.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo pégre. de Communi 1. loco.

Die 2. Octobris.

S. Juliani Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio. Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut intercedente. **de eodem Communi.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Noct. de Coñ. 1. loco.

In III. Noct. de Coñ. 2. loco.

Die 10. Octobris.

Ss. Gereonis et Socior.

Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plur. Mart. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mátyrum tuórum Gereónis et Sociórum ejus solemnitate gaudére: concéde propítius, ut quorum mérita celebrámus, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Quo tẽpore Diocletianus et Maximianus cæsares in exídium Christiáni nóminis tota Románi impérii mole prorúere videbántur, selectíssimam Thebæórum mílitum áciem oppósuit Deus hóstibus efferatíssimis, ut

admirábili certámine, et glorióso tantórum Mártyrum sáanguine sancta Ecclésia splendídius coruscáret. In ea vero legiõne post beátum Maurítium tribúnium, duces Victor, Floréntius ac Géreon Christiána virtúte non minus, quam béliica fortitúdine præcellébant. Hi primo cum sóciis ab Hierosolymitáno episcopo baptizáti, ac deinde Romæ, cum ex Ægýpto in Gállias bellatúri proficisceréntur, a beáto Marcellíno Pontífice in sanctæ virtútis propósite egrégie confirmáti, quómodo sub armis Románæ militiæ, Christiánæ religiõnis conservánda esset innocéntia didicérunt. Itaque stúdio servándæ veræ fidei veheméner incénsi, in unam simul omnes convenére senténtiam, ut contra hostes públicos edictis imperatóris obedírent, contra susceptæ fidei religiõnem imperatórem nullum agnóscerent; rati nimirum se longe nobílius pro cœlestis regni glória, quam pro Románi impérii salúte decertatúros.

R. Sancti tui.

Lectio v.

Postquam ergo apud A-gaúnium Vallésiaë óppidum sanctus Maurítius et Sócii nefárium imperatóris præceptum de thure idólis adoléndo strénue detrectántes crudéliter cæsi sunt, omnis ethnicórum rábies in Victórem, Floréntium, Gereónem et cæteros, qui de Thebæa legiõne supererant, versa est. Illis autem fortissimórum audíta comilitónum nece, meliórum æmulatiõne charísmatum excitáti, eo ámplius in oblátæ sibi martýrii corónæ desidérium exarsérunt. Ac primo quidem Floréntius una cum Cássio ac septem áliis, Christiánam fidem fórtiter ásserens apud aram Ubiórum ad Rheni flúminis ripam gládio cæsus est. Progréssi vero scelésti milites ac tortóres, Gereónem ejúsque Sócios tercéntos decem et octo, scuto fidei et gálea divínæ caritátis armátos, sanctum Jesu Christi nomen constantíssime confiténtes, seque ad mortem pro eo fórtiter obeúdam invicem cohortántes, in Colóniæ Agrippinæ campis

obtruncant. Demum Victor aliique tercenti triginta milites, quos ducebat, apud Trojam Francorum oppidum pro ejusdem fidei confessione martyrium pariter subierunt.

R. Verbera.

Lectio vi.

Sancti vero Gereonis et Sociorum Martyrum veneranda corpora ab insanis licioribus raptata per agros, in puteum projecta sunt, qui locus ad Martyres ab incolis appellatur. Ibi postmodum Helena, Constantini imperatoris mater, amplissimam ecclesiam et monasterium extruxit, eundemque locum plurimis omnipotens Deus virtutibus et miraculis illustravit. Illud autem imprimis celebre, quod Evergistus Coloniensis episcopus, cum acerbissimo capitis dolore torqueretur, ad tumulum sanctorum Martyrum orans, incipiensque versiculum illum: Exsultabunt Sancti in gloria: protinus voce ex aditu venerabilium cernerum mirabiliter erumpente, responsum audivit: Laetabuntur in cubilibus

suis. Quare stupefactus antistes, omni populo in loci laudibus exultante, pulverem tumulo circumjacentem capiti suo imposuit, statimque ex dolore convuluit. Porro sancti Martyris Gereonis ossa aliquot ex Aquilejensi basilica translata, in Utinensi cathedrali ecclesia religiose asservantur.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequuntur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasii Episcopi.

In Apolog. de fuga sua ante medium.

In lege praecipuum erat, ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomocumque ad necem quaerentur, servari possent. In consumatione porro saeculorum, cum advenisset illud ipsum Verbum Patris,

quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatióem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat), tunc, qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertátur tóllere túnícám suam.

R. Propter testaméntum.

Lectio viii.

Hæc cum scirent sancti, Hejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis: et hoc institútum hómínes ad perfectiÓnem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quemádmódu et nos, abscondere se; et, cum

persecutiÓnem paterétur, fúgere, et insidias declináre: cum autem a se defínitum tempus ipse adduxisset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus. **R.** Sancti mei.

Lectio ix.

At vero sancti hómínes, cum hanc quoque formam a Salvatóre didicissent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebantur) advérsus persecutores ut legítimé certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere; sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hómínum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel defínitum mortis tempus veníret, vel, qui

tempus ipsum definierat, Deus cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

Te Deum laudamus.

Die 11. Octobris.

S. Justinæ Virg. et Mart.
Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart. præter sequentia.

Oratio. Deus, qui inter cetera. **de eodem Communi.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ustina Virgo et Martyr orta Patavii, nobilissimos habuit genitores, Vitalianum urbis præsidem, et Præpedignam. Hos miraculis erga illos exhibitis in Christiana fide, quoad vixerunt, sancte confirmatos, Prosdócimus episcopus, tamquam Apostolici sui ministerii primitias, Deo consecravit. Vitalianum lethifero morbo laborantem pristinae restituit incolumitati, et Præpedignæ omni proles habendæ destitutæ spe, filiam a Domino

suis precibus obtinuit. Hanc baptismali lavacro ablutam piissimi parentes sanctissimo viro erudiendam tradiderunt. Quantum vero sub tanto magistro in omni Christianarum virtutum genere profecerit Justina, satis ab ipsa infantia ostendit eximium, quod dedit, laudabilis ac integerrimæ vitæ specimen. Parentibus orbata, præcipuas sui præceptoris virtutes ad imitandum sibi proponens, coætaneas adolescentem continetia, temperantia et caritate superabat. Cumque secum sæpissime cogitaret, Deum tota mente diligendum esse, ab omni rerum humanarum studio illam abducere satagebat. Quare in cœlestibus meditationibus quotidie occupata, Sponso suo Christo perpetuam virginitatem obtulit, vovitque potius mori, quam se ullo carnis inquinamento foedare.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Per hæc tempora in Ecclesia Patavina facta est maxima Christianorum persecutio, cum quidam, Maximianus nomine, Me-

dioláno digréssus Patávium cum præsidis auctoritate, defuncto Vitaliano, advenisset. Crudélis homo multa Christifidélium cruentabatur cæde, dum sævissimi Nerónis jussa exsecuturus omnes ad idóla veneránda compelleret, et præsertim Justínam, cujus pulchritudini et divítiis inhiábat, in eórum cultum tradúcere conarétur. Intérea Vírgini nulla transíbat dies a Christiánæ pietátis exercítiis vácua: his, qui carcéribus inclúsi, qui in ergástulis erant, suis facultátibus succurrébat, singulósque ad fidei constántiam, atque ad toleránda pro Christi amóre quævis torménta sédulo hortabátur. Sed cum quadam die ab hisce caritátis officiis in suburbánum suum prædium curru vecta redíret, vidit insequéntes se Maximiani satéllites, de cujus procáci nequítia dúbitans, sollícita fuga ab eórum mánibus elábi stúduit, sed frustra. Itaque in perangústo marmórei pontis tránsitu deprehénsa, jussa est descéndere; quæ impiæ turbæ statim obtémperans

exsiliens, genibúsque super durum saxum pósitis, eníxe Deum deprecáta est, ne suum corpus ab impuríssimo hómine violári permíttetet. Exaudítæ precis fuére testes impréssa utriúsque genu vestígia, quæ in sílicis durítie, quavis cera mollióre, relícta ad hoc tempus conspiciúntur Venétiis in templo eidem Vírgini et Mátyri sacro.

R. Dilexisti justítiam.

Lectio vi.

Maximiánus Justínæ coram se productæ modo plácidus, modo minax, prospéra cuncta promítere, objícere de Religióné, quam illa profitebátur, insániam, irásci et succensére, quod claro progénita sángvine plebéjam Christianórum vitam ágeret, non desistébat. Quare aut deos cóleret, aut se peritúram certo sciret tamquam imortálium núminum contemtrícem. Porro Virgo nec blandítiis delínita, nec minis térrita, respóndit, se húmílem Christianórum vitam pluris æstimáre, quam regum genus et opuléntiam, veræque fidei mancipátam uni Deo

vivo servíre velle, non surdis famulári stipítibus homínúmque figméntis, quæ diabólus ad perdéndas ánimas excogitávit. Exardéscens in iram Maximiánus, subitóque furóre pércitus, quia se delúsum, speque sua lapsum vidit, Vírginem a conspéctu amótam ímpérat pugióne tránsfodi. Damnáta nece Justína grátias Deo cœpitágere, quod Christiána fide ab incunábulis erudíta, constans in eádem usque ad exoptátam mortem perseverásset. Hæc et ália orántis cárnifex perpectus pugiónem cápulo tenus adégit, stupéntibus qui áderant séxdecim anórurum Júvenem tam forti ánimo mortem oppétere. Corpus a Christiánis elátum, Prosdócimus epíscopus, ófferens Deo virginitátis et patiéntiæ fructus, quos in Justína semináverat, in urna seórsum ab ea, in qua paréntes ejus tumuláverat, prope Deíparæ sacéllum ad pratam Vallis repósuit. Martýrium consummávit beáta Justína nonis Octóbris último Nerónis anno. **R.** Afferéntur.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. **de eod. Comm. 1. loco.**

Die 12. Octobris.

S. Maximiliani Episc.

Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Maximiliani Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Maximiliánus, Celéjæ in Pannónia Christiánis ac claris paréntibus natus, ab ineúnte ætáte in timóre Dei, literarúmque stúdiis honéste educátus, præcláræ semper índolis et speciális pietátis spécimen præsetulit. Annis adolescéntiæ cum magna vitæ innocéntia et integri-

táte exáctis, cum multis præcélleret virtútibus, tamen benignitas in paúperes máxime in eo enítuit, quorum egestáti et misériis sublevándis sic stúduit, ut opes étiam amplas a paréntibus sibi relíctas in egéntium usus Christi nómine erogárit. Quod benefaciéndi stúdiúm per omnem vitam insígni laude cóluit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Nec látuit virtútum ejus splendor; vacánte enim episcopátu Laureacénsi, commúni totíus Cleri populíque voto Epíscopus Laureacénsis, ipso plúrimum, sed frustra reluctánte, designáitur. Quo in múnere talem se caritátis afféctu, humilitáte profúnda, patiéntia, omníque virtútum exercítio exhibuit, qualem dignitátis sanctitúdo postulábat. Ad límina Apostólorum Romam proféctus, accépta a Xysto secúndo benedictióne, ad suos revértitur, ubi coléndo Dómini agro in magno desúdans, labóribus, sanctíssimo vitæ exémplo, et salu-

táribus mónitis multos ad salutis viam perdúxit.

R. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Cum jam per episcopátum suum disseminátæ fidei plantas, incrementum dante Dómino, succrésce cérneret, pátriæ in infidelitátis erróre adhuc deténtæ misértus, in Pannóniam ejus juvándæ zelo revértitur. Ubi cum in umbra mortis sedéntes prædicádo ad lumen veritátis dirigere conaré tur, ab Ejulásio præside comprehénsus, ob constantíssimam Christiánæ fidei confessiónem cápitis ob truncatióne martýrii glóriam adéptus est. Ejus sacra ossa Passávii in basilica sancti Stéphanii extra chorum débito honóre aservántur.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis venit. de eodem Communi 1. loco.

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulæ et Sociar. Virginum et Martyrum.
Duplex.

Omnia ut inter Festa pro aliqu. locis eadem die.

Lectio ix. pro S. Hilarione
Abbat. ut in Breviario eadem
die (ex duabus fit una).

Die 22. Octobris.

S. Fidei Virg. et Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi Virg.
et Mart.

Oratio. Indulgéntiam. de
eodem Communi.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno de Com-
muni 2. loco.

In III. Nocturno de eodem
Communi 1. loco.

Die 24. Octobris.

S. Raphaëlis Archangeli.
Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro
aliquib. locis eadem die.

Die 31. Octobris.

S. Wolfgangi Ep. Conf.
Duplex.

Omnia ut inter Festa pro
aliqu. locis eadem die.

Die 3. Novembris.

S. Justi Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi unius
Mart. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Justum
Martyrem tuum virtúte

constántiæ in passióne ro-
borásti: concéde propítius,
ut qui ejus festum hodiérna
die celebrámus, ejus quo-
que consórtio perfruámur
ætérno. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Justus ex Christiánis
paréntibus Tergé-
ste, Aquiléjæ Pro-
vinciæ civitáte, natus, sub
Diocletiano et Maximiano
principibus fervénti in De-
um caritáte, præcípua in
paúperes misericórdia, om-
níque genere virtútum fló-
ruit. A Manátio præfécito,
qui ab eisdem principibus
mandátum accéperat, occi-
déndi quoscúmque falsos
deos venerári renuéntes,
accersitus, se Christiánam
religióne[m] profitéri, et
Christum Jesum verum
Deum et hóminem venerári,
inanésque géntium deos
detestári libere respóndit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Cumque præses nec polli-
citatió[n]ibus, nec minis
Justum a sancto suo pro-

pósito dimovère valúisset, inobscúrum tetrúmque cár-
cerem detrúdi mandávit, ubi assídúis précibus per
totam noctem Deum depre-
cátus est, ut ad palmam
martýrii sua summa mise-
ratióne eum perdúcere di-
gnaréetur. Mane sequéti e
cárcere edúctus Manátio sí-
stitur in eodémque propó-
sito veneránda Christum
Dóminum viríliter pérma-
nens, ac falsis diis sacri-
ficáre recúsans, denudári,
ac diris flagéllis cædi jus-
sus est.

R. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

At cum non solum fórtiter,
verum étiam álacri áni-
mo eum præses sustinére
vim tormentórum prospí-
ceret, ira commótus, jubet
ut grávis plumbi pondé-
ribus ad ejus collum et ma-
nus alligátis, in mare de-
mergeréetur. Quod cum Ju-
stus audívit, vale dicto frá-
tribus, suscípiens ípsemet
póndera, quibus premebá-
tur, festínans, quasi ad ép-
ulas íturus, ad litus progré-
ditur, ibique parva in sca-
pha impósitus, et in altum
delátus, atque in profún-

dum proyéctus, preces Deo
fundens, eíque grátias
agens, martýrium consum-
mávit tértio nonas Novém-
bris. Fertur étiam, Sanctum
eádém nocte cuídám pres-
býtero nómine Sebastiano
apparuisse, eíque imperás-
se, ut ejus corpus ad litus
dirúptis vínculis jam appúl-
sum sepelíret, idque hono-
rífice factum fuisse multis
conveniéntibus Christiánis.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii se-
cúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit
Jesus discípulis suis:
Amen, amen dico vobis,
nisi granum fruménti ca-
dens in terram, mórtuum
fúerit, ípsam solum ma-
net. Et réliqua.

Homíla sancti Augustini
Epíscopi.

**Tract. 51. in Joann. sub
mediúm.**

Ipse Dóminus Jesus
erat granum mortifi-
cándum et multi-
plicándum: mortificándum
infidelitáte Judæórum, mul-
tiplicándum fide populó-

rum. Jam vero exhortans ad passionis suæ sectanda vestigia: Qui amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animam suam, perdet eam: noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita.

R. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Hoc autem, quod posterius dixi, magis habere videtur Evangelicus sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat (subintelligitur, in hoc mundo) ipse utique perdet; qui autem odit (utique in hoc mundo) in vitam æternam ipse custodit eam. Magna et mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor, ut pereat, odium, ne pereat. Si male amaveris, tunc odisti: si

bene oderis, tunc amasti. Felices qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

R. Hic est vere.

Lectio ix.

Sed vide, ne tibi subrepat, ut teipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi homines, et in seipsis crudeliiores et sceleratiores homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, et pereunt. Hoc Christus non docuit; imo etiam diabolo præcipitium suggerenti respondit: Redi retro sathanas, scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans, qua morte clarificaturus erat Deum: Cum esses junior, cingebas te, et ambulabas quo volebas; cum autem senueris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expressit, non a seipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus.

Die 5. Novembris.

**S. Emerici Hungariæ
Ducis, Confessoris.**

Duplex.

**Omnia de Communi Conf.
non Pont. præter ea, quæ hic
assignantur.**

Oratio.

Deus, qui beátum Emericum juvenili flore nitentem, in Sanctorum tuorum consortium sublimasti: præsta quæsumus; ut quem tibi fecisti esse devotum, ejus apud te perpetuum sentiámus auxiliium. Per Dóminum nostrum.

**In I. Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Emericus, beáto Stéphano Apóstolo et rege Hungariæ patre, matre vero Giséla, Henrici Pii imperatoris soróre, fémina cumprimis pia: mox ab ipsis pueritiæ annis, totum se pietatis ac devotiónis stúdiis tradidit. Nocturnis horis, quibus álii, præsertim ténera ætate, somno ac quiéti liberálius indulgére consueverunt, ipse colúcentibus in cubículo faci-

bus, quæ pro dignitate régiæ prolis adhibebántur, divinas laudes, psalmosque Davidicos decantare magno devotiónis fervóre solébat, idéntidem ad ejusmodi laudum psalmorumque finem véniam delictorum summa ánimi demissioné a Divino Númine flagitando. Cujus pia exercitia, dum pater ipsius sanctus Stéphanus crébrius observat, cœlestem Patrem, e cujus manu datum hoc óptimum se suscepisse gaudebat, laudat et glorificat; spe ampla concépta de futura filii insigni sanctitate et glória.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ubi eos adolescentiæ annos Emericus áttigit, quibus ut plúrimum céteri voluptáti sese dédere, animúmque delíciis laxare soliti sunt: ipse mox sensibus et córpori frænum contiéntiæ injécit; éaque ampléxus est, quæ juveniles artus extenuando, corpus spiritui subjicerent. Vesprii, uno dumtaxat amanuénsi cómite, ædem divo Geórgio sacram nocte in-

gréssus, pia obsecratione Deum percunctabatur, quid potissimum ab eo præstari vellet, quod foret ei acceptissimum. Cui, cum clara oborta luce responsum fuisset: Virginitatem placere: eam perpetuo colendam suscepit. Divino igitur auxilio ad eam conservandam ardentibus assidue votis implorato, illibatam conservavit puritatem: intacta etiam regiae virginis integritate, quam volente patre desponsaverat. **R.** Amavit eum.

Lectio vi.

Quamvis castitatis ac virginitatis virtute eminuerit Emericus, insigni hoc facto luculenter patuit. Eraxerat pater eius Stephani nobile sancti Martini cenobium in sacro monte Pannoniae, illudque monachis ordinis sancti Benedicti compleraverat. Quod cum reviserat rex, filio quoque Emerico praesente, produntibus regi obviam longo agmine monachis, ut eum, qua decebat dignitate, exciperent, rex sanctus praere filium, ac monachis occurrere iussit. Horum singulos Emericus molli amplexu et

osculo sancto veneratus est: non aequali tamen, sed dispari numero oscula exhibuit, aliis bina, aliis trina, quibusdam quaterna, quinave, nonnullis etiam septena libando. Quod cum pater tunc tacitus considerasset, ex filio postea cognovit, eum oscula dispari numero, pro modo et tempore servatae continentiae, cuiusque monachorum libasse, eosque quibus septena oscula libasset, perpetuam castitatem servasse. Ita nempe Deo gratam virginitatem ipse servabat, ut secreta castitatis in aliis quoque divinitus noscere posset. Cum ad regni gubernacula capessenda admoveere sanctum juvenem pater vellet; Deo melius aliquid disponente, patre in vivis relicto, migravit in caelum, anno reparatae salutis millésimo trigésimo primo. Multis post mortem miraculis claravit. Quibus permotus Benedictus octavus dictus, sanctum Emericum, unacum patre sancto Stephano, in Sanctorum catalogum retulit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno **Homilia**
in **Evang.** Sint lumbi vestri
præcincti. **ut in Comm. Conf.**
non Pont. 1. loco.

Die 6. Novembris.

S. Leonardi Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.
non Pont. præter hæc propria.

Oratio. Deus, qui nos. **de**
Communi.

In I. Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leonárdus genere nó-
bili ortus in Frán-
cia, cum puer adhuc
esset, a Clodovéo Francó-
rum rege e sacro baptísmi
fonte Christiáno ritu suscé-
ptus, et a beáto Remígio
Rheménsi archiepíscopo
educátus, ab ipsa prima
ætáte virtútum ómnium só-
lida fundaménta jecit: nam
Dei caritáte fervens et pró-
ximi dilectióne, mundánis
stúdiis renúntians, totum se
divíno cúltoi et Apostólicæ
vitæ consecrávit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Vix puerítiam egréssus,
carcerátis visitándis et

liberándis sédulam óperam
dedit; a rege nempe obtinú-
erat, ut in víncula conjéctis,
quos ipse visitásset, absce-
déndi libera potéstas fieret.
Muníficus erat in paúperes,
castus, modéstus, rerum
cœléstium contemplatióni
addíctus, ab omni ambitió-
nis vítio ita aliénus, ut in
aulam a rege accítus, ad
episcopátū promovéndus,
ímparem huic óneri se ré-
putans, humiliórem vitam
sibi ducéndam esse dúxerit.

R. Amávit eum.

Lectio vi.

Inde in Aquitániam per-
rêxit divína revelatióne
admónitus, et tractum Bitu-
ricénsem lustrans, regió-
nem illam divíni verbi præ-
dicatióne, et multis mirá-
culis illustrávit. Cum de-
mum multa hómínium míl-
lia ad Christi fidem conver-
tisset, in silvam quamdam
agri Lemovicénsis sese áb-
didit, íbique extrúcto in
honórem Deiparæ Vírginis
monastério, omnis virtútis,
ac præcípuè caritátis erga
carcerátos offíciis, mirisque
opéribus clarus, obdormí-
vit in Dómino octávo Idus
Novémbris. **R.** Iste homo.

In III. Nocturno Homilia
in Evang. Sint lumbi vestri.
de Communi 1. loco.

Die 7. Novembris.

S. Prosdócimi Ep. Conf.
Duplex.

Omnia de Communi Conf.
Pont. præter sequentia.

Oratio. Exaudi. de eodem
Communi.

In I. Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Prosdócimus, natióne
Græcus, cum Petro
Apóstolo, cujus erat
discípulus, Antiochía Ro-
mam venit, et ab eódem
ordinátus episcopus, ad
prædicándum Evangélium
Patávium missus est, cum
vix annum vigésimum atti-
gisset. Ad provínciam sibi
créditam accédens, plúri-
mos præ fóribus urbis ré-
perit váriis languóribus de-
téntos, qui stípem ab intro-
eúntibus postulábant. Sed
quia non habébat quid eis
largirétur, qui única con-
téntus túnica sine auro et
argénto peregrinabátur,
singulis sanitátem se imper-
titúrum promísit, quoties-
cúmque rejécto idolórum

cultu, ad unius veri et vivi
Dei religiónem converte-
réntur. Læto omnes prom-
ptóque ánimo cœléstis mé-
dici mónitis ut paruére, lu-
stráti aqua baptísmatis in-
cólumes statim ac valéntes
ad suos intra civitátem red-
iérunt. Viso a multis ex
idolólátris miráculo, non
pauci in Deum, quem Prosd-
ócimus prædicábat, cre-
didére; illiúsque fama cum
ad aures perláta esset Vita-
liáni, qui urbi præsidébat,
is prodigiósum ádvenam
arcéssi jussit, sperans se
posse áliquo inexcogitáto
remédio a letháli morbo,
quo afflictabátur, convalé-
scere. Prosdócimus in præ-
sidis conspéctum addúctus,
et interrogátus, quo medicá-
mine morbos quoque insa-
nábiles curáret, non álio,
respóndit, nisi sincéra ipsó-
rum languéntium fide in
Deum, quem Christiáni col-
lunt, ac salutáris lavácri
ablutióne, in qua, respuén-
tes idóla, quæ cæca venerá-
tur gentílitás, divíni Númi-
nis præcéptis se obtempe-
ratúros profiteréntur. His
audítis Vitaliánus conféstim
éxsecrans simulácula génti-

um, dedit Christiánæ religióni nomen, regenerátusque ex aqua et Spíritu, pristinam assecútus est incolunitátem. Præpedígna quoque uxor, naturáli labórans sterilitáte, eámdem fidem ampléctens, filiam tandem péperit, quam e sacro fonte Justínám appellátam, Prosdócimus divínarum rerum sciéntia, et stúdio servándæ perpétuæ virginitátis erudívit.

R. Invéni David.

Lectio v.

Patávii credéntium númerus quotidie magis augebátur, cujus increméto Vitaliánus, excitáto Sophiæ, divínæ nempe Sapiéntiæ, templo, strénuam navábat óperam; et Prosdócimi cum sanctimónia nomen, vicína per óppida propagátum, máximum de illíus advéntu atque doctrína desidérium apud omnes excitábat. Cum itaque se non unam ad urbem et gentem esse missum sciret, quóniam plures áliæ cœlesti pábulo egébant, Atéstén primum ádiit, mox Vicéntiam, deínde Asilum et Altínium progréssus, circumeúndo vicos et castélla,

ómnium incolás divínis imbúere præcéptis, erutósque e ténebris ad fidei lucem, Deo reconciliáre pastoráli sollicitúdi-ne satagébat. Féltiriam appropinquánti plúrima utriúsque sexus multitúdo óbviám occúrrit, et, cum singulis æque se mysteriórum fidei dispensatórem exhibéret exémplo et doctrína, quam Dóminus admirándis signis prosequébátur, Christiánám religió-nem mirífice dilatábat. Tarvísium ingréssus, oblátam sibi puéllam a nativítate cæcam, signo Crucis illuminátam, hóspiti suo réddidit. Hoc civitátis comes cum rescivísset, eidem ad se vocáto cónjugem suam gravi vexátam infirmitáte commendávit. Prosdócimus ægram, enuntiáto Christi nómine, manu apprehéndens, jubet de lecto súrgere a morbo curátam, stupénte viro, qui statim unum ac verum esse Christianórum Deum conféssus est. Tantis probátæ fidei testimóniis univér-sa pene urbs vanas aspernáta superstitiónes, ad sólídám cœlestis doctrínæ cognitió-nem pervénit.

Postrémo inde discessúrus vir sanctus, ecclésiám divo Petro magístro suo, paulo ante cruci affixo, curávit ædificándam: atque álias sacras ædes divérsis in locis excitávit, in quibus inter festos dies illius memória célebris perseverat.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Revérsus Patávium, gregi sibi peculiáriter commisso augéndo tuendóque totum se applicuit: máxime cum per ea témpora, quæ sæva, crudáque Nerónis tyráñide damnabántur, Patavína Ecclésiá dúrius agitaretur. Maximiánus quidam nómine, ferus impiíssimi tyránni mínister, Medioláno proféctus, datúsque Patávio præses, post óbitum Vitaliáni, Christianórum plúrimos in ergástula trahébat et carnificínam; qua tunc primum Campus Mártius, nunc Pratum Vallis, Mártyrum ságuinem hauríre, eóque fœcundári cœpit. Ad omnes tamen dáemonis insúltus, homínique rábiem forti ánimo se oppónens impávidus antístes, carnificum enses et

parátam cruciátibus laniénam, prædicábat ad ætérnam pátriam esse brévia, ac tutíssima itínera. Quaprópter álii ultro se tortóribus offerébant: álii ad quæstiónem abrépti, eádem constantia última subibant supplicia. Exanimáta córpora Christiáni, noctu subláta, in profúnda fóvea, quæ hódie Mártyrum Púteus dicitur, summáque habétur veneratióne, coacervábant. Tunc Justínæ Vírginis et Mártyris constans ánimi robur præcípue enítuit, quæ sexu atque ætáte infirmior illustriórem de Maximiáno perditíssimo hómine victóriam obtínuit. Tandem Prosdócimus, qui ad roborándos in ea persecutióne fidéles divínitus subtráctus est inter necióni, plenus diérum, diutúrnis deféssus labóribus, multis clarus miraculis, ac méritis cumulátus innúmeris, imórtáli tranquillitáte donándus, séptimo Idus Novémbris, imperánte Adriáno, beáto fine quíevit. Vixit annos centum trédecim, quorum nonagínta tres exégit in episcopátu: sepultúmque in sacélló, quod

ipse Deiparæ consecrârat, Patavini ea fide prosequuntur, quam ab initio, illo docente, suscepérunt; eoque cultu venerantur, qui decet Præsulem ac Patrónum omnibus in angustis propitium.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigilâte. de eodem Communi 2. loco.

Die 14. Novembris.

S. Mennæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Præsta quæsumus, omnipotens Deus, ut qui. **de eodem Communi.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Mennas Ægyptius, Christianus miles, imperatoribus Diocletiano et Maximiano, cum adversus Christianos persecutionis æstus fervéret, et contra illos sævissima per totum impérium decreta publicaréntur, rejecto militiæ cingulo, in qua tamen

infimo loco non erat, in solitudinem secéssit, tum ut pœnitentiæ causa corpus suum jejuniis aliisque piis cruciatibus attéret, tum ut orationi, ac rerum cœlestium contemplationi vacâret.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Natâli die imperatoris, quo pópulus célebris spectâculo tenebâtur, in theatrum ipse prosiliens, libera voce gentilium insectabâtur superstitionem. Quam óbrem comprehensus, et Pyrrho præside in metropoli Cottiensium Phrygiæ vinctus, loris crudéliter cæditur: deinde equuleo tortus, lampâdibus ardéntibus ad corpus admótis, plagisque cilicio confricâtis, per tribulos ac virgas fereas, mânibus pedibusque colligâtis, misere tractus est, ac fœde discéruptus.

R. Desidérium animæ.

Lectio vi.

Plumbâtis demum contusus, ac omni ferme tormentorum genere laniatus, gládio tandem percussus, insignis martýrii palmam

obtínuit. Corpus in rogam conjéctum, sed clam a Christiánis sublátum, et christiáno ritu sepúltum, Deus innúmeris fere miráculis decorávit; illud autem post áliquot annos Constantinópolim translátum est. Caput vero in Urbem translátum in basilíca Vaticána asservátur.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nisi granum fruménti. ut in festo S. Justi die 3. huj. pag. 24*

Die 15. Novembris.

S. Leopoldi Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

Deus, qui sanctum Leopóldum ex principátu et curis sæculi hujus, immaculátum ad regnum cœléste traduxisti: concéde propítius, tua cleméntia ita nos per hæc temporália dirigi, ut æternæ vitæ consórtes éffici mereámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leopóldus Aústriæ Márchio, singulári præcónio pietátis, quæ in eo mirífice elucebat, Pius cognominátus, in primo statim ætátis flore ea virtútum inítia concépit, quæ annórum progressu, in insígnem vitæ sanctitátem effloruérunt. Erat enim in júvene cum Dei timóre præclára intégritas, continéntia et humilitas; in viro justítia, misericórdia, sapiéntia, et præcípuus religiónis cultus. Patre Leopóldo defúncto, et principátus regímine suscepto, curis licet conjugálibus implicítus, et tam domésticis, quam públicis negótiis impeditus, sédulo tamen pietátis et misericórdiæ múnera súbiens, lassos roborábat, opprésos sublevábat, ínopes fovébat, inter múltiplices regéndi sollicitúdes, totque labórum stúdia immaculátum sese ab hoc sæculo custodiébat, temporália tractádo, æterna dispónens.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Hic Princeps, sacerdotēs virósque religiosos ádmodum cóluit: Summos quoque Pontífices tanta veneratióne prosecútus est, ut ab Innocéntio secúndo Románo Pontífice peculiáris sancti Petri filius appelláretur. Duo monastéria celebríma, Claustroneoburgénse, et Sanctæ Crucis in Valle Nemorósa, constrúxit, et amplíssimis cénibus dotávit. Melicénse quoque a se instaurátum magno cum sumptu illustrávit. Post hujúsmodi præclára suæ erga Deum pietátis monuménta, cum Áustriæ principátum quadragínta annis laudabíliter rexisset, anno Dómini millésimo centésimo trigésimo sexto, víta sancte functus, atque sacraméntis múnitus, e terris ad cœlestem Jerúsalem transívit.

R. Amávit eum.

Lectio vi.

Ejus corpus Claustroneobúrgi cónditum, innúmeris miraculis cláruit, quibus Deus tanti viri sancti-

tátém mundo declarátam vóluit. Nam ad Leopóldi invocatiónem, ejúsdem méritis et præcibus mórtui suscitáti, cæci illumináti, surdis audíus, mutis loquéndi facultas, claudis gressus, váriis morbis laborántibus sánitas, vinctis libértas restitúta: álii quoque áliam ejúsdem opem mirábilem expérti sunt. Quibus claríssimis sanctimóniæ documéntis rite cógnitis, Innocéntius Octávus Leopóldum Sanctórum catálogo adscrípsit. Ejus sacra ossa e túmulo, Maximiliáno primo imperatóre, transláta, in eádem Claustroneoburgénsi ecclésia cum débito honóre asservántur.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: parabolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Hom

vid,
niént
cinéb
vid:
in nó
raël.
clésia
qua
qui I
const
dicit
me, e
redit
sióne
ræ. C
tas a
tióne
cátur
terra
vel q
tóríb
ubiq
tame
idóla
est.
facti
ne Cl

R.Voc
v

Homilía Venerábilis Bedæ
Presbýteri.

Homo nóbilis ille est,
cui supérius cæcus
clamábat: Fili Da-
vid, miserére mei; et ve-
niénti Hierosólymam con-
cinébant: Hosánna filio Da-
vid: benedíctus, qui venit
in nómine Dómini, Rex Is-
raël. Longínqua régio Ec-
clésia est ex géntibus, de
qua eidem hómini nóbili,
qui lóquitur: Ego autem
constitútus sum Rex ab eo,
dicitur a Patre: Póstula a
me, et dabo tibi gentes hæ-
reditátem tuam, et posses-
sionem tuam términos ter-
ræ. Quæ videlicet hærédi-
tas ac posséssio bifária ra-
tione régio longínqua vo-
cátur: vel quia a fínibus
terræ clamat ad Dóminum,
vel quia longe est a pecca-
tóribus salus; et cum Deus
ubíque sit præsens, longe
tamen ab eórum sensu, qui
idóla colunt, Deus verus
est. Sed qui erant longe,
facti sunt prope in sángu-
ine Christi.

R. Iste est, qui.

Lectio viii.

Vocátis autem decem ser-
vis, dedit eis decem

mnas; denárius número
ad legem pértinet propter
Decálogum. Vocat igitur
paterfamilias decem ser-
vos, quia elégit discipulos
per lítteram legis imbútos.
Dat eis decem mnas quia
dicta legis spirítaliter in-
telligénda revélat. Post pas-
sionem quippe, resurrectio-
némque apérui illis sen-
sum, ut intelligerent Scri-
ptúras. Mina namque, quam
Græci mnam vocant, cen-
tum drachmis appénditur;
et omnis Scriptúræ sermo,
qui vitæ cœlestis perfe-
ctiónem súggerit, quasi nú-
meri centenárii póndere
fulgésцит.

R. Sint lumbi.

Lectio ix.

Et ait illis: Negotiámini,
dum vénio. Verba, in-
quit, legis ac Prophetárum
mýstica interpretatióne dis-
cússa pópulis offérte, at-
que ab eis fidei confessi-
onem, morúmque probitá-
tem recipite; júxta quod
Psalmísta suis auditóribus
præcipit, dicens: Súmite
Psalmum et date týmpa-
num; hoc est, laudem præ-
dicatiónis in cordis inten-

tióne percípíte, et devotió-
nem óperis in carnis casti-
gatióneréddite. Týmpanum
quippe est pellis in ligno
exténta; pellis vero in ligno
exténta caro est nostra ad
exémplum Domínicæ cru-
cis afflícta.

Te Deum laudámus.

Die 23. Novembris.

S. Felicitatis Martyris.

Duplex.

**Omnia de Communi non
Virg. sed Martyr. præter ea,
quæ hic habentur.**

Oratio.

Præsta, quæsumus, omni-
potens Deus, ut beátæ
Felicitátis mártýris tuæ so-
lémnia recenséntes, méritis
ipsíus protegámur et pré-
cibus. Per Dóminum.

**In I. Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Gregórii
Papæ.**

Ex Homilia 3. in Evang.

Lectio iv.

Beáta Felicitas, cujus
hódie natalítia cele-
brámus, septem fí-
lios sic post se tímuit vi-
vos in carne relínquere,

sicut carnáles paréntes so-
lent metúere, ne mórtuos
præmittant. In persecutió-
nis enim labóre deprehén-
sa, filiórum corda in amóre
supérnæ pátriæ prædicán-
do roborávit, et parturívit
spiritu, quos carne pepé-
erat; ut prædicatióne pá-
reret Deo, quos carne pe-
péerat mundo. Numquid
ergo hanc féminam mártý-
rem díxerim? Sed plus
quam mártýrem: quæ se-
ptem pignóribus ad regnum
præmissis, tot ante se mór-
tuos transmísit. Ad pœnam
prima venit, sed pervénit
octáva.

R. Propter veritátem.

**Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.**

**Sermo 67. de divers. novi Te-
stamenti locis.**

Lectio v.

Ego máxime commemo-
ratiónes díligo Mártý-
rum, díligo et ampléctor,
atque omnes quidem, sed
tum præcípue, cum mulie-
rum certámina proponún-
tur. Quanto enim infirmus
est vas, tanto major est
grátia, tanto illústrius est
trophæum, tanto insígnior
est victória, non ob imbe-

cillitatem sexus athletarum, sed quod per ea, quibus vicerat inimicus, nunc etiam vincatur.

R. Dilexisti iustitiam.

Lectio vi.

Per mulierem vicit, per mulierem superatus est. Hoc illius antea telum erat; hoc illius nunc caedis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Peccavit illa prior, et mortua est: ista mortua est, ne peccaret. Illa tum inutilis promissi spe inflata, Dei leges violavit; haec vitam praesentem contempsit, ne fidem in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint et ignavi; quam vero veniam, cum fortiter ac viriliter se gerant mulieres, cum adeo se genere ad certamina pietatis accingant?

R. Fallax gratia.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Simile est regnum caelorum thesauro. de Communi non Virg.

Die 24. Novembris.

S. Chrysogoni Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. praeter sequentia.

Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris: ut, qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Chrysogoni Martyris tui intercessione liberemur. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Chrysogonus, Diocletiano imperatore Romae inclusus in carcere, ibi biennium sanctae Anastasiae facultatibus vixit: quam etiam afflictam propter Christum a viro suo Publio, proptereaque a suis orationibus per litteras auxilium postulantem, mutuis epistolis est consolatus. Sed cum imperator Romam scripsisset, ut reliquis Christianis, qui in vinculis essent, interfectis, Chrysogonus Aquilejam ad se mitteretur, eo perductus est. **R.** Honestum fecit.

Lectio v.

Cui imperátor: Accersívi, inquit, te Chrysógone, ut honoribus aúgeam, si modo indúxeris ánimum deos cólere. At ille: Ego eum, qui vere est Deus, mente et oratióne véneror: deos autem, qui nihil sunt, nisi dáemonum simulácula, odi et éxsecror. Quo respónso excandéscens imperátor, ad aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet, octávo Kaléndas Decémbris: cujus corpus prójectum in mare, paulo post in líttore invéntum, Zóilus présbyter in suis ædibus sepelívit.

R. Desidérium ánimæ.

De Expositiõe S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio vi. Serm. 21.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiõnum tormenta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésse, nullus sánguinem fúderit, nullus torum putáverit esse violándum:

qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustínere cogátur supplicia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dicere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutiõnem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessiõe laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gládium. Et réliqua.

Homília S. Hilárii Epíscopi.

Can. 10. Ex Octavar. Romano.

Quæ ista divisió est? Inter prima enim legis præcépta accépimus: Honóra patrem

tuum et matrem tuam: et ipse Dóminus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládus in terram, et separátus a patre filius, et filia a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? igitur exinde pública auctóritas impietáti proferrétur: ubique ódia, ubique bella, et gládus Dómini inter patrem et filium, et inter filiam matrémque desævians.

R. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Gládus telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis et júdicii sevéritas et animadvérsio peccatórum. Et hujus quídem teli nómine novi Evangélli prædicatióem appellátam frequens Prophétis auctóritas est. Dei igitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio: qui gládus missus in terram est, id est, prædicatió ejus hóminum córdibus infúsa; fitque gravis in domo sua dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca: quia ille per verbum Dei diví-

sus ab illis, manére et interior et extérior, id est, et corpus et ánima in spíritus novitáte gaudébit.

R. Hic est vere.

Lectio ix.

Pergit deinde eódem præceptórum et intelligétiæ decúrsu. Nam posteaquam relinquénda ómnia, quæ in sæculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vítiis et concupiscétiá. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, comórimur, consepelímur, conresúrgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fidei spíritus novitáte victúrus.

Te Deum laudámus.

Die 27. Novembris.

S. Valeriani Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio. Exaúdi. de Comm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Valeriánus Aquilejénsis episcopus Ecclésiám sibi créditam Ariána labe fedátam assíduo Cathólicæ fidei asseréndæ stúdio purgávit. Coácto Romæ concílio sub sancto Dámaso intérfuit, in quo damnátus est Auxéntius. Tum Ariminénsi fórmula íterum rejécta, Dámasus eíque adhærens Valeriánus, ac céteri concílii Patres, epístolam synódicam misérunt ad Illyricos et Orientáles, in qua Nicæna fides confirmáta est. Seórsim vero lítteras Valeriánus dedit ad sanctum Basilium Magnum, quibus idem rescrípsit, máxime se lætítia afféctum, ut ex eo accépit, veritátis doctrínam summo episcopórum consénsu in Occidéntis Ecclésiis tradi atque deféndi.

R. Invéni David.

Lectio v.

Ad Ariánam perfídiam conteréndam una cum sancto Ambrósio, qui, mórtuo Auxéntio, Mediolanénsium episcopus ordinátus fúerat, concílio Aquiléjæ

indícto præfuit, ad quod episcopi convéniant doctrína et sanctitáte célebres. Insignióres erant: Eusébius Bononiénsis, Sabinus Placentinus, Philáster Brixiénsis, Bassiánus Laudénsis, Jovínus, et Chromátius ipsius Ecclésiæ adhuc Présbyter, et Valeriáni in episcopátu succésor; per quos, ut scribit sanctus Hierónymus, ab Aquilejénsi urbe Ariáni quondam dógmatis virus exclusum est. In hoc concílio Palládus et Secundiánus, qui Arii partes tuebantur, comúní Patrum senténtia anathémate percussí sunt.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Valeriáni nomen mirífice auxit, et ad pósteros propagávit sollicitúdo illa, qua Ecclésiám sibi créditam non solum omni labe Ariána expurgátam reddidit, sed ecclesiástica disciplína ádeo excóluit, ut Aquilejénses cléríci, eódem Hierónymo teste, quasi chorus Sanctórum haberéntur. Quorum ut sanctíssima consuetúde fruerétur idem sanctus Doctor, e Gállia

redux Aquiléjam venit, eorúmque nómina suis ipse laúdibus absens consecrávit. Tandem sénio gravis cum Aquilejénsem Ecclésiám plures annos sancte rexisset, virtúte ac doctrína

clarus obdormívit in Dómino quinto Kaléndas Decémbris.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Communi 2. loco.

COMMEMORATIO

S. Nicolai Patroni titularis Ecclesiae Cathedralis.

Dicenda per annum inter
Suffragia Sanctorum post
Commemorationem Ss. Apost.
Petri et Pauli.

Ad Vesperas.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam dictis.

Ant. Euge serve bone et fidélis. **ut infra ad Laudes.**

℣. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **℞.** Ad sacrificándum ei hóstiám laudis.

Ad Laudes.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti

fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam dictis.

Ant. Sacérdos et Pón-tifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **℞.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miraculis: tribue, quæsumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnae incéndiis liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Index alphabeticus.

	pag.
Ægidii Abbat. 1. Sept.	5*
Anastasio Mart. 7. Sept.	11*
Angelorum Custodum Octava.	1*
Chrysogoni Mart. 24. Nov.	37*
Danielis Proph. Conf. 11. Sept.	11*
Dedicat. omnium Eccl. consec. totius Diocesis Oct.	13*
Emerici Hung. Ducis, Conf. 5. Nov.	26*
Euphemiæ, Dorotheæ, Theclæ et Erasmi Virg. et Mart. 3. Sept.	6*
Felicitatis Mart. 23. Nov.	36*
Fidei Virg. et Mart. 22. Oct.	23*
Gerardi Episc. Mart. 26. Sept.	12*
Gereonis et Soc. Mm. 10. Oct.	15*
Hermogenis et Fortunati Mart. 9. Sept.	11*
Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ. 6. Sept.	8*
Juliani Mart. 2. Oct.	15*
Justi Mart. 3. Nov.	23*
Justinæ Virg. et Mart. 11. Oct.	19*
Leonardi Conf. 6. Nov.	28*
Leopoldi Conf. 15. Nov.	33*
Mariæ B. V. de Socos. 25. Sept.	11*
Maximiliani Episc. Mart. 12. Oct.	21*
Mennæ Mart. 14. Nov.	32*
Pelagii Mart. 12. Sept.	11*
Prodocimi Episc. Conf. 7. Nov.	29*
Raphaëlis Archang. 24. Oct.	23*
Remigii Episc. Conf. 1. Oct.	13*
Rosalie Virg. 4. Sept.	8*
Septem Dormientium Mart. 13. Sept.	11*
Ursulæ et Sociar. Virg. et Mart. 21. Oct.	22*
Valeriani Episc. Conf. 27. Nov.	39*
Wolfgangi Episc. Conf. 31. Oct.	23*

Ratisbonæ 1899. Typis Fr. Pustet.

